

153.93
ว645ก
ร.3

การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปริญญานิพนธ์

ของ

วิภา เจียรสุมัย

๕17 ก.พ. 2541

153.93
ว645ก
ร.3

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

ตุลาคม 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๐๐๘๖

**การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

**บทคัดย่อ
ของ
วิภา เขียรสุมัย**

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา**

ตุลาคม 2540

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 678 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 2 ฉบับ คือ ฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ ซึ่งวัดใน 7 ด้าน คือ ด้านการแสดงอารมณ์ ด้านขาดการใช้เหตุผล ด้านการยอมรับตนเอง ด้านเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ ด้านการพึ่งพาผู้อื่น ด้านความสนใจต่อตนเอง และด้านการเรียวร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม ซึ่งทั้ง 7 ด้าน วัดพฤติกรรมการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) จำนวน 17 HR และพฤติกรรมการตอบสนองที่เป็นนิสัย พฤติกรรมละ 3 ข้อ รวมฉบับละ 51 ข้อ

ผลการศึกษาพบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบฉบับข้อความมีค่าตั้งแต่ 2.582 ถึง 17.640 ฉบับสถานการณ์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.125 ถึง 14.760 ค่าความเชื่อมั่น ซึ่งหาโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบทดสอบฉบับข้อความมีค่าเท่ากับ .881 โดยแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .696 ถึง .876 ส่วนฉบับสถานการณ์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .764 โดยแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .640 ถึง .813 ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเหมือนอยู่ระหว่าง 0.764 ถึง 0.910 และค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีค่าอยู่ระหว่าง .205 ถึง .530 ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีกลุ่มรู้ชัด ซึ่งทดสอบโดยค่าทีของแบบทดสอบฉบับข้อความมีค่าเท่ากับ 20.36 และฉบับสถานการณ์มีค่าเท่ากับ 8.92 และได้สร้างเกณฑ์ปกติเป็นคะแนน ที-ปกติ

**A CONSTRUCTION OF THE HISTRIONIC PERSONALITY TEST
FOR STUDENTS IN PRATHOMSUKSA VI**

**AN ABSTRACT
BY
VIPA JIANSUMAI**

**Presented in partial of the requirements for the Master of
Education degree in Education Measurement
at Srinakharinwirot University
October 1997**

The purpose of this study was to construct the Histrionic Personality Test for Pathomsuksa VI students. The samples of study were 678 Pathomsuksa VI students of academic year 1997 in Bangkhane District. These samples were randomized by stratified random sampling. The Histrionic Personality Test were 2 form : Statement Test and Situation Test, Both test were composed of 7 traits : Emotional , Self-Centerec , Overconcerned about approval from others , Egocentricity-insincere , Dependent , Consistenly uses physical appearnce to draw attention to oneself , Fliratioous. All 7 traits were 3 items for Habitual Responses totally 51 items.

The result of this study showed that the discrimination indices of the statement test ranged from 2.582 up to 17.640 but it was ranged from 2.125 to 14.760 for the situtation test. The reliabilities of the tests were calculated by Alpha-Coefficient the reliability of the whole statement test was at .881 but ranged from .696 to .876 for each trait and the reliability of whole situation test was at .764 but of each trait ranged from .640 to .813. The construct validity of the test using Multitrait-Multimethod showed that the correlation coefficient of convergent validity was ranged from .764 to .910 and the correlation coefficient of discrimination validity ranged from .205 to .530 and the construct validity of the test, using Known-group Technique that test by t-test showed that the construct validity of the whole statement test at 20.36 and the whole situtation test was at 8.92 and construct norm by T-Score norm.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤกษ์)
.....กรรมการ
(รศ.นิภา ศรีไพโรจน์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤกษ์)
.....กรรมการ
(รศ.นิภา ศรีไพโรจน์)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.วิญญา วิชาลาภรณ์)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.เขาวนา ขวลิตรำรง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒๔ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2540

ขอขอบพระคุณ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ที่พิจารณาให้
“ทุนพระพรหมคุณาภรณ์”
เพื่อสนับสนุนในการทำปริญญานิพนธ์

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ ดังต่อไปนี้

รศ.ดร.ศ.วาสนา ประवालพฤษ์ ได้กรุณาช่วยชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหาในฐานะที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา

รศ.นิภา ศรีไพโรจน์ ได้กรุณาให้คำแนะนำทั้งความรู้และข้อคิดเห็น เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีในฐานะที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

รศ.อังคณา สายยศ ได้กรุณาเป็นกำลังใจให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีเสมอมาในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ล้วน สายยศ ผศ.เชาวนา ขวลิตรัง อจารย์ชวลิต รวยอาจิม รศ.ดร.วิรัช วรรณรัตน์ และรศ.ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ที่กรุณาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไข และปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ในการทำวิจัยครั้งนี้

คณาจารย์ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยทางการศึกษาทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้ในศาสตร์เกี่ยวกับการวัดผลทุกท่าน

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางเขน ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ นิสิตเอกการวัดผลการศึกษาทุกท่าน โดยเฉพาะคุณ พรรณี จินตมาศ คุณศิริวิมล สุขสมบุญ คุณศกุนตลา ทานอก คุณพัชรภรณ์ เชียงแก้ว ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจทั้งในการเรียนและการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดีตลอดมา

คุณรุจ จินตมาศ ที่กรุณาช่วยเหลือให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวน คุณแม่ปุ่น นุชบัว พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ โดยเฉพาะคุณเริงฤทธิ์ เจียรสุมัย ผู้ซึ่งคอยสนับสนุนทั้งทางการเงิน ให้กำลังใจ คอยดูแลและช่วยเหลือทุกอย่างแก่ผู้วิจัยอย่างดีเสมอมา

วิภา เจียรสุมัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายของบุคลิกภาพ.....	8
การวัดบุคลิกภาพ.....	10
ประเภทของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ.....	12
ทฤษฎีบุคลิกภาพ.....	14
ลักษณะของบุคลิกภาพที่ดี.....	26
บุคลิกภาพที่จำเป็นต้องมีในเด็ก.....	29
ลักษณะของบุคลิกภาพและสาเหตุแห่งบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์.....	30
ชนิดของบุคลิกภาพจำแนกตามความผิดปกติ	
หรือลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ.....	31
ความหมายและลักษณะของบุคลิกภาพเรื้อรังความสนใจ.....	37
เอกสารและบทความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเรื้อรังความสนใจ.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	58
ประชากร.....	58
กลุ่มตัวอย่าง.....	58
วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรื้อรังความสนใจ.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	65
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น.....	77
ตอนที่ 2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1.....	77
ตอนที่ 3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2.....	81
ตอนที่ 4 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 3.....	87
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	96
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	96
กลุ่มตัวอย่าง.....	96
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	96
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	97
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	98
อภิปรายผล.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	102
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	112
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	175

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ.....	59
2	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ จากการทดลองสอบครั้งที่ 1.....	77
3	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ จากการทดลองสอบครั้งที่ 2.....	81
4	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) จำแนกเป็นรายด้าน เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3.....	83
5	ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ จากการทดลองสอบครั้งที่ 3.....	86
6	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ จากการทดลองสอบครั้งที่ 3.....	88
7	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่แสดงถึงค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบหลายลักษณะ หลายวิธี ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ...	89
8	ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธี Known-Group Techinque ของ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความและ ฉบับสถานการณ์.....	90
9	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจฉบับข้อความ.....	92
10	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจฉบับสถานการณ์.....	93

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 โครงสร้างของบุคลิกภาพซึ่งแสดงระดับชั้นของลักษณะนิสัย ในระดับที่แตกต่างกัน.....	22
2 แสดงลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบของบุคลิกภาพ ตามทัศนะของกิลฟอร์ด.....	24
3 ตัวอย่างแสดงการจัดระบบระดับชั้นของบุคลิกภาพ.....	25
4 บุคลิกภาพชนิดต่าง ๆ จัดกลุ่มที่มีลักษณะเด่นร่วมกันและสัมพันธ์กัน.....	35
5 แสดงลำดับขั้นในการสร้างแบบทดสอบ.....	60
6 แบบจำลองเชิงทฤษฎีของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

องค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของความเป็นมนุษย์คือ “บุคลิกภาพ” บุคลิกภาพเป็นลักษณะรวมของรูปแบบ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคล บุคลิกภาพจึงเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีลักษณะที่แตกต่างกัน (สิทธิชัย ประทีปฉาย. 2533 : 1) ด้วยเหตุนี้บุคลิกภาพจึงมีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง ดังที่แอดเลอร์ (Hall and Lindzey. 1965 : 119 ; citing Adler. n.d. : unpage) กล่าวว่า การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพจะช่วยให้เราเข้าใจหรือคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลในอนาคต บุคคลจะมีลักษณะบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมอย่างไรในอนาคต บุคลิกภาพในวัยเด็กย่อมมีผลต่อเนื่องไปสู่บุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่ ดังที่ ก่อ สวัสดิทานิชย์ (2511 : 176) ได้กล่าวถึงความสำคัญของบุคลิกภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพการศึกษาในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป คือ แทนที่จะย่ำถึงความสำคัญทางด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว ก็เปลี่ยนเป็นให้การศึกษาเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ของเด็กให้มีสัดส่วนกันทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา บุคลิกภาพจึงมีบทบาทต่อการดำรงชีวิตในสังคมเป็นอันมาก ดังที่ เคโซ สวานานนท์ (2518 : 22) ได้กล่าวว่า ความสำเร็จและความล้มเหลวในการประกอบอาชีพของบุคคลใด ย่อมขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นเป็นสำคัญ ผู้มีบุคลิกภาพดีย่อมเป็นที่นิยมชมชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง

บุคลิกภาพที่ผิดปกติหรือไม่เหมาะสม จะเป็นปัญหาต่อตนเองและสังคม เพราะไม่สามารถที่จะพัฒนาความเจริญทางด้านร่างกายให้สอดคล้อง และควบคู่ไปกับความเจริญทางด้านจิตใจได้ (ผกา สัตยธรรม. 2530 : 43) ยิ่งสังคมเจริญมากขึ้นเท่าไรความซับซ้อนของสภาพสังคมและความหลากหลายของสื่อก็มีมากขึ้น การเตรียมบุคลากรให้มีคุณภาพ และมีบุคลิกภาพที่ดีจึงมีความจำเป็นที่ต้องเริ่มกระทำกันตั้งแต่ยังเยาว์วัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเด็กเริ่มที่จะเข้าสู่วัยรุ่น (ศรีธรรม ธนะภูมิ. 2535 : 127) เพราะวัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ซึ่งศาสตราจารย์แอริค แอริสัน ได้ให้ความเห็นว่า วัยนี้เป็นช่วงเวลาที่มีมนุษย์มีความสับสนทางจิตใจมากที่สุดยิ่งกว่าวัยอื่น ๆ ถ้าไม่สามารถดำเนินชีวิตในช่วงนี้ให้ราบรื่นได้ ก็จะเป็นวัยที่มีความยุ่งยากมาก สาเหตุส่วนใหญ่มาจาก การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอันเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านอื่นตามมา เช่น ด้านอารมณ์ การแสดงออกทางสติปัญญา ค่านิยม ทักษะคติ ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง และลักษณะของสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์จะเป็นไปในลักษณะที่อ่อนไหว ไม่มั่นคง มีความสับสน และมีความเข้มข้นของอารมณ์สูง ในวัยนี้เด็กแต่ละคนจะเริ่มแสดง

ออกบุคลิกภาพบางส่วนออกมาให้เห็น เช่น อารมณ์ร้อน วิตกกังวล ซื่อจก บางคนเกิดความเครียดทางอารมณ์ ชอบทำพฤติกรรมแปลก ๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อเรียกร้องความสนใจและต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ๆ (หฤทัย อติชาตพงศ์. 2525 : 252) โดยเฉพาะการยอมรับในกลุ่มเพื่อน เพราะสามารถร่วมทุกข์ร่วมสุข เข้าใจ และแก้ปัญหาของกันและกันได้ดีกว่าคนต่างวัย ซึ่งการที่เด็กรวมกลุ่มกันโดยปราศจากการดูแลหรือคำแนะนำที่ถูกต้องจากผู้ที่เกี่ยวข้อง บางครั้งความประพฤติต่าง ๆ ที่แสดงออกมา จึงขัดกับกฎระเบียบของโรงเรียนหรือกฎเกณฑ์ของสังคม (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2530 : 125) และจากการสำรวจพบว่า การกระทำผิดของเยาวชน ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่รุนแรงและมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น มีการเลียนแบบกันในลักษณะต่าง ๆ ทั้งทางด้านการใช้คำพูด การแต่งกาย ทรงผม กิริยาท่าทาง รวมทั้งการกระทำต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม เช่น การทะเลาะวิวาท สูบบุหรี่ ดิทยาเสพติด รวมถึงการมั่วสุมทางเพศ ซึ่งจากสถิติของหน่วยงานโรคพบว่า เยาวชนอายุ 15-19 ปี เป็นกลุ่มโรคถึง 22.19% สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้เยาวชนพยายามแสดงลักษณะหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาเพื่อเรียกร้องความสนใจ คือ ขาดความรักความอบอุ่น ขาดความเข้าใจจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีความต้องการสิ่งต่าง ๆ อย่างรุนแรง นอกจากนี้ องค์ประกอบทางด้าน การอบรมเลี้ยงดู สภาพครอบครัว สังคม โรงเรียน และชุมชน ซึ่งหล่อหลอมเยาวชนขึ้นมาก็เป็นสาเหตุของการกระทำที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น และเป็นมูลเหตุที่สะสมมาก่อนที่จะเข้าสู่สภาพวัยรุ่นทั้งสิ้น (ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. 2527 : 135)

จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าว จะเห็นว่า ลักษณะโดยทั่วไปของการเรียกร้องความสนใจจัดอยู่ในประเภทที่มีปัญหากับผู้อื่น มีการแสดงออกของพฤติกรรมลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ เช่น เป็นคนเจ้าอารมณ์ ห้วนใจง่าย ต้องการความสนใจจากผู้อื่นตลอดเวลา มีการแสดงออกของอารมณ์และพฤติกรรมเกินความพอดี จึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องร่วมมือกันสร้างและแก้ไขบุคลิกภาพของเด็กให้เจริญไปในทิศทางที่เหมาะสม ให้เด็กสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป หากเด็กมีพัฒนาการไปในทางที่ไม่เหมาะสมก็ควรหาทางป้องกันและแก้ไขเสียตั้งแต่ในระยะเริ่มแรก อย่าปล่อยไว้จนสายเกินแก้ (ประภาพรรณ กรโกสยกาจ. 2527 : 72) เช่นเดียวกับ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2530 : 131) ที่ให้เหตุผลสนับสนุนว่า การเตรียมเด็กให้มีความพร้อม คือ รู้จักควบคุมอารมณ์และปลดปล่อยอารมณ์ออกมาในลักษณะที่สังคมยอมรับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และการเตรียมพร้อมอย่างเหมาะสม จะต้องเริ่มกระทำตั้งแต่วัยเด็กตอนปลาย คือ อายุประมาณ 9 ปี จนถึง 12-13 ปี ซึ่งถ้ามีการเตรียมการให้เหมาะสมตั้งแต่วัยนี้จะทำให้เด็กเจริญเติบโตขึ้นอย่างมีความสุข และเป็นรากฐานในการพัฒนามบุคลิกภาพให้เป็นไปในลักษณะที่พึงประสงค์ เช่นเดียวกับ ผกา สัตยธรรม (2530 : 48) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เมื่อเกิดกับเด็กคนใดคนหนึ่งก็ควรที่จะได้มีการศึกษา

เพื่อหาทางป้องกันและช่วยเหลือ เพราะถ้าไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาจะยุ่งยากมากขึ้น ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ควรปล่อยปละละเลย การป้องกันและช่วยเหลือจะช่วยแก้ปัญหที่เกิดขึ้นได้ อีกทั้งยังเป็นการลดปัญหาอันเกิดจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้วย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นวัยเริ่มต้นที่จะแสดงลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมหรือผิดปกติ ซึ่งการมีพฤติกรรมเช่นนั้นทำให้เป็นที่หนักใจหรือขัดต่อบุคคลอื่น และสิ่งแวดลอมทั้งในขณะนั้นหรือในเวลาต่อมา แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจมีความสำคัญมาก จำเป็นจะต้องมีเครื่องมือสำหรับวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ แต่เนื่องจากยังไม่พบว่ามีผู้ใดสร้างเครื่องมือในการวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะได้ทราบถึงบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อหาทางป้องกัน แก้ไข หรือช่วยเหลือได้ถูกต้องทันเวลา และตรงตามลักษณะของพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้น ๆ อันเป็นการป้องกันและลดปัญหาที่จะเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่น ๆ และที่สำคัญคือเป็นแนวทางในการพัฒนาเยาวชนให้มีบุคลิกภาพเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) สำหรับตีความหมายของคะแนนผลการสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษานี้จะได้ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเป็นประโยชน์สำหรับบิดามารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และนักแนะแนว หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริมให้นักเรียน

พัฒนาบุคลิกภาพไปในแนวทางที่เหมาะสม และเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ วัตถุประสงค์ด้านอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 13 โรงเรียน 56 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 1,964 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 39 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,294 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และใช้ห้องเรียนเป็นหน่วย การสุ่ม

3. แบบทดสอบวัตถุประสงค์ภาพเรียกร้องความสนใจ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น วัตถุประสงค์ภาพเรียกร้องความสนใจ 2 ฉบับ คือ ฉบับแรกเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งสร้างขึ้นตามวิธีของ ลิเคิร์ท ฉบับที่ 2 เป็นแบบสถานการณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ หมายถึง บุคลิกภาพของบุคคลที่มีการแสดงออกมา ในลักษณะที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ตนเป็นที่สนใจ อันจะนำไปสู่การยอมรับของบุคคลอื่นและความ พึงพอใจของตน

2. แบบทดสอบวัตถุประสงค์ภาพเรียกร้องความสนใจ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดคุณลักษณะ 7 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการแสดงอารมณ์ หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของคน เข้าอารมณ์ มีอารมณ์หวั่นไหวง่าย มีการแสดงออกของอารมณ์ สีหน้า ท่าทาง เกินความพอดี เพื่อเรียกร้องความสนใจ การพูดมักเป็นการแสดงความรู้สึกของตนมากกว่าจะเล่ารายละเอียดของข้อเท็จจริง พุดจาเพื่อฝัน และตื่นตื้นง่าย

2.2 ด้านการใช้เหตุผล หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่กระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนได้รับความพึงพอใจอย่างรวดเร็ว รอไม่ได้ เอาแต่ใจตนเอง ขาดเหตุผลและไม่เกรงใจใคร เชื่อคนง่าย ไร้สาระ คือ กระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่มีประโยชน์

2.3 ด้านการยอมรับ หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพื่อต้องการคำสรรเสริญ การยอมรับ และการปลอบใจจากผู้อื่นเสมอ เข้าสังคมได้คล่อง พยายามทำตนให้มีชีวิตชีวา เพื่อดึงดูดความสนใจ และเป็นที่นิยมของบุคคลอื่น แต่ไม่สามารถรักษาสัมพันธภาพอันยาวนานกับใครได้ มีความรู้สึกไม่สบายใจที่ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ตนไม่ได้เป็นที่สนใจของบุคคลอื่น

2.4 ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่คล้ายกับการแสดงละคร คือ เสแสร้ง ไม่แสดงออกตามความรู้สึกที่แท้จริง ทำดีกับผู้อื่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ในสิ่งที่ตนปรารถนา โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความต้องการของบุคคลอื่น

2.5 ด้านการพึ่งพาผู้อื่น หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่ไม่บรรลुวุฒิภาวะ คือ ต้องการความช่วยเหลือและการดูแลจากบุคคลอื่น ต้องการความมั่นใจจากผู้อื่นตลอดเวลา และขอร้องผู้อื่นอยู่เสมอ

2.6 ด้านความสนใจต่อตนเอง หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่สนใจเกี่ยวกับความสวยความงาม สนใจร่างกายและรูปร่างของตนเองอย่างมาก โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้ดึงดูดความสนใจจากบุคคลอื่น

2.7 ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่มีท่าทางหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจเพศตรงข้ามมากเป็นพิเศษ มีการแสดงออกทางเพศในลักษณะไม่เหมาะสม หรือขั้ววน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม

3. คุณภาพของแบบทดสอบ หมายถึง คุณภาพของแบบทดสอบในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 อำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถจำแนกหรือแยกผู้ตอบออกเป็นกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูง และกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำ โดยใช้ t-test

3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดบุคลิกภาพของผู้ตอบได้คงที่แน่นอน ซึ่งคำนวณความเชื่อมั่นโดยวิธี α -Coefficient

3.3 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สามารถวัดบุคลิกลักษณะของผู้ตอบได้ตรงตามคำนิยามที่กำหนด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ 2 ด้าน คือ

3.3.1 ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) หมายถึง ประสิทธิภาพของข้อความแต่ละข้อในแบบทดสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกได้ตรงในแต่ละด้าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาข้อความว่า สามารถวัดได้ตรงกับนิยามที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 5 ท่าน เห็นว่า ข้อความนั้นสามารถวัดได้ตรงตามนิยามก็ถือว่าข้อความนั้นใช้ได้

3.3.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะ (Trait) เรียกร้องความสนใจตามที่นิยามไว้โดยใช้วิธีดังนี้

3.3.2.1 วิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) ซึ่งจะได้ความเที่ยงตรง 2 ชนิด คือ

ก). ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) หมายถึง การวัดในลักษณะ (Traits) เดียวกัน ด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน จะมีค่าสหสัมพันธ์กันสูง ในการวิจัยครั้งนี้จะต้องมีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่า 0.50 (Shroch and Coscarelli. 1989 : 129)

ข). ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discrimination Validity) หมายถึง การวัดในลักษณะ (Traits) ต่างกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันจะมีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำ ในการวิจัยครั้งนี้ ค่าสหสัมพันธ์จะต้องต่ำกว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Crocker. 1986 : 233)

3.3.2.2 วิธีกลุ่มรู้จัก (Known-Group Technique) หมายถึง วิธีที่เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่รู้ว่ามีลักษณะที่ต้องการวัดกับกลุ่มที่รู้ว่าไม่มีลักษณะที่ต้องการวัด โดยนำคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

4. เกณฑ์ปกติ (Norm) หมายถึง ข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากแบบทดสอบวัดบุคลิกลักษณะเรียกร้องความสนใจ และเป็นคะแนนตัวแทนที่จะบอกระดับการสอบของผู้สอบว่า อยู่ในระดับใดของกลุ่มประชากร โดยแสดงลงในตารางซึ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนดิบกับคะแนนมาตรฐานปกติ (Normalized T-Score) ที่แปลงมาจากคะแนนดิบ

5. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ซึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ในสาขาการวัดผลการ
ศึกษาหรือทางจิตวิทยา และมีประสบการณ์ หรือทำงานที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลการศึกษาหรือทาง
ด้านจิตวิทยามาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 5 ท่านเป็นผู้ประเมินแบบทดสอบเพื่อหาความ
เที่ยงตรงเชิงพินิจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ผู้วิจัยได้เรียบเรียงตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของบุคลิกภาพ
2. การวัดบุคลิกภาพ
3. ประเภทของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
4. ทฤษฎีบุคลิกภาพ
5. ลักษณะของบุคลิกภาพที่ดี
6. บุคลิกภาพที่จำเป็นต้องมีในเด็ก
7. ลักษณะของบุคลิกภาพและสาเหตุแห่งบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์
8. ชนิดของบุคลิกภาพจำแนกตามความผิดปกติของบุคลิกภาพ
9. ความหมายและลักษณะของบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ
10. เอกสารและบทความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของบุคลิกภาพ

คำว่า “บุคลิกภาพ” (Personality) เป็นคำที่ยอมรับและใช้กันทั่วไป ซึ่งในปัจจุบันความหมายของคำว่า บุคลิกภาพที่นักการศึกษาและนักจิตวิทยาใช้กันมีมากมาย โดยอธิบายไว้ในหลายลักษณะ เช่น

1. อธิบายในลักษณะโดยส่วนรวมของบุคคล ได้แก่ เบร์นาร์ด (Bernard. 1970 : 110) ซึ่งได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า เป็นผลรวมทั้งหมดของท่าทาง รูปร่าง ลักษณะทางกาย พฤติกรรมที่แสดงออก แนวโน้มการกระทำ ขอบเขตความสามารถทั้งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในและที่แสดงออกมาให้เห็น และกู๊ด (Good. 1973 : 417) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า เป็นผลรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ทั้งหมดของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ จรูญ มลินทร์ (ม.ป.ป. : 119) ที่ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมต่าง ๆ ของคนที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของคนอื่น และบุคลิกภาพในความหมายของ ประภัสสร กระจมุก (2519 : 119) ที่ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วน

ต่าง ๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากผู้อื่น ซึ่งส่วนต่าง ๆ ได้แก่ อุปนิสัยใจคอ วิธีการปรับตัว ความสนใจ ทักษะ ความต้องการ เป็นต้น

2. อธิบายในลักษณะของรูปแบบของลักษณะประจำตัวของบุคคล ได้แก่ มอร์ริส (Morris. 1979 : 625) ซึ่งกล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง รูปแบบของลักษณะต่าง ๆ (Traits) ประจำตัวบุคคล ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม อารมณ์ แรงจูงใจ ความคิด และทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ มอร์แกน (บิงเจอร์ ภาวภิรมย์ขวัญ. 2526 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Morgan. 1979 : 652) ที่ว่า บุคลิกภาพ เป็นรูปแบบที่แตกต่างกันไปของพฤติกรรมและความคิด ซึ่งเป็นลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล โดยที่กิลฟอร์ด (Guilford. 1957 : 2-4) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า คือ แบบแผนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของคุณลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้น ๆ และโสภา ชูพิกุลชัย (2529 : 163) ก็ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งหมายความรวมถึง ความสามารถ อารมณ์ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลนั้นเป็นอยู่ในลักษณะที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งสุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม (2521 : 128) ก็ได้ให้ความหมายทำนองเดียวกันว่า หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ทางร่างกายและจิตใจของบุคคล เช่น รูปร่างหน้าตา ท่าทาง ความสามารถ ความคิด การแสดงออกทางอารมณ์ และผลที่เกิดจากประสบการณ์ และ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2531 : 5-6) ก็ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้อย่างกว้าง ๆ ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนภายนอกและส่วนภายใน โดยที่ส่วนภายนอก คือ ส่วนที่มองเห็นได้ชัดเจน เช่น รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่ง การยืน ฯลฯ และส่วนภายใน คือ ส่วนที่มองเห็นได้ยาก แต่อาจทราบได้โดยการอนุมาน เช่น สติ ปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ประจำตัว ความใฝ่ฝันปรารถนา ปรัชญาชีวิต ค่านิยม ความสนใจ เป็นต้น

3. อธิบายในลักษณะของการปรับตัว ได้แก่ ความหมายของบุคลิกภาพตามแนวคิดของ ฮิลการ์ด (Hillgard. 1967 : 109) ซึ่งหมายถึง ลักษณะส่วนรวมของบุคคลแต่ละคน อันเป็นแนวทางในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละคนจะมีรูปแบบของการแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ กัน เช่นเดียวกับ มิสเชล (Mischel. 1967 : 2) ที่ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า หมายถึง ลักษณะพิเศษซึ่งเป็นแบบแผนของพฤติกรรม ซึ่งรวมทั้งความคิด และอารมณ์ อันเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคล ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ และในทำนองเดียวกัน อัลพอร์ต (Allport. 1937 : 22) ก็ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ระบบต่าง ๆ ของร่างกายและจิตใจของบุคคล ซึ่งเป็นตัวกำหนดลักษณะเฉพาะของบุคคลในการที่จะปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ซึ่งคุณลักษณะที่กล่าวนี้ หมายถึง ค่านิยม แรงจูงใจ ทักษะ อารมณ์ ความสามารถด้านต่าง ๆ มโนภาพแห่งตน (Self-Image) และเชาวน์ปัญญา ซึ่ง

เชดสกี โนวาลินส์ (2520 : 3) ก็ได้ให้ความหมายไว้ในทำนองเดียวกันว่า หมายถึง ลักษณะนิสัย (Traits) ซึ่งรวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบของพฤติกรรมของบุคคลนั้นที่แสดงออกหรือตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

4. อธิบายได้ในลักษณะของโครงสร้าง เช่น ตามแนวความคิดของเวอร์นอน (บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ. 2526 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Vernon. 1980 : 569) บุคลิกภาพ หมายถึง โครงสร้างสมมติ (Hypothetical Structure) ภายใต้อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ หลาย ๆ พฤติกรรม และเป็นแบบแผนคุณลักษณะ (Characteristic Patterns) ของการกระทำต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับที่ มันน (นวลละออ สุภาพล. 2527 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Munn. 1966) ที่ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า เป็นลักษณะเด่นของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นการรวบรวมแบบแผนทั้งหมดมาบูรณาการเป็นโครงสร้างของพฤติกรรม เช่น ความสนใจ ทักษะสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และสิ่งอื่น ๆ ที่แสดงถึงลักษณะนิสัย เช่นเดียวกับ เอ็ดเวิร์ดส์ (Edwards. 1969 : 261) ที่กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ แบบอย่างความประพฤติของแต่ละบุคคล ซึ่งเกิดจากโครงสร้างทางกายภาพและประสบการณ์ในอดีต อันมีผลต่อโครงสร้างทางกายภาพและลักษณะนิสัยของบุคคลนั้น

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ผลรวมของลักษณะนิสัยและพฤติกรรมทั้งหมดที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่แสดงออกมา ทั้งทางกิริยาท่าทางภายนอก ลักษณะทางอารมณ์และจิตใจ ซึ่งการแสดงออกดังกล่าวเป็นสาเหตุให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

2. การวัดบุคลิกภาพ

การวัดบุคลิกภาพ เป็นเรื่องที่ซับซ้อนและวัดได้ยาก เมื่อเทียบกับการวัดในสิ่งอื่น ๆ นักจิตวิทยาได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดบุคลิกภาพ ซึ่งสามารถใช้วัดบุคลิกภาพตามลักษณะที่ต้องการจะวัดได้ถูกต้องแม่นยำและมีความเชื่อมั่น การวัดบุคลิกภาพ ถ้าจะให้มีความเที่ยงตรงสูงก็ควรจะใช้วิธีวัดหลาย ๆ วิธีประกอบกัน โดยทั่วไปสรุปได้ 5 วิธี ดังนี้ (ทวี ท่อแก้วและอภรณ์สินทิบาล. 2517 : 121-122)

1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนง การสังเกตพฤติกรรมและลักษณะโดยทั่วไปที่บุคคลแสดงออกมีอยู่ 2 แบบด้วยกัน คือ การสังเกตแบบควบคุม เป็นการสังเกตการแสดงพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่จัดไว้โดยเฉพาะ อีกแบบหนึ่งคือ การสังเกตทั่วไปในชีวิตประจำวันที่บุคคลแสดงออก การสังเกตทั้งสองแบบนี้ต้องมีการ

บันทึกผลตรงตามที่เห็น โดยไม่นำความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปเกี่ยวข้อง และผู้สังเกตจะต้องฝึกฝนเป็นพิเศษจึงจะได้ผลดี

2. วิธีการทดสอบ เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมาก การทดสอบประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ หลายสิบข้อที่ผู้สอบตั้งขึ้น โดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐาน และหัวข้อคำถามหรือสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมักจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่เกี่ยวกับผู้ถูกทดสอบเองหรือสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมที่ทำอยู่เสมอ ๆ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น ๆ เช่น คำถามเกี่ยวกับความกลัว ความวิตกกังวล หรือความสนใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ผู้ถูกทดสอบต้องให้ความร่วมมือกับผู้ถูกทดสอบในการตอบคำถามต่าง ๆ เพื่อให้การทดสอบได้ผลตามวัตถุประสงค์

3. วิธีรายงานตนเอง มี 2 แบบ คือ

3.1 การวิเคราะห์ตนเอง คือ การประมาณค่าตนเอง แบบวิเคราะห์ตนเอง จะเป็นคำถามแบบปรนัยอันเป็นนามธรรม เช่น ความสนใจในวิชาการต่าง ๆ ทักษะคิด แล้วแปลผลเข้าสู่มาตรวัด ซึ่งวิธีนี้มีประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมแก่บุคลิกภาพ

3.2 การสัมภาษณ์ หมายถึง การสนทนาระหว่างบุคคลสองคนอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยผู้สัมภาษณ์เตรียมคำถามและจดบันทึก ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ได้คิดว่าถูกทดสอบบุคลิกภาพ

4. วิธีให้สร้างจินตนาการ (Projective Techniques) เป็นวิธีที่ผู้วัดได้จัดสิ่งเร้าขึ้นมาให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตอบสนอง เช่น เล่าเรื่องจากรูปที่นำมาให้ดู ตัวอย่างได้แก่ แบบทดสอบรอชาร์ค และรูปภาพที่เกิดจากหยดหมึก ให้สร้างความสัมพันธ์ต่อเนื่องจากคำที่กำหนด ให้เติมข้อความที่ไม่สมบูรณ์ ให้แสดงออกโดยการวาดรูป เป็นต้น ซึ่งผู้ดำเนินการทดสอบต้องได้รับการฝึกฝนอย่างดี

5. วิธีการศึกษาความเห็นจากคนอื่น เป็นวิธีการที่ผู้วัดสร้างแบบสอบถามขึ้น เพื่อถามบุคคลอื่นว่า มีความรู้สึกเกี่ยวกับบุคคลนั้นอย่างไร เช่น ครู เพื่อน ผู้ปกครอง เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า การวัดบุคลิกภาพสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับ ความเหมาะสมเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะวัดและสิ่งที่จะวัดหรือศึกษา สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาการวัดบุคลิกภาพโดยวิธีใช้แบบทดสอบ ถือว่า เป็นวิธีการที่เป็นปรนัยมากกว่าวิธีอื่น การนำไปใช้สะดวก ประหยัดเวลาและแรงงาน รวมทั้งมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย ดังที่ จิตรีชา ไชยศรีพรหม (2527:10) กล่าวว่า การวัดบุคลิกภาพที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ การใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นการรายงานตนเอง

8. ประเภทของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ

สถิติ วงศ์สวรรค์ (2523 : 262) ให้ความเห็นว่า จากการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ของนักจิตวิทยาและนักวัดผลที่ผ่านมา พอจะรวบรวมได้เป็น 3 ประเภท คือ

3.1 แบบทดสอบให้รายงานตัว (Self Report Test of Questionnaire) หรือเรียกว่า แบบ สอบถามบุคลิกภาพ ประกอบด้วยชุดของข้อคำถามหรือมีข้อความให้ผู้รับการทดสอบต้องอ่านแล้ว เขียนข้อความ เพื่อแสดงบุคลิกภาพของตนออกมาเป็นการรายงานลักษณะของตนเอง จำแนกออกเป็นชนิดต่าง ๆ ตามรูปแบบของการถาม ได้แก่

3.1.1 แบบสำรวจรายการ (Check Lists) เป็นชุดของข้อความที่ทำเป็นบัญชีรายการ เกี่ยวกับบุคลิกภาพหรือการกระทำของบุคคลเรียงเอาไว้ให้ผู้ตอบตรวจสอบตนเองดูว่า ลักษณะตรงกับข้อใดในรายการนั้นบ้าง ถ้ามีความรู้สึกว่าข้อความใดตรงกับบุคลิกภาพลักษณะของตน ก็กาเครื่องหมายลงที่ข้อความนั้น เช่น แบบตรวจสอบปัญหาของมูนนี่ (The Mooney Problem Checklists) (Mooney. 1950)

3.1.2 แบบสำรวจ (Inventory) เป็นชุดของข้อความที่มีคำตอบให้เลือกตอบได้ 2 ตัว เลือก เช่น จริง-ไม่จริง ใช่-ไม่ใช่ อาจมี 3 ตัวเลือกบ้าง เช่น เพิ่มคำว่า ตัดสินใจไม่ได้ และในบาง แบบสำรวจสร้างในรูปแบบของการบังคับให้ตอบ (Forced Choice) โดยจัดข้อความไว้เป็นคู่ ๆ เพื่อให้ผู้ตอบพิจารณาข้อความแต่ละคู่ว่า ข้อความใดตรงกับลักษณะของตนมากที่สุด ซึ่งผู้ตอบต้อง เลือกเอาข้อความใดข้อความหนึ่ง ถึงแม้ว่าข้อความทั้งคู่จะไม่ตรงกับลักษณะของเขาก็ต้องเลือก ข้อความที่ไม่ตรงกับเขาน้อยที่สุด ตัวอย่างของแบบทดสอบบุคลิกภาพ เช่น ของมินเนโซตา (Minnesota Multiphasic Personality Inventory)

3.1.3 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นแบบที่ดัดแปลงมาจาก แบบ ตรวจสอบรายการ โดยดัดแปลงรูปแบบของคำตอบที่ให้ออกเพียง ใช่-ไม่ใช่ ชอบ-ไม่ชอบ จริง-ไม่จริง มาเป็นคำตอบที่มีน้ำหนักของการตอบ โดยมีการจำแนกความมากน้อยในการแสดงพฤติกรรมของคนได้ เช่น แบบสำรวจลักษณะนิสัยและเจตคติทางการเรียนของ บราวน์และฮอลซ์แมน (Brown and Hollzman. 1966) หรือ SSAH (The Survey of Study Habits and Attitude)

3.2 แบบทดสอบประเภทการฉายภาพ หรือกลวิธีให้บุคคลระบายความในใจ (Projective Technique) เป็นกลวิธีทดสอบเพื่อหารายละเอียดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคลโดยใช้เครื่องกระตุ้น หรือเร้า ทำให้บุคคลระบายความรู้สึกที่แท้จริงออกมา แล้วแปลความหมายจากคำตอบ จำแนกได้ 3 ประเภท คือ ประเภทที่ใช้รูปภาพ (Pictorial Technique) ประเภทที่ใช้ภาษา (Verbal Technique) ประเภทที่ใช้การแสดงออก (Expressive Technique)

3.2.1 ประเภทที่ใช้รูปภาพ (Pictorial Technique) คือ สมมติสถานการณ์ขึ้นให้ผู้ถูกทดสอบอธิบายออกมาตามที่ตนเห็น เป็นสิ่งเร้าที่ไม่ได้ให้ความแจ่มแจ้ง อาจจะจินตนาการไปได้นานาประการ อาจจะแปลความหมายได้มากกว่าหนึ่งอย่าง (Ambiguous) ดังนั้นเปิดโอกาสให้ผู้ถูกทดสอบได้แสดงออกซึ่งความรู้สึกต่าง ๆ ออกมา เป็นการแสดงให้เห็นบุคลิกลักษณะของเขา เช่น แบบทดสอบหยดหมึกของรอร์ชาร์ท (The Rorschach Ink Blot Test) และแบบทดสอบการเล่าเรื่องหรือการบรรยายภาพที่มองเห็นของเมอร์เรย์ (Murray. 1943) ที่เรียกย่อว่า TAT (Thematic Apperception Test)

3.2.2 ประเภทที่ใช้ภาษา (Verbal Technique) เป็นแบบทดสอบที่ใช้การเขียนตอบ และตอบปากเปล่าที่ใช้ภาษาโดยตรง มี 2 ชนิด คือ

ก) ชนิดของคำสัมพันธ์ (Free Association) คือ การให้คำมา 1 คำ แล้วให้ผู้ตอบหาคำมาสัมพันธ์กับคำนั้น ๆ เช่น ต้นไม้ เพื่อน เกลียด ฯลฯ

ข) ชนิดเติมประโยคให้สมบูรณ์ (Sentence Completion) เป็นการเขียนประโยคที่ยังไม่ครบข้อความให้ได้ใจความสมบูรณ์

3.2.3 ประเภทที่ใช้การแสดงออก (Expression Technique) คือ ให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงออกในรูปของการวาดรูป การเล่น หรือการแสดงละคร

3.3 แบบทดสอบประเภทให้พิจารณาจากสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation Test) แบบทดสอบประเภทนี้ นักจิตวิทยาหลายท่านจัดรวมไว้ในประเภทที่สอง คือ ประเภทฉายภาพ แต่นักจิตวิทยาและนักวัดผลหลายท่านให้เหตุผลว่า แบบทดสอบประเภทฉายภาพเป็นกลวิธีที่ให้ผู้ถูกทดสอบบรรยายภาพ และข้อความที่คลุมเครือ ภาพต่าง ๆ ก็มีแต่ภาพเฉย ๆ ไม่มีความหมายชัดเจน ผู้ตอบต้องจินตนาการและสามารถแปลความหมายได้มากกว่า 1 อย่าง แต่แบบทดสอบวัดจากสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นการกำหนดสถานการณ์และตัวละคร ให้ผู้ถูกทดสอบอ่านแล้ววัด โดยให้เขาแสดงความรู้สึกออกมาว่าภายใต้สถานการณ์นั้นเขามีความรู้สึกอย่างไร โดยให้เขาตอบในฐานะบุคคลที่ปรากฏในเรื่อง มี 2 ชนิด ดังนี้

3.3.1 สถานการณ์แบบรูปภาพ เป็นการกำหนดตัวละครในรูปภาพ อาจมีคำพูดหรือการบรรยายภาพประกอบเพียงเล็กน้อย แต่จะไม่เล่าเรื่องหรือบรรยายภาพทั้งหมด

3.3.2 สถานการณ์แบบข้อความ เป็นการกำหนดตัวละคร โดยการเขียนบรรยายหรือเขียนเล่าเรื่องอย่างสั้น ๆ เป็นการใช้ภาษาเขียนหรือตัวหนังสือ

จากประเภทของแบบทดสอบวัดลักษณะนิสัย ทั้ง 3 ประเภท ดังกล่าว วิธีการฉายภาพจิต (Projective Technique) เป็นที่นิยมใช้ทางด้านจิตวิทยา ทางด้านการศึกษาจะใช้ประเภทให้รายงาน

ตัว (Self Report Test of Questionnaires) และแบบทดสอบให้พิจารณาจากสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation Test)

ตามที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพมีหลายรูปแบบ ได้มีผู้นำรูปแบบต่าง ๆ ไปสร้างแบบทดสอบ เพื่อวัดคุณลักษณะหรือสิ่งที่ต้องการจะวัดตามจุดประสงค์ของการศึกษาของแต่ละบุคคล ไม่เป็นที่แน่ชัดว่ามีรูปแบบใดเหมาะสมกว่านั้น ทั้งนี้เพราะ แบบทดสอบทั้งหลายจะมีประโยชน์มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง เกณฑ์ปกติ การดำเนินการสอบ การให้คะแนน การแปลผล (บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ, 2526 : 276) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกว่าเรื่องความสนใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท และแบบสถานการณ์ เพื่อสะดวกในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าวข้างต้น

4. ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Theory of Personality)

ทฤษฎีบุคลิกภาพ เป็นความพยายามของนักจิตวิทยาที่จะอธิบายให้ทราบถึง ลักษณะโดยธรรมชาติของบุคลิกภาพโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางให้เข้าใจความเป็นมาและลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพ ทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพมีหลายทฤษฎี ซึ่งโสภา ชูพิกุลชัย (2521 : 100-105) ได้เสนอการจัดระบบของทฤษฎีบุคลิกภาพ ไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีแบ่งประเภท (Type Theory)
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะนิสัย (Trait Theory)
3. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Dynamic Theory)
4. ทฤษฎีส่วนรวมทั้งร่างกายและจิตใจ (Organismic Theory)
5. ทฤษฎีเน้นสังคมและสิ่งแวดล้อม (Social Determinants)

1. ทฤษฎีแบ่งประเภท (Type Theory)

ทฤษฎีมุ่งพิจารณาเกี่ยวกับตัวบุคคล โดยคำนึงถึงรูปร่าง (Physical) หรือลักษณะทางกายภาพเป็นส่วนใหญ่ และยอมรับเกี่ยวกับลักษณะหรือบุคลิกภาพภายนอก โดยขึ้นอยู่กับการสังเกตทั่ว ๆ ไป นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ ได้แก่ จุง (Jung) และเชลด์ลิต (Cheldon) เป็นต้น

1.1 จุง (Carl G. Jung) (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529 : 167-168) มีความเชื่อว่า บุคลิกภาพของบุคคลจะเป็นเช่นใด ขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูมาตั้งแต่ในวัยเด็ก และได้แบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1.1 บุคลิกภาพประเภทชอบแสดงตนหรือชอบเด่น (Extrovert Personality) บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทนี้ จะเป็นผู้ที่ชอบแสดงตัว และชอบสังคม มีความเชื่อมั่นอยู่บนฐานของความเป็นจริง ปรับตัวได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม เป็นคนเปิดเผย ไม่เก็บตัว เมื่อประสบปัญหาถ้าที่จะเผชิญปัญหาด้วยการสู้ปัญหา

1.1.2 บุคลิกภาพประเภทเก็บตัว (Introvert Personality) ลักษณะที่เห็นได้ชัดคือ เชื้อตนเองและทุกอย่างที่กระทำมักจะขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่ เป็นบุคคลที่ผูกพันสิ่งต่าง ๆ กับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคม ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น เมื่อเผชิญปัญหามักจะแยกตัวออกจากสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดปัญหา

1.2 เชลดัล (William Sheldon) (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529 : 172) ได้จัดประเภทของบุคลิกภาพตามลักษณะของรูปร่าง และแบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.2.1 รูปร่างอ้วนกลม (Endomorphy) มีลักษณะนิสัยเป็นคนชอบความสบาย เรื่อย ๆ ชอบกิน ชอบให้คนอื่นเอาใจ ใจน้อย จุนเจียว เจ้าอารมณ์ หลับง่าย เคลื่อนไหวช้า ๆ เมื่อเผชิญปัญหาจะต้องการผู้ช่วย

1.2.2 รูปร่างส่วนใหญ่ลำสันสมส่วน (Mesomorphy) มีลักษณะนิสัยไม่ชอบอยู่นิ่ง ชอบการต่อสู้ ชอบสนุก เสียงดัง คล่องแคล่วว่องไว กล้าได้กล้าเสีย โผงผาง เมื่อมีปัญหา มักแก้ปัญหาด้วยการเดินหน้าสู้

1.2.3 รูปร่างผอม บอบบาง (Ectomorphy) มีลักษณะนิสัยเป็นคนขี้อึดมั่นถือมั่น ไม่มีการยืดหยุ่น ทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ ตอบโต้ไว ชอบอยู่คนเดียว อ่อนไหวง่าย เป็นบุคคลประเภทอ่านยาก ไม่ว่องไว เหนื่อยง่าย หลับยาก เมื่อเผชิญปัญหาชอบอยู่คนเดียว

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการแบ่งประเภท เป็นทฤษฎีที่เชื่อในเรื่องของการแยกประเภทบุคลิกภาพ โดยใช้หลักการคล้ายการแบ่งสิ่งมีชีวิตทั้งหลายในโลกออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยถือเกณฑ์ต่าง ๆ กัน เช่น แบ่งตามลักษณะทางกาย หรือแบ่งตามลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออก (วันดี ระเจริญ. 2531 : 150)

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะนิสัย (Trait Theory)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่า ลักษณะของบุคลิกภาพมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะนิสัย ซึ่งในคน ๆ เดียวกันมีหลายลักษณะในเวลาเดียวกัน และใช้ในการวัดคุณลักษณะของบุคลิกภาพ เช่น ลักษณะในเรื่องของสติปัญญา ในเรื่องของอารมณ์ เป็นต้น โดยพยายามอธิบายเกี่ยวกับ เรื่องของลักษณะต่าง ๆ ให้สั้นที่สุด โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ นักจิตวิทยาคนกลุ่มนี้ ได้แก่ แคทเทิล (Cattell) และออลพอร์ท (Allport) เช่น

2.1 แคทเทิล (Raymond B. Cattell) ได้สรุปลักษณะนิสัยที่มีลักษณะตรงข้ามไว้ 16 ประเภท คือ (นวลละออ สุภาพล. 2537 : 210-211)

สัญลักษณ์	ลักษณะนิสัย	
A	ชอบออกสังคม - เก็บตัว	
	(Outgoing)	(Reserved)
B	สติปัญญาสูง - สติปัญญาต่ำ	
	(More Intelligent)	(Less Intelligent)
C	อารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว	
	(Stable)	(Emotional)
E	รักษาสถิธิของตน - สุภาพ ถ่อมตัว	
	(Dominance)	(Humble)
F	ทำตามสบาย - สุขุมมีสติ	
	(Happy-go-luckly)	(Sober)
G	มีธรรมะ - เห็นแก่ได้ ชอบสะดวกสบาย	
	(Conscientious)	(Expedient)
H	กล้าสังคม - ขี้อาย	
	(Venturesome)	(Shy)
I	จิตใจอ่อนไหว - จิตใจมั่นคง	
	(Tender-minded)	(Toughminded)
L	หวาดระแวง - มีความเชื่อมั่น	
	(Suspicious)	(Trusting)

สัญลักษณ์	ลักษณะนิสัย
M	เพื่อฝัน - ลงมือปฏิบัติ (Imaginative) (Practical)
N	ฉลาดมีเล่ห์เหลี่ยม - มั่นคงเปิดเผย (Shrewd) (Forthright)
O	หวาดหวั่น - ประสาทมั่นคง (Apprehensive) (Placid)
Q ₁	นักทดลอง - นักอนุรักษ์ (Experimenting) (Conservative)
Q ₂	พึ่งตนเอง - พึ่งกลุ่ม (Self-Sufficiency) (Group-tied)
Q ₃	ควบคุมตนเองได้ - ไม่มีกฎเกณฑ์ (Controlled) (Casual)
Q ₄	เคร่งเครียด - อารมณ์ผ่อนคลาย (Tense) (Relaxed)

และลักษณะนิสัย 16 ประเภท แคทเทิล สรุปเป็นบุคลิกภาพ 5 ด้าน คือ

1. ความวิตกกังวล (Anxiety)
2. การเก็บตัว-แสดงตัว (Introversion-Extroversion)
3. การใช้อารมณ์แบบจิตใจอ่อนแอ-ตื่นตัวอยู่เสมอ (Tenderminded Emotionality-Alert Poise)
4. คล้อยตามผู้อื่น-เป็นอิสระจากผู้อื่น (Subduedness-Independent)
5. สติปัญญา (Intelligence)

2.2 ออลพอร์ท (Gordon Allport) มีความเชื่อว่า ลักษณะนิสัยต่าง ๆ ของมนุษย์เป็นเอกลักษณ์ และลักษณะนิสัยจะมีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งออลพอร์ทได้แบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

2.2.1 ลักษณะสามัญ (Common Traits) คือ ลักษณะที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ในกลุ่มบุคคล เช่น ความเชื่อทางศาสนา ค่านิยมทางสังคม

2.2.2 ลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal Disposition) คือ ลักษณะเฉพาะของบุคคลที่ทำให้มนุษย์แต่ละคนมีลักษณะที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะนิสัยเชื่อว่า การอธิบายบุคลิกภาพควรพิจารณาที่ลักษณะและวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งบุคคลจะแสดงออกแตกต่างกัน (วันดี ระเบียบ. 2531 : 150)

3. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Dynamic Theory)

ทฤษฎีนี้เน้นในเรื่องความเปลี่ยนแปลงไม่คงที่และพัฒนาการของบุคลิกภาพ ในลักษณะเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical) และทางด้านสังคม (Social) และเชื่อว่าสิ่งที่มีมาแต่กำเนิดมีอิทธิพลต่อการก่อตั้งและการเปลี่ยนแปลงของบุคลิกภาพ (ประภัสสร กระมุท. 2519 : 125) นักจิตวิทยาในทฤษฎีนี้ ได้แก่ ฟรอยด์ (Freud)

ฟรอยด์ (Sigmund Freud) วิเคราะห์ว่า จิตของมนุษย์ประกอบด้วย 2 ระดับ คือ ระดับจิตสำนึก และจิตไร้สำนึก และฟรอยด์เชื่อว่า บุคลิกภาพมนุษย์ประกอบขึ้นจาก 3 องค์ประกอบ คือ

1. Id เป็นแหล่งรวมของแรงกระตุ้นความปรารถนาแรงขับและสัญชาตญาณ ได้แก่ สัญชาตญาณทางเพศ หน้าที่หลักของ Id คือ การแสวงหาความสุขให้กับตัวเองให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. Ego เป็นตัวกลางประสานงานระหว่างความต้องการที่ไร้เหตุผลของ Id กับสิ่งที่มีเหตุผล มีคุณธรรมของ Superego

3. Superego คือ คุณธรรม ศีลธรรม สภาพความเป็นจริง ซึ่งพัฒนาขึ้นจากกระบวนการเรียนทางสังคมที่เด็กได้รับจากทางบ้าน ทางโรงเรียน เป็นส่วนที่เหนี่ยวรั้งบุคคลไม่ให้กระทำความชั่ว (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529 : 166-167)

ฟรอยด์ เน้นว่า การทำงานของระบบทั้งสามนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเสมอ โดย Ego จะพยายามทำให้สอดคล้องกับความต้องการของ Id ภายใต้อิทธิพล และสอดคล้องกับมาตรฐานที่ดีงามของ Superego แต่ถ้าบุคคลมี Id มากเกินไป จะเป็นคนก้าวร้าว เห็นแก่ตัว ถ้ามี Superego มากเกินไป จะเป็นคนเจ้าระเบียบ คำนึงถึงจิตใจของคนอื่นมากเกินไป ไม่เป็นตัวของตัวเอง ขาดความสุข บุคลิกภาพที่เหมาะสมในสังคมปัจจุบันควรเป็นลักษณะที่ผสมผสานระหว่าง Ego กับ Superego (ฉวี วิชญเนตินัย. 2529 : 15)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงเชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์มีรากฐานมาจากแรงขับภายในของบุคคล อันเป็นเหตุให้บุคคลมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน (วันดี ระเบียบ. 2531 : 150)

4. ทฤษฎีส่วนรวมทั้งร่างกายและจิตใจ (Organismic Theory)

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า ในการศึกษานุคลิกภาพจะต้องศึกษานุคคลโดยส่วนรวมทั้งหมด และเชื่อว่า มนุษย์มีพื้นฐานของความดี ควรได้รับการพัฒนาในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม นักจิตวิทยาในทฤษฎีนี้ได้แก่ มาสโลว์ (Maslow) และโรเจอร์ (Roger) (วันดี ระเจริญ. 2531 : 120) เช่น

4.1 มาสโลว์ (Abraham Harold Maslow) (Hjelle. 1967 : 256-262) มีความเชื่อว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์เกิดจากความต้องการที่จะพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่มีความหมายและคนพอใจ และขบวนการนี้เป็นหัวใจสำคัญของบุคลิกภาพของมนุษย์ มาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์ โดยเรียงจากขั้นต่ำสุดไปหาสูงสุด 5 ขั้น ดังนี้

4.1.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs)

4.1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)

4.1.3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs)

4.1.4 ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือ (Self-esteem Needs)

4.1.5 ความต้องการที่จะทำความเข้าใจตนเอง (Self-actualization Needs)

4.2 โรเจอร์ (Carl R. Rogers) มีความเชื่อว่า บุคลิกภาพของคนพัฒนาขึ้นมาจากการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับตัวของเขาเอง (Self Concept) ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามวัยและประสบการณ์ การรับรู้ต่อตนเอง จะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการพัฒนารูปแบบของบุคลิกภาพของเขาต่อไป (วันดี ระเจริญ. 2531 : 126)

โรเจอร์ ชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการเกี่ยวพันระหว่างระบบ 3 ระบบ คือ

4.2.1 อินทรีย์ (Organism) ได้แก่ สามัญสำนึกของมนุษย์

4.2.2 สนามประสบการณ์ (Phenomenal Field) ได้แก่ ประสบการณ์ทั้งหมดที่มนุษย์รับรู้ หรือเป็นประสบการณ์ทุกชนิดของมนุษย์

4.2.3 ตัวเอง (Self) พัฒนามาจากประสบการณ์และการปฏิบัติระหว่างอินทรีย์กับสิ่งแวดล้อม และส่วนนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในทางที่ดีขึ้น เป็นกระบวนการที่เรามองตนเอง ซึ่งประกอบด้วย ความเข้าใจที่เรามีต่อสภาวะทางกาย และสภาวะทางจิตใจของตนเอง (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529 : 175-176)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีส่วนรวมของร่างกายและจิตใจ เชื่อว่า การเข้าใจบุคลิกภาพจะต้องศึกษาบุคคลโดยส่วนรวม คือ จะต้องศึกษาทั้งทางด้านการรับรู้ ความรู้สึก อารมณ์ ทัศนคติ ค่านิยม ความเข้าใจตนเอง และเชื่อว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับคุณลักษณะที่ดีพร้อมและจะพัฒนาถ้าได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (วันดี ระเจริญ. 2531 : 151)

5. ทฤษฎีที่เน้นทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของสังคม (Social Determinants)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่า สิ่งแวดล้อมมีความสำคัญและมีอิทธิพลโดยตรงต่อบุคลิกภาพของบุคคล นักจิตวิทยาในทฤษฎีนี้ ได้แก่ แอดเลอร์ (Adler) และฟรอมม์ (Fromm) เช่น

5.1 แอดเลอร์ (Alfred Adler) เชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางสังคม และเน้นในเรื่องอิทธิพลของสังคม และสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ว่า มีความสัมพันธ์กับการสร้างบุคลิกภาพ อันได้แก่

5.1.1 ปมเด่น-ปมด้อย เป็นความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลของสังคม

5.1.2 การเลี้ยงดูของพ่อแม่ เป็นผลมาจากเจตคติของพ่อแม่ที่มีผลต่อบุคลิกภาพ

5.1.3 ความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่าง พ่อ แม่ และสมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัว ซึ่งจะมีผลต่อบุคลิกภาพ

5.1.4 อิทธิพลของวัฒนธรรม โดยวัฒนธรรมของแต่ละสังคมจะมีผลทำให้บุคลิกภาพของบุคคลแตกต่างกัน

5.2 ฟรอมม์ (Erich Fromm) มีความเชื่อว่า สังคมเป็นแนวทางปฏิบัติของมนุษย์ในสังคม และบุคลิกภาพของบุคคลจะพัฒนาอย่างไรขึ้นอยู่กับโอกาสที่สังคมจะเปิดให้ และฟรอมม์ได้แบ่งบุคลิกภาพของมนุษย์ออกเป็น 5 ประเภท คือ

5.2.1 บุคลิกภาพประเภทเปิดใจกว้าง (Receptive Personality) คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น ใจกว้าง มีเหตุผล เข้ากับคนง่าย บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่ได้รับความรักความอบอุ่น

5.2.2 บุคลิกภาพเห็นแก่ได้ (The Hoarding Personality) คือ คนชอบเอาเปรียบผู้อื่น แสวงหาผลประโยชน์จากผู้อื่น ใจแคบ ชอบจ้องโอกาสจากผู้อื่น บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทนี้ ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ต้องต่อสู้ดิ้นรน หรือมาจากครอบครัวที่มีแต่ความหวาดระแวงกันตลอดเวลา

5.2.3 บุคลิกภาพประเภทตระหนี่ (The Exploitative Personality) คือ จู้จี้ ขี้เหนียว หยุ่มหยุ้ม ละเอียดยึดตัวจนเกินไป วุ่นวายอยู่กับแต่สมบัติของตัวเอง บุคคลที่มีบุคลิกภาพประเภทนี้ ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ผิดเคือง ขาดแคลน แข่งกันอยู่แย่งกันใช้

5.2.4 บุคลิกภาพประเภทเป็นคนส่วนรวม (The Marketing Personality) คือ บุคคลประเภทที่ทำเป็นคนของสังคม ทำตามความต้องการของสังคม ชอบวางตัวให้มีคุณค่าสูงส่ง ส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามใจอย่างมากมาย

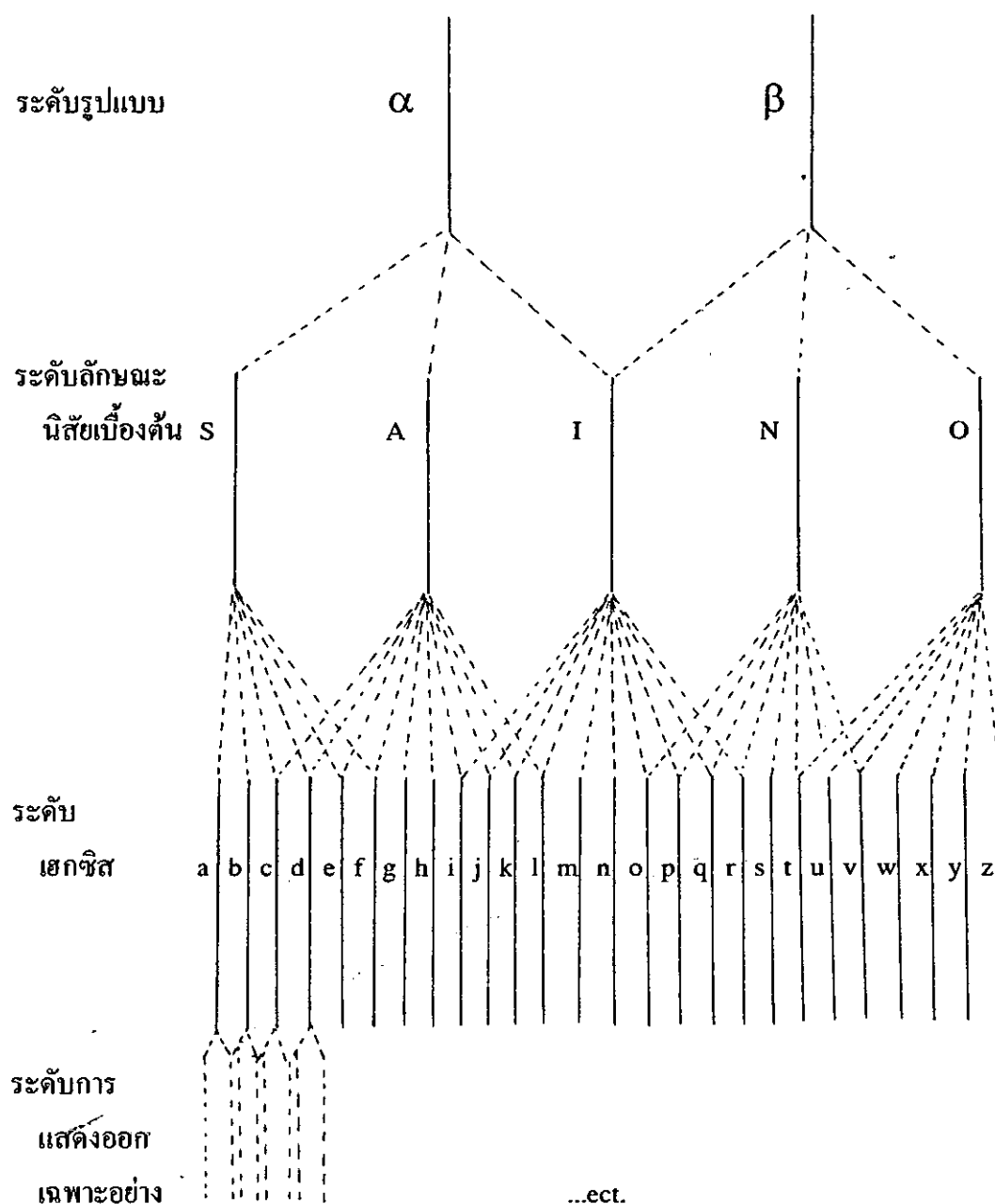
5.2.5 บุคลิกภาพชอบคิดค้น (Productive Personality) คือ บุคคลประเภทอยู่นิ่งไม่ได้ออก ชอบคิดทำนั่นทำนี่อยู่ตลอดเวลา ชอบการเปลี่ยนแปลง นิยมชมชื่นผู้อื่นเช่นเดียวกับตนเอง ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่อยู่กันอย่างปรองดอง มีความรักภายในครอบครัว (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529 : 169)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่เน้นทางสังคมและสิ่งแวดล้อมทางสังคม เชื่อว่า สาเหตุของพฤติกรรมมาจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมทั้งสิ้น และได้พยายามศึกษาค้นคว้าถึงบทบาทและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม อันได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน ว่ามีผลกระทบต่อบุคลิกภาพของบุคคลอย่างไร (วันดี ระเจริญ. 2531 : 151)

นอกจากนี้ ยังมีทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่น่าสนใจอีกหลายทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีโครงสร้างบุคลิกภาพของกิลฟอร์ด และทฤษฎีการจัดระบบบุคลิกภาพของไอแซกส์

ทฤษฎีโครงสร้างบุคลิกภาพของกิลฟอร์ด (Guilford)

กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 99-103) เชื่อว่า บุคลิกภาพมีโครงสร้างตามระดับขั้น และเชื่อว่าแบบจำลองโครงสร้างของบุคลิกภาพ สามารถจำลองในรูปองค์ประกอบได้ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างของบุคลิกภาพ ซึ่งแสดงระดับชั้นของลักษณะนิสัยในระดับที่แตกต่างกัน

ภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพมีโครงสร้างตามระดับชั้น ประกอบด้วย ลักษณะนิสัยในระดับของการสรุปที่แตกต่างกัน 4 อย่าง คือ การแสดงออกเฉพาะอย่าง (Specification) เฮกซิส (Hexis) ลักษณะนิสัยเบื้องต้น (Primary-Trait) และรูปแบบบุคลิกภาพ (Type)

ระดับการแสดงออกเฉพาะอย่าง

กิลฟอร์ด (Guildford) มีได้อธิบายรายละเอียดของลักษณะนิสัยอันนี้ เขาเพียงแต่อธิบายว่า เป็นระดับที่ต่ำกว่าระดับเฮกซิส และเป็นดัชนีชี้บ่ง (Trait Indicator) ของเฮกซิส

ระดับเฮกซิส

เฮกซิส เป็นลักษณะนิสัยในระดับของการสรุปที่ต่ำที่สุด เช่นเดียวกับของไอแซก กิลฟอร์ด อธิบายว่า การใช้คำว่า เฮกซิส แทนคำว่า นิสัย เพราะคำว่า นิสัย หมายถึง สิ่งที่เราเรียนรู้ แต่เฮกซิสมีความหมายกว้างกว่า เฮกซิส คือ ความโน้มเอียงที่จะประพฤติอย่างคงเส้นคงวา ในสถานการณ์ที่มีขอบข่ายจำกัด เฮกซิส ได้มาจากการสังเกตพฤติกรรม โดยมีการแสดงออกเฉพาะอย่างเป็นกรณีบังชี้

ระดับลักษณะนิสัยเบื้องต้น

ลักษณะนิสัยเบื้องต้น เป็นตัวกำหนดเฮกซิส ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน และในขณะเดียวกันก็เป็นตัวการกำหนดการแสดงออกเฉพาะอย่างด้วย กิลฟอร์ด มีความคิดว่า องค์ประกอบในความหมายของนักวิเคราะห์องค์ประกอบความอยู่ในระดับนี้

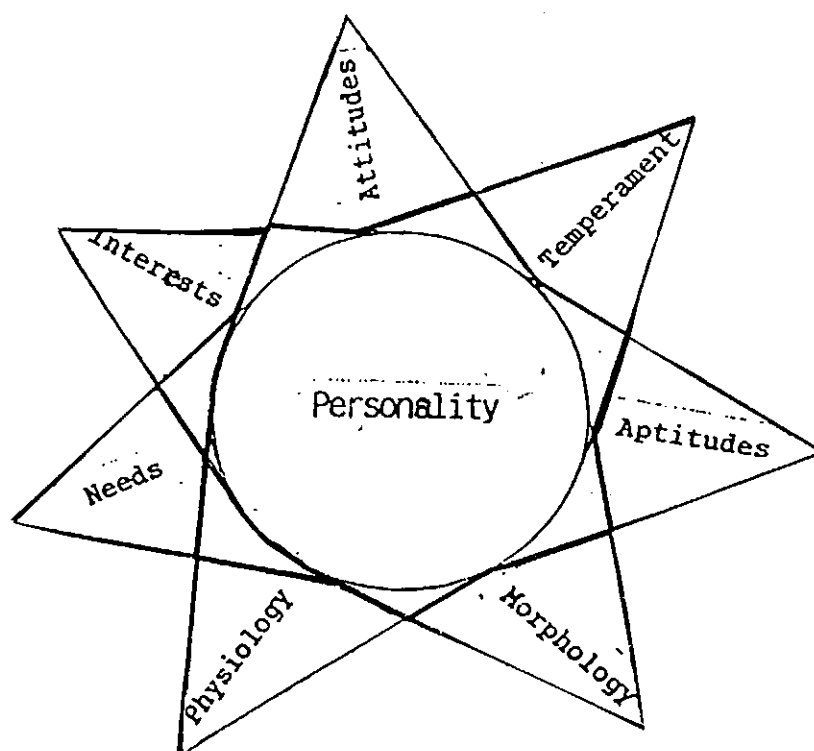
ระดับรูปแบบบุคลิกภาพ

รูปแบบบุคลิกภาพ เป็นลักษณะนิสัยที่อยู่ในระดับของการสรุปที่สูง สูงกว่าระดับนิสัยเบื้องต้น ซึ่ง กิลฟอร์ด (Guildford, 1957 : 7) ได้แบ่งลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลตามลักษณะ (Traits) ต่าง ๆ ได้ 7 ลักษณะ และได้อธิบายความหมายของแต่ละลักษณะ ไว้ดังนี้

1. ทางด้านความสนใจ (Interests) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การได้วาทิ การทำงานด้วยมือ ฯลฯ
2. ทางด้านความต้องการ (Needs) เป็นความปรารถนาที่มีอยู่ชั่วชีวิตของมนุษย์ เช่น ความต้องการยกย่องนับถือ ความต้องการความสะดวกสบาย ฯลฯ
3. ทางด้านเจตคติ (Attitudes) เป็นความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือวัตถุสิ่งของและความคิดเห็น เช่น เจตคติต่อภาษีรายได้ เจตคติต่อการคุมกำเนิด เจตคติต่อคนจีน ฯลฯ
4. ทางด้านความถนัดตามธรรมชาติ (Aptitudes) เป็นเรื่องของความสามารถของบุคคลที่จะทำหรือปฏิบัติงานต่าง ๆ
5. ทางด้านสภาพอารมณ์ (Temperament) คำนี้น่าจะยากต่อการให้คำจำกัดความ โดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง ร่าเริงแจ่มใส
6. ทางด้านสรีรวิทยา (Physiology) เป็นเรื่องของการทำงานของระบบอวัยวะต่าง ๆ เช่น การหายใจ การเผาผลาญอาหารในร่างกาย ฯลฯ

7. ในด้านรูปร่างภายนอก (Morphology) เป็นเรื่องของโครงสร้างหรือรูปร่างของร่างกาย เช่น ความสูง น้ำหนัก สีผิวของร่างกาย เป็นต้น

ลักษณะทั้ง 7 ประการ จะประสานสัมพันธ์ (Integrated Whole) เป็นหน่วยเดียวกัน ดังภาพประกอบ 2

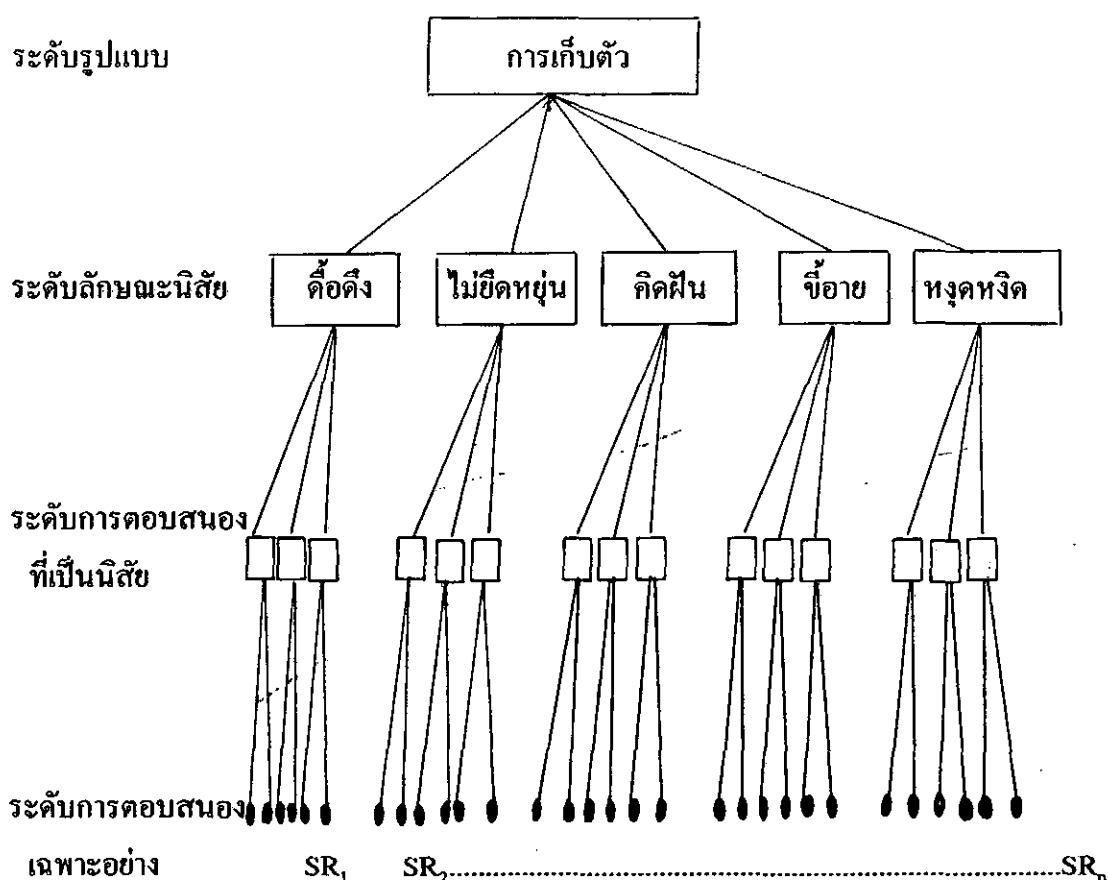
ภาพประกอบ 2 แสดงลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบของบุคลิกภาพตามทัศนะของ กิลฟอร์ด

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพตามทฤษฎีโครงสร้างของบุคลิกภาพของกิลฟอร์ดมีการจัดโครงสร้างของบุคลิกภาพตามระดับชั้น ประกอบด้วย ระดับการแสดงออกเฉพาะอย่างซึ่งเป็นระดับต่ำ

สุด ระดับเสกซีส ระดับลักษณะนิสัยเบื้องต้นซึ่งอยู่ในระดับของการสรุปที่สูงกว่าระดับนิสัยเบื้องต้น และระดับรูปแบบบุคลิกภาพซึ่งเป็นระดับของการสรุปที่เป็นรูปแบบบุคลิกภาพของบุคคล

ทฤษฎีการจัดระบบบุคลิกภาพของไอแซนค์ (Eysenck)

ไอแซนค์ (Eysenck. 1970 : 13-15) อธิบายว่า บุคลิกภาพประกอบด้วย พฤติกรรม 4 ระดับ พฤติกรรมดังกล่าวจัดระบบขึ้นตามขั้นจากระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุด ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างแสดงการจัดระบบระดับขั้นของบุคลิกภาพ

ระดับต่ำสุด

คือ ระดับของการตอบสนองเฉพาะอย่าง (Specific Responses) ใช้สัญลักษณ์ SR_1 SR_2 ... SR_n พฤติกรรมในระดับนี้ คือ การแสดงออก (Acts) ต่าง ๆ เช่น การตอบสนองในการทดสอบ

ต่าง ๆ การตอบสนองต่อประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมนี้สามารถสังเกตเห็นได้ อาจจะเป็นลักษณะ (Characteristic) ของบุคคลหรือไม่ก็ได้

ระดับที่สอง

คือ ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (Habitual Responses) ใช้สัญลักษณ์ $HR_1, HR_2, \dots, HR_n$ พฤติกรรมในระดับนี้ คือ การตอบสนองเฉพาะอย่าง ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเกิดซ้ำภายใต้เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เช่น เมื่อทำการทดสอบซ้ำการตอบสนองของบุคคลจะคล้ายคลึงกับการตอบสนองเดิม หรือถ้าสถานการณ์ในชีวิตเกิดขึ้นซ้ำเดิม บุคคลจะแสดงปฏิกิริยาในลักษณะที่คล้ายคลึงกับปฏิกิริยาเดิม HR เป็นการจัดระบบขั้นต่ำสุด ปริมาณของการจัดระบบสามารถวัดได้ในรูปของสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น เช่น วัดออกมาในรูปของโอกาสที่จะเป็นไปได้ (Probability) ที่พฤติกรรมจะคงเส้นคงวาในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ

ระดับที่สาม

คือ ระดับลักษณะนิสัย (Traits) ใช้สัญลักษณ์ $T_1, T_2, \dots, T_n$ พฤติกรรมระดับนี้ จัดระบบขึ้นจาก HR ตัวอย่างของลักษณะนิสัย คือ ลักษณะคือดีด ลักษณะความหงุดหงิด และลักษณะความไม่ยืดหยุ่น เป็นต้น ลักษณะนิสัยเป็นตัวแปร (Theoretical Constructs) ที่ขึ้นอยู่กับค่าสหสัมพันธ์ภายในที่สามารถสังเกตเห็นได้ของที่แตกต่างกันจำนวนหนึ่ง ในทัศนะของนักวิเคราะห์องค์ประกอบ ลักษณะนิสัย ก็คือ องค์ประกอบกลุ่ม (Group Factors)

ระดับสูงสุด

คือ ระดับรูปแบบของบุคลิกภาพ (Types) ตามตัวอย่างในภาพประกอบ 3 รูปแบบของบุคลิกภาพ คือ การเก็บตัว พฤติกรรมในระดับนี้จัดระบบมาจากลักษณะนิสัย การจัดระบบขึ้นอยู่กับค่าสหสัมพันธ์ภายในที่สังเกตเห็นได้ของลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันกลุ่มหนึ่ง รูปแบบของบุคลิกภาพถือว่าเป็นโครงสร้างระดับสูง (Higher-Order Constructs)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการจัดระบบบุคลิกภาพของไอแซกส์ อธิบายว่า บุคลิกภาพของบุคคลประกอบด้วย พฤติกรรมที่จัดระบบขึ้นตามขั้น จากระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุด 4 ระดับ คือ ระดับของการตอบสนองเฉพาะอย่าง ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย ระดับลักษณะนิสัย และระดับสูงสุด คือ ระดับรูปแบบของบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นบุคลิกภาพของบุคคล

5. ลักษณะของบุคลิกภาพที่ดี

นิภา นิธยาชน (2530 : 151-155) ให้ความเห็นว่า การมีบุคลิกภาพที่ดีประกอบด้วยคุณลักษณะทางจิต 6 ด้าน คือ

1. ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจสภาพความเป็นจริงอย่างถูกต้อง หมายถึง ไม่บิดเบือนความจริงด้วยความต้องการหรือความรู้สึกส่วนตัว และเข้าใจสภาพความเป็นจริงทั้ง 2 ด้าน คือ ความจริงภายนอก เช่น สภาพแวดล้อม และทางสังคม ความจริงภายใน เช่น ความรู้สึกและความต้องการของตัวเอง

2. การแสดงอารมณ์ในลักษณะและขอบเขตที่เหมาะสม หมายถึง การมีอารมณ์ในลักษณะที่สมเหตุสมผลกับความเป็นจริง และเหมาะสมกับสถานการณ์

3. ความสามารถสร้างสัมพันธภาพทางสังคม หมายถึง เน้นหนักทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลกับบุคคลอื่น มากกว่าที่จะเน้นความสัมพันธ์ของมวลมนุษย์ในวงกว้าง ซึ่งหมายถึง ความสามารถ 3 ด้าน คือ

3.1 ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์สนิทสนมอันลึกซึ้งมากกว่าการรู้จักกันตามปกติธรรมดา และการมีส่วนร่วมทางสังคม โดยไม่แยกตัวโดดเดี่ยวหรือเกาะเกี่ยวผู้ที่สนิทสนมจนกลายเป็นภาระของผู้อื่น และไม่ร่วมกิจกรรมทางสังคมที่ไร้คุณค่า

3.2 ความสามารถแสวงหาผลประโยชน์จากความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ได้รับความอบอุ่นเป็นมิตร ชื่อเสียง และความรู้สึกที่จะอยู่ร่วมกับมวลมนุษย์ รวมทั้งรู้สึกปลอดภัยจากอันตราย และยังสามารถทำให้ผู้อื่นไว้วางใจได้

3.3 ความสามารถในการสร้างความรัก ความเคารพนับถือต่อกันและกันในความสัมพันธ์ โดยปราศจากการเสแสร้ง และการดูหมิ่นเหยียดหยามหรือการดักดวงฉวยโอกาส

4. ความสามารถในการทำงานที่อำนวยความสะดวกประโยชน์ หมายถึง การตระหนักถึงคุณค่าของการทำงาน และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่การทำงานที่ให้คุณประโยชน์

5. ความรักและความต้องการทางเพศ คือ มีความเข้าใจว่า ความรักความผูกพันที่มีความสำคัญมากกว่าความใคร่ทางเพศ ซึ่งหมายถึง การมีความปรารถนาและอุทิศตัวเราในการอยู่ร่วมและผูกพันกับบุคคลอื่น และในขณะเดียวกันก็ยอมให้บุคคลอื่นเข้ามาร่วมในความผูกพันนี้ด้วย

6. ความสามารถในการพัฒนา “ตน” (Self) หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานระหว่างคนที่แท้จริงและคนที่แสดงออกต่อผู้อื่น

เชิรศรี วิวิธศิริ (2527:98) ให้ความเห็นว่า บุคลิกภาพที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. สุขภาพอนามัยแข็งแรงสมบูรณ์
2. ร่างแข็งแรง มีสุขภาพจิตดี
3. สุขภาพเรียบร้อย ทั้งกิริยามารยาท วาจา ท่าทาง
4. แต่งกายเหมาะสม รู้จักกาลเทศะ
5. เป็นตัวของตัวเอง กล้าสู้ความจริง

6. มีกำลังใจดี สามารถควบคุมตนเองได้
7. มีความซื่อสัตย์สุจริต
8. เชื่อมั่นในตนเอง ตัดสินใจได้จับพลัน เป็นผู้นำได้
9. กระตือรือร้น รักความก้าวหน้า
10. มีอารมณ์ขัน สนุกสนาน
11. มีความยุติธรรม รักความจริง
12. มีความรู้รอบตัวดี
13. มีปฏิภาณและไหวพริบ
14. มีความคิดริเริ่ม
15. ขยัน มานะ อดทน
16. มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน ตรงเวลา
17. เห็นอกเห็นใจ เมื่อผู้อื่นได้รับความทุกข์
18. ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบผู้อื่น
19. มองผู้อื่นในแง่ดี มีความเป็นมิตรกับคนทั่วไป
20. มีศิลป์ในการพูดคุย รวมทั้งเป็นนักฟังที่ดี
21. เข้าถึงจิตใจคน มีศิลป์ในการคบหาสมาคมกับผู้อื่นและผู้ร่วมงาน

คาร์เนกี (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. 2520 : 128-129 ; อ้างอิงมาจาก คาร์เนกี. ม.ป.ป.) ได้ให้ความเห็นว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพอันเป็นที่ชื่นชอบของบุคคลอื่นนั้น ต้องประกอบไปด้วยคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้เข้าถึงจิตใจคน
2. มีจุดหมายอันแน่นอน ทำอะไรก็ทำจริงจัง
3. มีการแต่งกายที่เหมาะสม
4. มีท่าทีและกิริยาอาการเคลื่อนไหวที่ดี
5. น้ำเสียงนุ่มนวลชวนฟัง
6. มีความสัตย์ซื่อ
7. รู้จักใช้ถ้อยคำพูดเหมาะกับกาลเทศะ เหมาะกับผู้ฟัง
8. เป็นคนคงเส้นคงวา
9. มีอารมณ์ขัน
10. ไม่เห็นแก่ตัวมากเกินไป
11. แสดงสีหน้าเป็นมิตรกับคนทั่ว ๆ ไป

12. นึกคิดไปแต่ในส่วนที่ดี
13. มีความกระตือรือร้น
14. มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรงดี
15. มีปฏิภาณไหวพริบ
16. มีศิลป์ในการคบหาสมาคมกับคนอื่นและเพื่อนร่วมงาน
17. มีความรู้รอบตัวอย่างดี
18. เป็นนักฟังที่ดี
19. มีศิลป์ในการพูด พูดด้วยความจริงใจ
20. มีศิลป์ในการดึงดูดจิตใจผู้พบเห็น

บุคคลที่มีลักษณะของบุคลิกภาพที่ดี จะเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และเป็นที่ยิ่งประสงค์ของสังคม บุคลิกภาพที่ดีจะช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างมีคุณภาพ

6. บุคลิกภาพที่จำเป็นต้องมีในเด็ก

ประภาพันธ์ กรโกสียกาจ (2527 : 73-74) กล่าวว่า ลักษณะของบุคลิกภาพที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้มีในเด็ก ควรมีดังต่อไปนี้

1. ความสุภาพเรียบร้อย ทั้งกิริยามารยาท ตลอดจนกิริยาวาจาแสดงออก เพราะความสุภาพเรียบร้อยเป็นเสน่ห์แก่ผู้ได้พบเห็น ทำให้ผู้อื่นอยากรู้จักและพูดจาด้วย
2. ความร่าเริงแจ่มใส คือ เป็นคนมีอารมณ์ดี จิตใจดี เข้าใจไหนเข้าใจ ทำให้ทุกคนปรารถนาและพอใจเมื่อได้พบเห็น
3. ความเห็นอกเห็นใจ เมื่อคนอื่นได้รับความทุกข์ ควรให้ความช่วยเหลือตามสมควร อันจะเป็นเครื่องมือสร้างมิตรจิตต่อไป
4. ความสงบเสถียร รู้จักบังคับจิตใจตนเอง คือ เป็นคนที่ไม่คึกคะนองหรือหัวน้าวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ง่ายเกินไป มีสติ สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ไม่ตกใจ หรือดีใจในสถานการณ์ต่าง ๆ จนเกินไป
5. ความกระตือรือร้น เพื่อแสดงให้เห็นว่า เป็นคนใฝ่หา และรักความก้าวหน้า มีสมรรถภาพควรแก่การสนับสนุน
6. ความไม่เห็นแก่ตัว โดยการไม่เอาใจเอาเปรียบผู้อื่น รู้จักใคร่ครองในการทำสิ่งต่าง ๆ คนเห็นแก่ตัวย่อมเป็นที่รังเกียจของสังคม และเป็นสิ่งบั่นทอนมิตรภาพ

7. ความเชื่อมั่นในตนเอง คือ เป็นคนที่มีความสามารถตัดสินใจได้อย่างฉับพลัน ไม่มีจิตใจรวนเร ทั้งนี้ จะทำให้มีลักษณะของความเป็นผู้นำ เป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจของผู้อื่น ทั้งทำให้ผู้อื่นอยากทำงานร่วมด้วย

8. ความเป็นตัวของตัวเองและความกล้า คือ รู้จักทำอะไรเป็นของตัวเอง ไม่ต้องคอยพึ่งพาผู้อื่นเสมอไป จะได้รับรู้จักช่วยตัวเองได้เมื่อพบสถานการณ์ที่คับขัน ความกล้าก็เป็นสิ่งที่ควรแก่การสรรเสริญ เช่น กล้าที่จะพูดความจริง กล้าเผชิญอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตจริง ๆ กล้ารับผิดชอบในหน้าที่การงาน เป็นต้น ซึ่งคนที่มีความกล้าย่อมเป็นที่นับถือของบุคคลอื่น

9. ความซื่อสัตย์สุจริต คือ เป็นคนรักความจริง ถือความสัตย์เป็นที่ตั้ง ทำให้ทุกคนอยากคบค้าสมาคมด้วย

10. ความยุติธรรม คือ เป็นคนที่ไม่ลำเอียง มองทุกคนเสมอภาคกันหมด ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง อันจะทำให้เป็นที่รักใคร่นับถือและไว้วางใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง

เด็กและเยาวชน คือ อนาคตของชาติ ดังนั้น การปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์จึงเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะบุคลิกภาพที่พึงประสงค์จะช่วยให้เด็กเจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ สามารถทำประโยชน์ให้แก่ครอบครัว สังคม และประเทศชาติได้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ดังกล่าว

7. ลักษณะของบุคลิกภาพและสาเหตุแห่งบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์

ชัลลิวาน ได้อธิบายลักษณะของบุคลิกภาพและสาเหตุแห่งบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์ไว้เป็นประเภทต่าง ๆ 6 ประเภท (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 57-58 ; อ้างอิงมาจาก Hall and Lindzey. 1966 : 144-147) ดังต่อไปนี้

1. ประเภทหมกมุ่นอยู่กับตนเอง บุคคลประเภทนี้มักจะท้อแท้ ผิดหวังง่าย มีความเจ็บแค้นในใจ และคิดว่าตนถูกเข้าใจผิดเสมอ สำหรับสาเหตุแห่งบุคลิกภาพประเภทหมกมุ่นอยู่กับตนเองนี้ เป็นเพราะว่าบุคคลประเภทนี้ผิดหวังในสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับผู้อื่น

2. ประเภทไม่สูงส่งกับใคร บุคคลประเภทนี้มักจะมีความรู้สึกว่า ทำบุญกับใครไม่ขึ้น มักจะน้อยใจ สาเหตุแห่งบุคลิกภาพประเภทนี้ อาจจะเป็นเพราะไม่ได้รับความรัก หรือไม่มีใครรักในวัยเด็ก ผลจึงสืบเนื่องมาจนถึงวัยอื่น ๆ

3. ประเภทต้องพึ่งพาคนอื่น บุคคลประเภทนี้มักจะไม่มีความคิดเป็นของตนเอง คอยปฏิบัติตามคำแนะนำของคนอื่น ต้องยึดหรือพึ่งพาคนอื่นเป็นหลัก สาเหตุแห่งบุคลิกภาพประเภทนี้

อาจเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูของบิดามารดาที่แสดงอำนาจเหนือเด็กตลอดเวลา โดยเฉพาะในช่วงวัยเด็กและวัยเยาว์

4. ประเภทไม่เป็นมิตรกับใคร บุคคลประเภทนี้ไม่ประสงค์จะคบหาสมาคมกับใคร อารมณ์มักจะขุ่นมัว หงุดหงิด สาเหตุแห่งบุคลิกภาพประเภทนี้ มักจะเป็นเพราะบิดามารดาเคียดแค้น และเอาใจใส่บุตรธิดา เพื่อหวังจะให้ได้ดีมากเกินไป อีกทั้งบิดามารดามักจะไม่พอใจและไม่สนใจเกี่ยวกับผลการกระทำหรือผลงานใด ๆ ของบุตรธิดาตน

5. ประเภทชอบเรียกร้องความสนใจ บุคคลประเภทนี้มักจะชอบเถียง ชอบคัดค้าน สาเหตุแห่งบุคลิกภาพประเภทนี้ เพราะเป็นคนที่ชอบเรียกร้องความสนใจ เมื่ออยู่วัยเด็กและเมื่อเจริญเติบโตขึ้น ก็ยังคงใช้วิธีการเดิมและมักจะใช้วิธีการเรียกร้องความสนใจหรือคัดค้าน เมื่อรู้สึกว่าคุณค่าและความปลอดภัยของตนนั้นกำลังถูกคุกคาม

6. ประเภทรักร่วมเพศ บุคคลประเภทนี้มักจะมี การปรับตัวเกี่ยวกับการแก้ปัญหาเรื่องเพศอย่างผิด ๆ สาเหตุแห่งบุคลิกภาพประเภทนี้ เป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาขาดสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรธิดา ไม่สามารถให้ความอบอุ่นทางใจ ไม่สามารถสื่อความหมายเกี่ยวกับบทบาททางเพศของบุตรธิดาได้อย่างถูกต้องชัดเจน อีกทั้งสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศนั้น ๆ เป็นไปอย่างไม่เหมาะสม

บุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์ มีสาเหตุหลายประการ ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากความผิดพลาดจากการเลี้ยงดู ขาดความรักความอบอุ่น บุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์จะก่อให้เกิดปัญหากับตนเอง บุคคลอื่น ปัญหาครอบครัว โรงเรียน และปัญหาสังคม ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรช่วยกันหาทางป้องกันและแก้ไขไม่ให้เด็กและเยาวชนของชาติมีบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าว

8. ชนิดของบุคลิกภาพจำแนกตามความผิดปกติหรือลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ

การพัฒนาจิตใจและพัฒนาบุคลิกภาพในวัยเด็กและในวัยเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เป็นกระบวนการของการเจริญเติบโตทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และการปรับตัวทางสังคม อันจะนำไปสู่วุฒิภาวะของบุคคลโดยในแต่ละบุคคลจะบรรลุนิติภาวะแตกต่างกัน ซึ่งวิธีการปรับตัวและดำเนินชีวิตในสถานการณ์ต่าง ๆ ส่วนมากจะมีลักษณะซ้ำ ๆ กัน เฉพาะตน ซึ่งเรียกว่า บุคลิกภาพ บุคลิกภาพมีหลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับ พันธุกรรม การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก และอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

ชนิดของบุคลิกภาพ แบ่งตามลักษณะที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลในด้านพฤติกรรม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ที่แสดงออกต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม ลักษณะ

บุคลิกภาพที่แตกต่างกันนี้ยังถือว่า อยู่ในเกณฑ์ที่ปกติ แต่ถ้าขาดการยืดหยุ่นไม่สามารถปรับตัวได้ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสงบสุข ก็ถือว่า เป็น ความผิดปกติของบุคลิกภาพ (Personality Disorders) ซึ่งส่วนมากจะเริ่มแสดงลักษณะที่ผิดปกติตั้งแต่วัยเด็กตอนปลาย หรือเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น และจะแสดงอยู่เป็นเวลานาน โดยผู้ที่มีบุคลิกภาพเด่นอย่างใดอย่างหนึ่ง (Personality Traits) อาจเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพปกติ ถ้ายังสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างปกติ หรืออาจเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพผิดปกติก็ได้ ถ้าบุคลิกภาพนั้นก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น หรือไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม (ศรีธรรม ธนะภูมิ. 2535 : 126-127)

สมภพ เรืองตระกูล (2536 : 133-136) ได้แบ่งชนิดของบุคลิกภาพตามความผิดปกติของบุคลิกภาพ (Personality Disorders) ออกเป็น 11 ประเภท ดังนี้

1. Paranoid Disorder ลักษณะสำคัญ คือ เป็นคนไม่มีเหตุผล ไม่ไว้วางใจใคร หวาดระแวงสงสัย
2. Schizoid Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ ชอบแยกตัวอยู่ตามลำพัง ซื่อาย
3. Schizotypal Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ มีมนุษยสัมพันธ์ไม่ดี มีความประหลาด กิริยาท่าทาง และความคิดแปลก ๆ
4. Antisocial Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม และไม่มีความรับผิดชอบ
5. Borderline Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ มีมนุษยสัมพันธ์ไม่ดี มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย และมีความสับสนเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของตนเอง
6. Histrionic Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ เรียกร้องความสนใจจากผู้อื่น มีอารมณ์รุนแรง
7. Narcissitic Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ คิดว่าตัวเองมีความสำคัญเหนือคนอื่น
8. Avoidant Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ ไม่ชอบงานสังคม กลัวการถูกตำหนิ ซื่อาย
9. Dependent Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ ต้องพึ่งพาผู้อื่น ไม่ค่อยช่วยตัวเอง
10. Obsessive Compulsive Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ เป็นคนเคร่งครัดต่อระเบียบและกฎเกณฑ์
11. Passive Aggressive Personality Disorder ลักษณะสำคัญ คือ มักเก็บความรู้สึกโกรธ ก้าวร้าว และเคืองแค้นไว้ลึก ๆ ไม่แสดงออกโดยตรง ๆ

ลิจิต กาญจนภรณ์ (2531 : 231) ได้จำแนกบุคลิกภาพตามลักษณะที่ผิดปกติ ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่มีความผิดปกติในลักษณะที่ “แปลก” หรือ “เพี้ยน” (Odd or Eccentric Disorder) ได้แก่

1.1 Paranoid Personality มีลักษณะ หวาดระแวง ขี้สงสัย ไม่ไว้วางใจใคร

1.2 Introvert Personality มีลักษณะ เก็บตัว ไม่ชอบเข้าสังคม

1.3 Schizotypal Personality มีลักษณะ ชอบแยกตัว มีท่าทางและการแสดงออกที่แปลกจากผู้อื่น

2. กลุ่มที่มีความผิดปกติทางอารมณ์ (Emotional or Erratic Disorder) ได้แก่

2.1 Histrionic Personality มีลักษณะ เรียกเครื่องความสนใจ

2.2 Narcissitic Personality มีลักษณะ เอาแต่ใจตนเองเป็นสำคัญ ชอบแสดงตนต่อสังคม

2.3 Antisocial Personality มีลักษณะ ชอบวางอำนาจ ชอบควบคุมและบังคับผู้อื่น ไม่สนใจกฎระเบียบของสังคม

2.4 Borderline Personality มีลักษณะ ไม่มั่นคงทางอารมณ์ เบื่อง่าย

3. กลุ่มที่มีความผิดปกติทางการวิตกกังวล (Anxious : Fear Disorder) ได้แก่

3.1 Avoidant Personality มีลักษณะ ไม่ต้องการสร้างสัมพันธ์กับใคร

3.2 Compulsive Personality มีลักษณะ เจ้าระเบียบ ถี่ถ้วน ตรงเวลา

3.3 Passive-Aggressive Personality มีลักษณะ เก็บกด คือแค้น ไม่ให้ความร่วมมือ

3.4 Dependent Personality มีลักษณะ ช่วยตัวเองไม่ได้ ต้องพึ่งพาผู้อื่น

ศรีธรรม ธนะภูมิ (2535 : 128-133) ได้แบ่งบุคลิกภาพตามลักษณะเด่นของบุคลิกภาพ ออกเป็น 13 ประเภท ดังนี้

1. บุคลิกภาพมั่นคง (Stable Personality) เป็นผู้ที่มีความเหมาะสมของการพัฒนาการทางอารมณ์ดี

2. บุคลิกภาพพึ่งพาผู้อื่น (Dependent Personality) เป็นคนอ่อนแอ ช่วยตัวเองไม่ได้ ชอบพึ่งพาผู้อื่นเสมอ

3. บุคลิกภาพชอบหลีกเลี่ยง (Avoidant Personality) เป็นผู้ไม่มั่นใจในการเข้าสังคม กลัวการถูกตำหนิ

4. บุคลิกภาพคือเงียบ (Passive-Aggerssive Personality) เป็นผู้ที่ชอบต่อต้านอย่างเงียบ ๆ ในการที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ควรกระทำในฐานะสมาชิกในครอบครัว หรือในอาชีพการงานก็ตาม

5. บุคลิกภาพย้ำคิดย้ำทำ (Obsessive-Compulsive Personality) เป็นบุคคลเจ้าระเบียบเคร่งเครียด ไม่ค่อยยืดหยุ่น

6. บุคลิกภาพหลงตนเอง (Narcissitic Personality) เป็นผู้ที่มีลักษณะชื่นชมตนเองมาก แสดงว่า ตนเองมีความสำเร็จสูง อ่อนไหวต่อคำวิจารณ์ และไม่ค่อยจะเห็นใจผู้อื่น

7. บุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ (Histrionic Personality) มีลักษณะเป็นคนเจ้าอารมณ์ และเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นเกือบตลอดเวลา

8. บุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง (Border Personality) เป็นผู้มีปัญหาเกี่ยวกับความเป็นตัวของตัวเอง (Identity) มีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองที่ไม่มั่นคง (Instable Self-image)

9. บุคลิกภาพหุนหันพลันแล่นและก้าวร้าว (Impulsive and Aggressive Personality) เป็นผู้ที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและก้าวร้าว

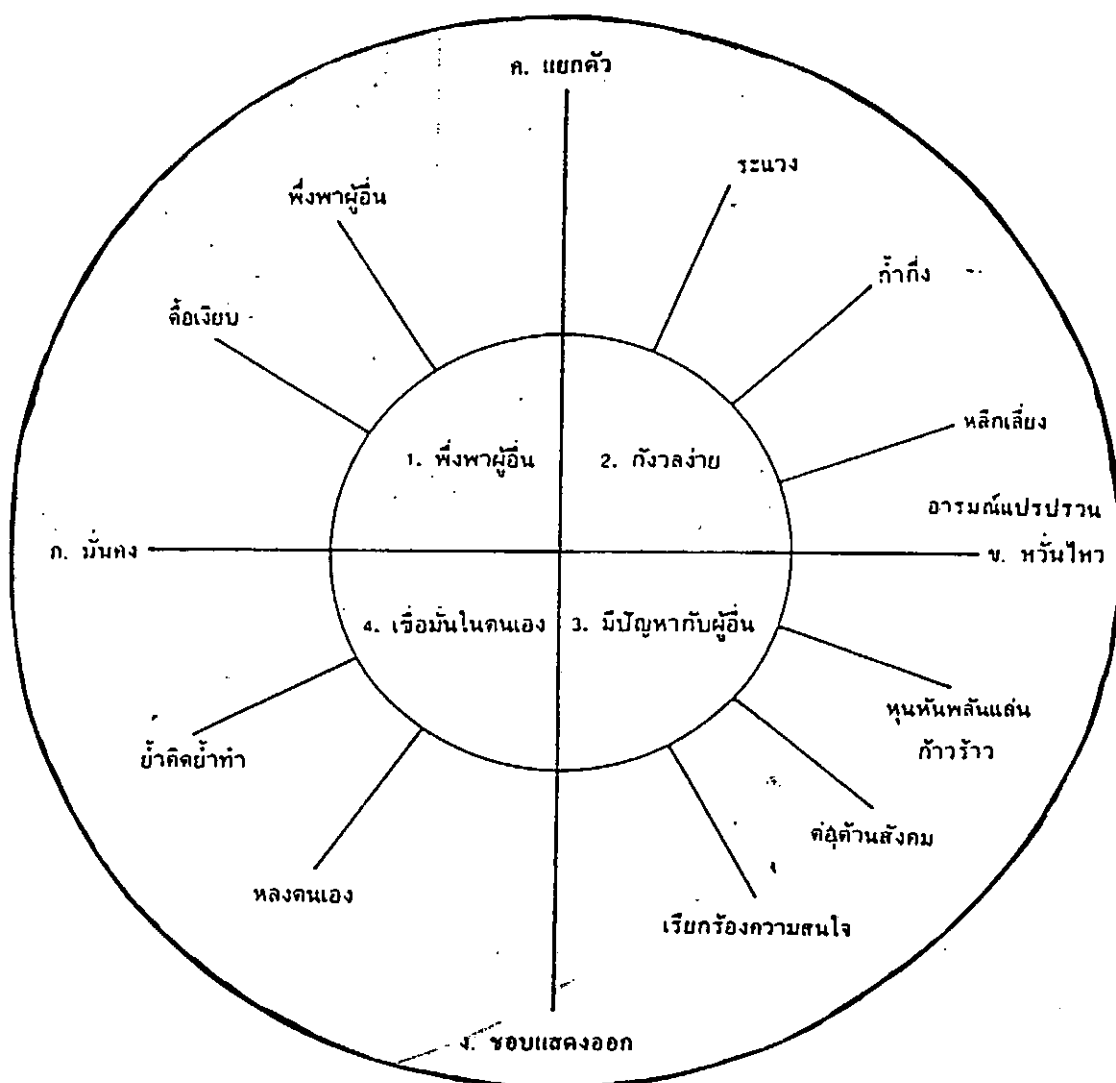
10. บุคลิกภาพต่อต้านสังคม (Antisocial Personality) เป็นบุคคลที่ชอบก่อเรื่องขัดแย้งกับผู้อื่นเสมอ

11. บุคลิกภาพอารมณ์แปรปรวน (Affective Personality) เป็นผู้ที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายไม่แน่นอน

12. บุคลิกภาพหวาดระแวง (Paranoid Personality) เป็นผู้ที่ชอบสงสัยในลักษณะที่หวาดระแวง

13. บุคลิกภาพแยกตัว (Schizoid Personality) เป็นผู้ที่ไม่ชอบเข้าสังคม ชอบอยู่คนเดียว

บุคลิกภาพชนิดต่าง ๆ ซึ่งจัดตามกลุ่มที่มีปัญหาหรือจัดกลุ่มตามลักษณะเด่นร่วมกัน หรือมีความสัมพันธ์กัน สามารถจัดได้ดังแสดงในภาพประกอบ 4 ดังนี้

ภาพประกอบ 4 บุคลิกภาพชนิดต่าง ๆ จัดกลุ่มที่มีลักษณะเด่นร่วมกันและสัมพันธ์กัน

แกนสำคัญ 2 แกน คือ

1. แกน ก-ข มั่นคง-หัวใจไหว เป็นแกนของการแสดงออกทางอารมณ์
 2. แกน ค-ง แยกตัว-ชอบแสดงออก เป็นแกนของการแสดงออกทางพฤติกรรม
- (ศรีธรรม ฐนะภูมิ. 2535 : 134 ; อ้างอิงมาจาก Eysenck. 1962)

จากภาพประกอบ 4 และการแบ่งชนิดของบุคลิกภาพดังกล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ (Histrionic Personality) จัดอยู่ในบุคลิกภาพที่เป็นอาการของการปรับตัวไม่เหมาะสม และจัดอยู่ในกลุ่มที่มีปัญหากับผู้อื่น เช่นเดียวกับบุคลิกภาพก้าวร้าว และบุคลิกภาพหุนหันพลันแล่น เป็นต้น

9. ความหมายและลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

ความหมายและลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ในทัศนะของบุคคลต่าง ๆ

ทัศนะของ	ความหมาย	ลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
จำลอง ดิษข วณิช. ม.ป.ป.		1. มีท่าทางหรือพฤติกรรมที่แสดงออกในทางเพศที่ไม่เหมาะสม หรือขั้วชวน 2. เข้าอารมณ์ 3. อารมณ์หวนไหว่ง่าย เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และไม่สามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง 4. มีการแสดงออกคล้ายการแสดงละคร 5. พึงพาผู้อื่น 6. แสดงออกมากเกินไป 7. ไร้สาระ กระทำในสิ่งที่ไม่มีความหมาย 8. ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ 9. มีการแสดงออกของอารมณ์ สีหน้า ท่าทางเกินพอดีเพื่อเรียกร้องความสนใจ 10. ตื้นตื้นง่าย
สมภพ เรือง ตระกูล. 2536: 133-136.		1. ต้องการคำสรรเสริญ การยอมรับ และการปลอบใจจากผู้อื่นเสมอ 2. มีท่าทางหรือพฤติกรรมที่แสดงออกในทางเพศที่ไม่เหมาะสม หรือขั้วชวน 3. สนใจความสวยความงามและร่างกายของตนเองอย่างมาก เพื่อใช้ดึงดูดความสนใจจากผู้อื่น 4. เข้าอารมณ์ 5. รู้สึกไม่สบายใจที่ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ตนไม่ได้เป็นที่สนใจของผู้อื่น 6. อารมณ์หวนไหว่ง่าย เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และไม่สามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง 7. การพูดมักเป็นการแสดงความรู้สึกของตนเองต่อเรื่องที่เล่ามากกว่าจะเล่าถึงรายละเอียดและข้อเท็จจริง

ทักษะของ	ความหมาย	ลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
		ของเรื่อง 8. พุดจาเพื่อฝืนเกินความจริง 9. เชื้อคนง่าย 10. มีการแสดงออกของอารมณ์ สีหน้า ท่าทางเกินพอดี เพื่อเรียกร้องความสนใจ 11. ต้องการความมั่นใจจากผู้อื่นตลอดเวลา
สุจิตรา จรัสศิลป์. 2531 : 59	หมายถึง ลักษณะของ คนที่มีการปรับตัวไม่ถูกต้อง โดยมีการแสดงออกเพื่อเรียกร้องความสนใจ	1. เป็นคนเจ้าอารมณ์ 2. อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ไม่แน่นอน และอารมณ์ห้วนไหวนง่าย 3. มีการแสดงออกของอารมณ์ สีหน้า ท่าทางเกินพอดี เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่น 4. เอาแต่ใจตนเอง ไม่เกรงใจใคร 5. ช่วยตัวเองไม่ได้ 6. ต้องการความมั่นใจจากผู้อื่นตลอดเวลา 7. ขาดความจริงใจ
ศรีธรรม ณะ ภูมิ. 2535 : 132	หมายถึง ลักษณะของ คนเจ้าอารมณ์ และเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นเกือบตลอดเวลา	1. ต้องการคำสรรเสริญ การยอมรับและการปลอบใจจากผู้อื่นเสมอ ๆ 2. มีท่าทางหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการยั่วยวนทางเพศ (Sexually Seductive) 3. สนใจความสวยงามของตนเองมาก เพื่อใช้ดึงดูดความสนใจจากผู้อื่น 4. แสดงอารมณ์มากกว่าปกติ 5. รู้สึกไม่สบายใจ เมื่ออยู่ในเหตุการณ์ที่ตนไม่ได้เป็นที่สนใจจากผู้อื่น 6. อารมณ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และไม่สามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง 7. สนใจตนเองมาก กระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนได้รับความพึงพอใจอย่างรวดเร็ว รอไม่ได้

ทัศนะของ	ความหมาย	ลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
		8. ขาดเหตุผลบ่อย 9. การพูดแสดงถึงความรู้สึกของตนเองต่อเรื่องที่เล่ามากกว่าจะเล่าถึงรายละเอียดของข้อเท็จจริงนั้น ๆ
ลิขิต กาญจนารักษ์. 2531 : 232-233	หมายถึง ลักษณะของ คนที่มีความผิดปกติทาง อารมณ์ โดยมีการแสดง ออกในลักษณะเรียกร้อง ความสนใจจากบุคคล อื่น	1. เป็นคนเจ้าอารมณ์ 2. อารมณ์หวั่นไหวง่าย ไม่แน่นอน 3. การแสดงออกของอารมณ์เกินพอดี 4. การแสดงออกในชีวิตประจำวันเป็นไปในลักษณะ การแสดงละคร 5. เข้าสังคมได้คล่อง 6. เห็นแก่ตัวและขาดความจริงใจ 7. ต้องการให้ทุกคนให้ความสำคัญแก่ตน 8. มักมีท่าทีเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม 9. ไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพอันยาวนานกับใครได้
สมาคมจิต- แพทย์ แห่ง ประเทศไทย. 2520 : 250		1. มีอารมณ์ไม่มั่นคง เปลี่ยนแปลงง่าย 2. ต้องพึ่งพาผู้อื่น 3. เรียกร้องความสนใจ 4. ถูกชักจูงง่าย 5. ต้องการการชมเชย 6. ชอบแสดงท่าทาง 7. มีความรู้สึกและอารมณ์ทางเพศไม่สมวัย
Jame C. Coleman, and others. 1996 : 279	หมายถึง ลักษณะเฉพาะ ของบุคคลที่เบี่ยงเบนไป จากลักษณะความเป็น ปกติสามัญทั่วไป ใน ลักษณะเรียกร้องความ สนใจจากบุคคลอื่น	1. ไม่บรรลุนิติภาวะ (Immaturity) 2. ตื่นเต้นง่าย (Excitability) 3. อารมณ์ไม่มั่นคง (Emotional Instability) 4. แสดงออกคล้ายกับการแสดงละคร (Self-Dramatization. ; An Attention Seeking Device That is Often Seductive in Nature) 5. มีการปรับตัวในเรื่องเพศไม่สมบูรณ์ (Sexual Adjustment is Usually Poor)

ทักษะของ	ความหมาย	ลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
		6. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นไปในลักษณะรุนแรง (Interpersonal Relationships are Stormy) 7. ชอบพึ่งพาผู้อื่น (Often Show Dependence) 8. เชื่อกันง่าย (Quite Gullible) 9. เอาแต่ใจตนเอง (Self-Centered) 10. ไร้สาระ (Vain) 11. ต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่นมาก (Overconcerned About Approval From Others) 12. แสดงออกเกินความพอดี (Overly Reactive) 13. ไม่มีความจริงใจ (Insincere)
Michael Gelder. and other. 1989 : 132-133.		1. แสดงออกคล้ายการแสดงละคร (Dramatization) 2. มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพื่อปรารถนาสิ่งที่แปลกใหม่และตื่นเต้น (Novelty and Excitement) 3. มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ส่วนตัว 4. ทำตัวให้มีชีวิตชีวา เพื่อดึงดูดความสนใจจากเพื่อน ๆ และเพื่อให้เป็นที่นิยม (Popular Guests) 5. มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายไม่แน่นอน (Easily Moved) 6. หลงเชื่อในสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจ (Enjoyment of Make-Belive) 7. เห็นแก่ตัว (Egocentricity) 8. มีความโน้มเอียงที่จะพุดคุยเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง ในลักษณะที่เกินความเป็นจริง (Grwately exaggerated) 9. ไร้สาระ (Vain) 10. กระตือรือร้นที่จะได้พบกับความแปลกใหม่จากบุคคลอื่น แต่มีความสนใจในระยะเวลาสั้น ๆ (Short-Live Enthusiasms) 11. เจ้าอารมณ์ (Angry Scense)

ทักษะของ	ความหมาย	ลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
		12. แสดงความสนใจเพศตรงข้ามมากเป็นพิเศษ (Flirtatious) 13. เรียกร้องที่ไม่เหมาะสมเสมอ (Make Unreasonable Demands)
Michael A. Fauman. 1989 : 379	หมายถึง บุคคลที่มีรูปแบบของการแสดงอารมณ์มากเกินไปจนต้องการความสนใจ และการดูแลมากกว่าปกติ	1. รู้สึกไม่สบายใจที่ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ตนไม่ได้เป็นศูนย์กลางของความสนใจ (Is Uncomfortable in Situations in Which He or She is not The Center of Attention) 2. มีท่าทางหรือพฤติกรรมที่แสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือยั่วยวน (Inappropriate Sexually Seductive or Provocative Behavior) 3. การแสดงออกของอารมณ์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และไม่สามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง (Displays Rapidly Shifting and Shallow Expression of Emotions) 4. สนใจร่างกายของตนเองอยู่เสมอ เพื่อใช้ดึงดูดความสนใจ (Consistently Uses Physical Appearance to Draw Attention to Oneself) 5. การพูดเพื่อต้องการให้เกิดความประทับใจอย่างมาก และขาดรายละเอียดของเรื่องที่เล่า (Style of Speech That is Excessively Impressionistic and Lacking in Detail) 6. มีการแสดงออกคล้ายการแสดงละคร เพื่อเรียกร้องความสนใจ (Dramatization) 7. มีการแสดงออกทางอารมณ์ในเรื่องที่พูดเกินความจริง (Exaggerated expression of emotion) 8. ตกอยู่ในอิทธิพลของผู้อื่นได้ง่าย (Easily Influenced by Others)

ทักษะของ	ความหมาย	ลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
		9. มีความสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยมีจุดประสงค์มากกว่าที่จะสนิทสนมกันตามปกติ (Consider Relationships to be more Intimate than They Actually are.)
John M. Macdonald. 1990 : 697-698	หมายถึง บุคคลที่มีความต้องการความรัก ความสนใจจากผู้อื่นอยู่เสมอ (Constantly Seeking Love and Attention)	1. ต้องการความเห็นอกเห็นใจ การสรรเสริญ ยกย่อง หรือความนิยมชมชอบจากบุคคลอื่นเสมอ 2. มีการแสดงออกในลักษณะที่ไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ (A Less Kindly Reaction) 3. มีลักษณะพึ่งพาผู้อื่น (Relatively Dependent) 4. ความเป็นมิตร และมีเสน่ห์ แต่ก็ไม่สามารถรักษาสัมพันธภาพไว้ได้ (Friendly and Ingratating Approach Fails) 5. แสดงพฤติกรรมในลักษณะดึงดูดความสนใจ (Attract Attention) เช่น ร้องไห้อย่างสะอึกสะอื้น เพื่อก่อให้เกิดความเห็นใจหรือสงสาร (Tears and Sobbing Engender Sympathy) แต่ไม่สามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างลึกซึ้ง (The Feeling Lack Depth) 6. อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย (Volatile Moods) 7. พูดเกินความเป็นจริง (Exaggerate) 8. มีอารมณ์รุนแรง (The Mood of Severely Depressed Person) 9. เชื้อคนง่าย (Seductive in Their Words)

ลักษณะของบุคลิกลักษณะเรียกร้องความสนใจตามทัศนะของบุคคลต่าง ๆ

ลักษณะของบุคลิกลักษณะเรียกร้องความสนใจ	John M.	Michael A.	Michael Gelder	James C.	สมาคมจิตแพทย์	จำลอง คิมขวณิช	ลิตดา กาญจนการณ	สุจิตรา จรัสศิลป์	สมภาพ เรื่องตระกูล	ศรีธรรม ษะภูมิ
1. ต้องการคำสรรเสริญ การยอมรับ และการปลอบใจจากผู้อื่นเสมอ.....	✓			✓	✓		✓	✓	✓	✓
2. มีท่าทางหรือพฤติกรรมที่แสดงออกในทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือขำขวน.....		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓
3. สนใจความสวยความงามและร่างกายของตนเองอย่างมาก เพื่อใช้ดึงดูดความสนใจจากผู้อื่น.....		✓	✓						✓	✓
4. เข้าอารมณ์.....	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓
5. รู้สึกไม่สบายใจที่ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ตนไม่ได้เป็นที่สนใจของผู้อื่น.....		✓							✓	✓
6. อารมณ์ห้วนโหวกัซ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่สามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง.....	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7. กระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนได้รับความพึงพอใจอย่างรวดเร็ว รอไม่ได้.....	✓								✓	✓
8. เอาแต่ใจตนเอง ขาดเหตุผล และไม่เกรงใจใคร.....	✓			✓				✓		
9. การพูดมักเป็นการแสดงความรู้สึกของตนเองต่อเรื่องที่เล่า มากกว่าจะเล่าถึงรายละเอียดและข้อเท็จจริงของเรื่อง.....	✓	✓	✓	✓					✓	✓
10. พูดจาเพื่อฝืนเกินความจริง.....		✓	✓						✓	✓
11. มีการแสดงออกคล้ายการแสดงละคร.....		✓	✓	✓	✓	✓	✓			
12. พึงพาผู้อื่น.....				✓	✓	✓	✓	✓		✓
13. เชื้อคนง่าย.....		✓	✓	✓					✓	✓

ลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ	John M.	Michael A.	Michael Gelder	James C.	สมาคมจิตแพทย์ฯ	จำลอง คิมขวานิช	ลิขิต กาญจนการณ	สุจิรา จรัสศิลป์	สมภาพ เรืองตระกูล	ศรีธรรม ฐานะภูมิ
14. แสดงออกมากเกินไป.....	✓			✓	✓	✓	✓	✓		
15. เห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ.....		✓	✓	✓			✓	✓		
16. ไร้สาระ กระทำในสิ่งที่ไม่มีประโยชน์.....			✓	✓		✓				
17. ไม่บรรลุนิติภาวะ.....			✓	✓		✓				
18. เข้ากับสังคมได้คล่อง.....			✓				✓			
19. มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพื่อปรารถนา สิ่งที่แปลกใหม่.....			✓							
20. ทำตนให้มีชีวิตชีวา เพื่อดึงดูดความสนใจจาก เพื่อน ๆ และให้เป็นที่นิยม.....			✓							
21. มีการแสดงออกของอารมณ์ สีหน้า ท่าทาง เกินพอดี เพื่อเรียกร้องความสนใจ.....			✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓
22. ตื่นเต้นง่าย.....			✓	✓		✓				
23. ต้องการความมั่นใจจากผู้อื่นตลอดเวลา.....						✓	✓	✓		
24. ไม่สามารถรักษาสัมพันธภาพอันยาวนานกับ ใครได้.....			✓			✓				✓
25. ขอร้องผู้อื่นอยู่เสมอ.....			✓							
26. แสดงความสนใจเพศตรงข้ามมากเป็นพิเศษ.....			✓							

จากลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจตามทฤษฎีของบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว จัดเป็นคุณลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจได้ 7 ด้าน ดังนี้

คุณลักษณะด้านต่าง ๆ	เกี่ยวข้องกับทฤษฎีของ							
	ศรีธรรม ฐานะภูมิ	สมภาพ เรืองตระกูล	สุจิตรา จรัสศิลป์	สุจิต ปาณงานเกษม	จำลอง คิมขวณิช	สมาคมจิตแพทย์ฯ	James C.	Michael Gelder
1. ด้านการแสดงอารมณ์.....	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ด้านขาดการใช้เหตุผล.....	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ด้านการยอมรับตนเอง.....	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ.....			✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. ด้านการพึ่งพาผู้อื่น.....		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6. ด้านความสนใจต่อตนเอง.....	✓	✓					✓	✓
7. ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม.....	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓

10. เอกสารและบทความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

บุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ (Histrionic Personality) จัดอยู่ในประเภทบุคลิกภาพแปรปรวน (Dissonality Disorders) ซึ่งเป็นลักษณะอาการของการปรับตัวที่ไม่ถูกต้อง โดยจะแสดงออกมาทาง นิสัย กิริยาท่าทาง อารมณ์ ความคิด คำนิชม เจตคติ และพฤติกรรม ผู้ที่มีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบใดแบบหนึ่ง จะเริ่มแสดงลักษณะชัดเจนเมื่อวัยเด็กตอนปลายหรือเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น และระยะวัยรุ่น (สุจิตรา จรัสศิลป์. 2531 : 59) รูดอล์ฟ ไดรเคอร์ (Rudolf Dreiker) จิตแพทย์ชาวเวียนนา ให้ความเห็นว่า การเรียกร้องความสนใจเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยอธิบายว่าปกติถ้าเด็กต้องการให้ตนเองเป็นที่สนใจของบุคคลอื่น เด็กจะประพฤติดี คือ มีพฤติกรรมในลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้ผู้อื่นสนใจตนในทางที่ดี แต่ถ้าไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควรก็จะประพฤติตนในลักษณะตรงข้าม และเมื่อมีความรู้สึกว่าคุณค่าตนจะมีความสำคัญก็ต่อเมื่อได้แสดงอำนาจเด็กก็จะพยายามเอาชนะผู้อื่นทุกวิถีทาง ถ้าไม่สามารถเอาชนะได้ก็จะรู้สึกเกลียดแค้น และรู้สึกว่าตนเป็นผู้แพ้ จึงพยายามที่จะทำพฤติกรรมอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับความสนใจ ได้รับความสงสาร และเห็นใจจากผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ดิงค์เมเยอร์ และแมคเคย์ (Dinkmeyer and McKay)

นักจิตวิทยาชาวอเมริกา ซึ่งได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การที่เด็กแสดงพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจ เพราะมีความเชื่อผิด ๆ ว่า ถ้าแสดงพฤติกรรมดังกล่าวจึงจะทำให้ผู้อื่นสนใจได้มากขึ้น ถึงแม้พฤติกรรมที่แสดงนั้นจะเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้อื่นก็ตาม ดังนั้น ในบางครั้งจึงยอมถูกว่ากล่าวหรือลงโทษ เพียงเพื่อให้ตนรู้สึกว่าจะได้รับความสนใจอยู่ ดีกว่าถูกเพิกเฉย หรือไม่ได้รับความสนใจจากผู้อื่น ซึ่งถ้าการทำพฤติกรรมเช่นนั้น ทำให้เด็กได้รับความสนใจตลอดเวลา และเป็นทีพอใจของเด็กแล้ว เด็กจะเกิดการเรียนรู้ และจะหมกมุ่นอยู่กับการหาวิธีที่จะทำอะไรแปลก ๆ หรือแปลก ๆ เพื่อให้เป็นที่สะดุดตาสะดุดใจของผู้อื่นอยู่เสมอ และถ้ามีเพื่อนหรือเข้ากลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ประกอบกับการที่เด็กรู้จักคิดและรู้จักที่จะกระทำสิ่งใหม่ ๆ โดยอาศัยการเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมได้มากขึ้น ก็ยังจะรวมตัวกันและถ่ายทอดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของกันและกันมากขึ้น เกิดการเรียนรู้กลายเป็นประสบการณ์ใหม่ ๆ ดังที่ ชัลลิวาน (นวลละออ สุภาพส. 2527 : 156-157 ; อ้างอิงมาจาก Sullivan. n.d. : unpage) ได้กล่าวโดยสรุปว่า พฤติกรรมหรือบุคลิกภาพของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์หรือการเรียนรู้จากสถานการณ์ใหม่ ๆ

การเรียกร้องความสนใจมักมีสาเหตุมาจาก พ่อแม่หย่าร้างกัน ถูกทอดทิ้ง พ่อแม่เสียชีวิต หรือได้รับการเลี้ยงดูแบบตามใจมากเกินไป ทำให้เอาแต่ใจตนเอง วุฒิภาวะต่ำ ฟุ้งเฟ้อ ฟุ้งผู้อื่น คิดว่าตนเองสำคัญ จึงต้องการให้ผู้อื่นสนใจหรือเอาใจตลอดเวลา ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้มีแนวโน้มจะเป็นโรคประสาทฮิสทีเรีย (Histerical) หรือชนิดอุปาทาน (มานี ชูไทย. 2525 : 66) และสอดคล้องกับความคิดเห็นของแพทย์หญิงวันเพ็ญ บุญประกอบ (2534 : 8) ที่กล่าวถึงสาเหตุของพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจว่า เกิดจากการเลี้ยงดูที่ผิดพลาดมาตั้งแต่ต้น พ่อแม่ตามใจเด็กมากเกินไป จึงเอาแต่ใจตนเอง นอกจากนี้ ความเป็นอยู่และการแก้ปัญหาประจำวันพ่อแม่มักจะเป็นผู้จัดการหมด ทำให้เด็กทำอะไรไม่เป็น ไม่รู้จักแก้ปัญหา ไม่สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ เพราะขาดความมั่นใจในตนเอง เด็กที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจแบบนี้มักจะขาดความมั่นคง เมื่อเข้ากลุ่มที่มีการยึดปฏิบัติในแนวใด ก็พยายามที่จะทำตามความคิดและแนวทางของกลุ่ม เพราะต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ประกอบกับขาดความมั่นคงทางอารมณ์ จึงมีแนวโน้มที่จะกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้ง่าย (หฤทัย อติชาตพงศ์. 2525 : 299) ผู้ที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ จะมีอารมณ์ไม่มั่นคง ดังที่ ฮอลล์ (G. Stanly Hall) กล่าวว่า พฤติกรรมที่แสดงออกมักจะเกินความเป็นจริง ฉะนั้น จึงทำให้มีลักษณะของอารมณ์ไม่คงที่ (อุบลรัตน์ เฟิง สติชัย. 2529 : 318) และส่วนมากจะไม่รู้จักควบคุมอารมณ์ เช่น เด็กผู้หญิงมักจะหัวเราะกรีดกร๊าดดังมาก เมื่อเวลาดีใจ เพราะต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสุข หรือเมื่อไม่พอใจ กลัว โกรธ ริษยา หรือวิตกกังวล ก็อาจจะร้องไห้ออกมาอย่างรุนแรง แตกต่างจากเด็กผู้ชายเมื่อดีใจจะไม่ร้อง

เช่นเดียวกับเด็กผู้หญิง แต่อาจจะกระโดดโลดเต้นหรือแสดงออกทางสีหน้า และเมื่อโกรธหรือไม่พอใจอาจจะใช้วิธีเงียบ ไม่ยอมพูด ใช้วาจาหยาบคาย เป็นต้น ซึ่งอารี ดัญญ์เจริญรัตน์ (2522 : 170) ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า บางครั้งพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจ อาจจะแสดงออกโดยทำเสียงเอะอะ หรือทำเสียงดัง เพื่อให้คนอื่นเห็นว่า ตนมีความสำคัญ บางครั้งมีการขัดขืนผู้ใหญ่ เพราะคิดว่า โตแล้วไม่ต้องการให้ใครดักเตือนสั่งสอน หรือวิพากษ์วิจารณ์ และบางครั้งการเรียกร้องความสนใจก็อาจแสดงออกในลักษณะที่มีความสนใจเกี่ยวกับตนเองมาก เช่น รูปร่าง เด็กผู้ชายต้องการให้มีรูปร่างสมส่วนสมชาย เด็กผู้หญิงต้องการมีหน้าตาสวยงามจึงพยายามตกแต่งอยู่เสมอ พิถีพิถันในเรื่องการแต่งกายมากก็เพื่อให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจของผู้ที่พบเห็น (อบรม ลินทิบาล. 2520 : 121) และนิภา นิธิยาน (2530 : 40-41) กล่าวว่า เด็กที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน จะทำให้มีลักษณะเป็นมิตร น่ารัก กล้าแสดงออก วางตัวในสังคมดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง และไม่มี ความจำเป็นจะต้องมีพฤติกรรมในลักษณะเรียกร้องความสนใจ เพราะเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนอยู่แล้ว แต่เด็กที่ไม่ได้รับการยอมรับจะมีความรู้สึกแค้นแค้นและหวาดหวั่น เด็กจะพยายามที่จะยอมรับและคล้อยตามความคิดเห็นและพยายามทำทุกอย่างตามกลุ่มทั้ง ๆ ที่บางครั้งรู้สึกไม่เต็มใจก็ตาม บางคนก็แสดงออกในลักษณะโอ้อวด เพื่อเรียกร้องความสนใจหรือแสดงให้เพื่อนฝูงประทับใจในความโก้หรือความสามารถของตน

จากบทความของ นายแพทย์ปรากรม วุฒิพงศ์ (สยามรัฐ. 4 มกราคม 2539 : 14) อธิบัตินกรมอนามัย ได้กล่าวถึงจำนวนประชากรของประเทศไทยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 10-19 ปี มีประมาณ 13 ล้านคน ซึ่งอยู่ในระบบโรงเรียน 6 ล้านคนอยู่นอกระบบโรงเรียน 7 ล้านคน ประชากรกลุ่มนี้นับว่า เป็นกลุ่มที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมอย่างรวดเร็ว เนื่องจาก เป็นวัยที่เปลี่ยนแปลงจากสภาวะเด็กไปสู่สภาวะผู้ใหญ่ อีกทั้งความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้พัฒนาการทางจิตใจตามไม่ทัน ผนวกกับภาวะทางเศรษฐกิจที่บีบรัดตัว ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ทำให้เด็กขาดการอบรมเลี้ยงดูหรือได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ขาดความมั่นใจในตนเอง ทำให้เกิดปัญหาขึ้นในประชากรกลุ่มดังกล่าว ปัจจุบันแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมเพื่อเรียกร้องความสนใจของเด็กมีสูงขึ้น เช่น หนีโรงเรียนหรือไม่อยากไปโรงเรียนจนกว่าจะได้ต่อรองเพื่อให้ได้รับในสิ่งที่ตนเองพอใจ ส่วนใหญ่มักจะเป็นในนักเรียนชั้นประถมปลายและวัยรุ่น สำหรับในกลุ่มที่มีอายุน้อย พฤติกรรมดังกล่าวจะมีจำนวนใกล้เคียงกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง แต่ในเด็กที่มีอายุสูงขึ้น โดยเฉพาะ 11 ปีขึ้นไป พบว่าพฤติกรรมดังกล่าวจะพบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง กิตติกร มีทรัพย์ (ไทยรัฐ. 23 สิงหาคม 2536 : 7) นักจิตเวชประจำสถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้กล่าวถึงแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจของเด็กว่า ในการเลี้ยงดูนั้นพ่อแม่หรือผู้ปกครองควรจะ

ให้ความรักความอบอุ่น ใช้เหตุผลในการพิจารณาแก้ปัญหาหรือตัดสินใจ เพื่อเป็นแบบอย่างและแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมให้แก่เด็ก และได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาวัยเด็กตอนปลาย และวัยรุ่นว่า มีวิธีการแตกต่างกันไป โดยเด็กวัยนี้จะมีลักษณะพิเศษ 4 อย่าง คือ อยากเก่ง อยากโต อยากโชว์ และอยากช่วย พ่อแม่ควรสนับสนุนให้ถูกทางตามที่เด็กถนัด เช่น เก่งเรียน เก่งกีฬา เป็นต้น และสนับสนุนอย่างเหมาะสม เพราะถ้ามากเกินไปอาจจะทำให้เด็กวางตัวไม่ถูกได้ ซึ่งประภาพันธ์ กรโกสียกาจ (2527 : 73) ได้ให้ข้อสรุปว่า สำหรับเด็ก ความรักมีอิทธิพลในทางอารมณ์มาก เพราะจะก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี จะเห็นว่าเด็กที่ขาดความรักจากพ่อแม่จะเกิดความหว้าหว่ ขาดความอบอุ่นทางใจ ขาดความปลอดภัย (Insecurity) เด็กจะหาทางออกโดยการเรียกร้องความสนใจ หรือแสดงการก้าวร้าว ในที่สุดก็จะทำให้เขาประพฤติดัวไม่ดี ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง กลายเป็นคนช่วยตัวเองไม่ได้ ดังนั้นจึงควรระมัดระวังอย่าให้มีสิ่งที่ทำให้เกิดอารมณ์ไม่พึงประสงค์ เพื่อเด็กจะได้มีพัฒนาการทางอารมณ์ไปในทางที่ถูกต้องของแต่ละวัย จนเป็นผู้ใหญ่ที่มีอารมณ์มั่นคง มีบุคลิกภาพที่ดี

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

11.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

งานวิจัยในต่างประเทศ

คอลเลอร์ (Koller. 1971 : 319-337) ได้ศึกษาเด็กหญิงอายุ 16-17 ปีในโรงเรียนดัดนิสัยแห่งหนึ่งของประเทศออสเตรเลีย พบว่า เด็กหญิงเหล่านั้นสูญเสียพ่อแม่หรือขาดพ่อแม่ถึง 61.5% และแยกจากพ่อแม่ 32% ส่วนเด็กหญิงที่อยู่กับพ่อแม่พบเพียง 12.9% จากการวิจัยพบว่า การสูญเสียพ่อแม่หรือขาดการเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อแม่ ทำให้เด็กขาดความรักความอบอุ่น ต้องการความสนใจจากบุคคลอื่น จึงทำให้เด็กเหล่านั้นมีความประพฤติไม่ดี โดยการแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ซึ่งความประพฤติต่าง ๆ เหล่านี้มีผลมาจากจิตใจที่ไม่ปกติแน่นอน

มอริสัน และเจมส์ (Morrison and James. 1989 : 433-437) ได้ศึกษาบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ โดยศึกษาจากคนไข้หญิงจำนวน 60 คน ที่มีความผิดปกติทางด้านร่างกาย จำแนกตามการจำแนกโรคทางจิตเวชของสหรัฐอเมริกา DSM (Diagnostic and Statistical Manual of

Mental Disorders) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความผิดปกติทางร่างกายกับบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

เนสแทตส์, เจอราลด์ และโรมานอสกี (Nestadt, Gerald and Romanoski. 1990 : 413-422) ได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ (HPD ; Histrionic Personality Disorder) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 759 คนที่ได้มาจากการสำรวจใน 2 รัฐ โดยการควบคุมของ The Johns Hopkins Medical Institutions พบว่า โดยทั่วไป 21% มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ และจากการวินิจฉัยพบว่า มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเชื่อถือได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจพอ ๆ กัน ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นเกี่ยวกับรายงานที่มีมาก่อน (เช่น ของ โชคอฟฟ์ (Chodoff n.d. ; citing PA. n.d. : 3662) ที่แพร่หลายและมีความเบี่ยงเบนที่ว่า เพศหญิงมีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจมาก และจากการวินิจฉัยพบว่า มีสาเหตุมาจากมีสิ่งรบกวนทางด้านอารมณ์ ทางพฤติกรรม และข้อจำกัดทางสังคม *

รีเอนซี และสแครมส์ (Rienzi and Scrans. 1991 : 976-978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพหวาดระแวงต่อต้านสังคม ตัณข่องใจ ฟังพาผู้อื่น และบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ โดยทำการประเมินเกี่ยวกับทัศนคติทั่วไปของกลุ่มสังคมเกี่ยวกับเพศ และบุคลิกภาพที่สับสน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย อายุ 17-40 ปี เป็นเพศชาย 13 คน เพศหญิง 31 คน ในการวินิจฉัยใช้ข้อมูลจากการจำแนกทางจิตเวชที่ปรับปรุงแล้วของสหรัฐอเมริกา (DSM-III-R) ในเพศชาย พบว่า มีบุคลิกภาพที่สับสนประเภทบุคลิกภาพหวาดระแวงต่อต้านสังคม และบุคลิกภาพประเภทตัณข่องใจ เพศหญิงพบว่า ส่วนใหญ่มีความสับสนของบุคลิกภาพประเภทบุคลิกภาพฟังพาผู้อื่น บุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

มาการีมี่ และแอเซอร์ (Makaremi and Azar. 1990 : 835-838) ได้ศึกษาถึงการเรียกร้องความสนใจระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมจำนวน 160 คน และนักเรียนในระดับวิทยาลัยจำนวน 160 คน โดยได้เปรียบเทียบบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจในเรื่องเพศ กับความแตกต่างของกลุ่มคะแนนที่ได้แสดงให้เห็นว่า มีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องของเพศกับความแตกต่างของกลุ่ม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเพศกับบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมกับนักเรียนในระดับวิทยาลัย

โฟฟฟ์ และบรูซ (Pfohl and Bruce. 1991 : 150-166) ได้วิเคราะห์โดยการจำแนกโรคทางจิตเวชของสหรัฐอเมริกา (DSM-III-R) และมุ่งประเด็นไปที่การตีพิมพ์ทางผลงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจว่า เกณฑ์ในการวินิจฉัยควรประกอบด้วย

1. มีความสอดคล้องกับบทความหรืองานวิจัย
2. มีความคงที่ภายใน (Internally Consistent)

3. ได้รับการสนับสนุนโดยการพิสูจน์จากภายนอก

มีเจนนั่นอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดจากการวินิจฉัยในสิ่งที่ตีพิมพ์ เนื่องจากความแตกต่างในการวินิจฉัยเอาเกณฑ์ส่วนตัวไปใช้ในการวินิจฉัย และขีดจำกัดของความสามารถของแต่ละคนในการวินิจฉัย ดังนั้นในการพิจารณาผลงานที่ตีพิมพ์ จึงเสนอแนะให้มีการปรับปรุงเกณฑ์ในการพิจารณาที่แน่นอน

เวลสลีย์ (Wesley. 1992 : 283-290) ได้ศึกษาเกี่ยวกับโรคทางประสาทในลักษณะที่มีบุคลิกภาพชอบแสดงออก ได้แก่ บุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ บุคลิกภาพแบบหลงตัวเอง บุคลิกภาพแบบก้าวร้าวมุทะลุ และบุคลิกภาพแบบชอบต่อต้านสังคม โดยจำแนกชนิดของบุคลิกภาพตามการจำแนกโรคทางจิตเวชของสหรัฐอเมริกา (DSM-III-R) ในการศึกษาที่มีการจับคู่ระหว่างอายุและเพศ และมีการประเมินบุคลิกภาพ 16 ประเภท โดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้พิจารณาในเรื่องของความสนใจ ความจำ ภาษา ความคิดที่เป็นนามธรรม พฤติกรรมการวางแผน การลำดับเหตุการณ์ และทดสอบด้วย ANOVA ปรากฏว่า มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างวิธีการปฏิบัติของผู้เชี่ยวชาญกับบุคลิกภาพในการแสดงออกของคนไข้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทดสอบย่อยหลาย ๆ ครั้ง การเชื่อมโยงระหว่างขบวนการต่าง ๆ ซึ่งได้ข้อสรุปว่า ลักษณะของบุคลิกภาพที่ชอบแสดงออกนั้น เป็นเพราะมีความสับสนทางด้านอารมณ์ ดังนั้นวิธีการปฏิบัติจะต้องได้รับการสนับสนุนทั้งทางจิตวิทยาและทางชีววิทยา

แอปท์. , แครโรลล์ และเฮอร์เบิร์ต (Apt. , Carol and Hurlbert. 1994 : 125-133) ได้ศึกษาผู้หญิงที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ และไม่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ จำนวนกลุ่มละ 33 คน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และสรุปว่า ผู้หญิงที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ จะมีทัศนคติที่มีความต้องการทางเพศที่มากผิดปกติ มีการนับถือตัวเองต่ำ ไม่มีความพอใจในเรื่องการสมรส เบื่อง่าย อดิเรกทำงานไม่ปกติ และมีความเป็นไปได้อย่างมากที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไม่ใช่คู่ครองของตน แต่อย่างไรก็ตาม รูปแบบที่ปรากฏจะมีความสม่ำเสมอเช่นเดียวกับผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตัวเอง

เฟลด์ฮูเซน , เพรสส์ และเมรี่ (Feldhusen , Pleiss and Mary. 1994 : 243-249) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการเรียกร้องความสนใจ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับความสามารถในการแสดงออก (การเรียกร้องความสนใจ) โดยมีความเชื่อมั่น = .66 และผลลัพธ์เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพสูงสุดของความสามารถในการแสดงออก หรือความเชี่ยวชาญในการเรียกร้องความสนใจกับพฤติกรรมความเป็นผู้นำ

งานวิจัยในประเทศ

เดือน สุภาพ (2508 : 26) ได้ทำการศึกษาเด็กวัยร่นจำนวน 5 คนในเรื่องการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นปัญหา พบว่า เด็กทั้ง 5 คน มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เพราะสาเหตุจากความพลาดหวังจากทางบ้าน ขาดความรัก ขาดความเอาใจใส่ มีความทุกข์ความคับข้องใจทับถมมากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ไม่มีใครช่วยทำให้สบายใจ จึงแสดงพฤติกรรมออกมา เพื่อเป็นการเรียกร้องความสนใจ และเพื่อระบายความคับข้องใจ

วิกรม กมลสุโกศล (2518 : 100-101) ได้ศึกษาเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และนักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบคุ้มครองจนเกินไป มีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะนักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งนั้น จะมีลักษณะแบบที่พ่อแม่ละเลย ไม่เอาใจใส่ สภาพเช่นนี้ ทำให้เด็กต้องเก็บกด หรือยับยั้งความรู้สึกต่าง ๆ ไว้ มีผลทำให้มีความวิตกกังวลมากขึ้น จึงมักหาโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เพื่อเรียกร้องให้เห็นความสำคัญของตน ส่วนเด็กนักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป เด็กจะไม่ได้รับอิสระทางใจแต่อย่างใด เพราะพ่อแม่เจ้ากี้เจ้าการอยู่ตลอดเวลา นับตั้งแต่การแต่งกาย การคบเพื่อน แม้กระทั่งการเลือกเรียน ซึ่งทำให้เด็กมีความรู้สึกไม่มีความเป็นอิสระที่จะทำสิ่งใด ๆ และผลของการเลี้ยงดูแบบนี้ จะทำให้เด็กมีความขุ่นงาใจ เมื่อมีปัญหาที่จะแก้ปัญหาไม่ได้ รู้สึกด้อยและต้องหนีปัญหาตลอดเวลา อันจะทำให้เกิดความวิตกกังวลมากขึ้น แต่สำหรับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้น พ่อแม่จะเลี้ยงดูด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่น เคารพในสิทธิของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ขอมทำให้เด็กมีความมั่นคงในอารมณ์ ไม่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล และไม่เป็นการสร้างความคับข้องใจให้เด็กต้องแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมออกมา

สรุปได้ว่า สาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหรือบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์ เช่น พฤติกรรมเรียกร้องความสนใจ ส่วนหนึ่งมาจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ คือ ถ้าเด็กได้รับการเลี้ยงดูแบบขาดความรักความอบอุ่น ขาดความเอาใจใส่ เด็กจะมีพฤติกรรมในลักษณะเรียกร้องความสนใจ เพื่อให้บิดามารดาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสนใจหรือเห็นความสำคัญของตน ดังนั้นการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจจะช่วยให้มีความเข้าใจและทราบถึงสาเหตุ แนวทางในการป้องกัน และช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

11.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่รู้จักกันแพร่หลาย และเป็นแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานแล้วในต่างประเทศได้แก่

1. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ The Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI) แบบทดสอบชุดนี้สร้างขึ้นโดย ฮาธอะเวย์ และแมคคินลีย์ (Hathaway and McKinley. 1967 : 16) จุดมุ่งหมายในการสร้าง เพื่อจะตรวจสอบลักษณะที่มักจะพบในพวกที่มีความผิดปกติทางจิต แบบทดสอบนี้ประกอบด้วย ข้อความที่เป็นประโยคบอกเล่า จำนวน 550 ข้อ ผู้ถูกทดสอบจะตอบ “จริง” “ไม่จริง” หรือ “ตัดสินใจไม่ได้” ในฟอร์มที่ทดสอบเป็นรายบุคคลนั้น จะพิมพ์ข้อความแต่ละข้อลงในการ์ดที่แยกจากกัน ซึ่งผู้ถูกทดสอบจะต้องนำมาจัดเรียงเป็น 3 ประเภท และมีการสร้างฟอร์มที่จะใช้ทดสอบเป็นกลุ่ม ซึ่งได้พิมพ์ข้อความลงในชุดข้อสอบ (Test Booklet) และให้บันทึกคำตอบลงในกระดาษคำตอบ (Answer Sheet) ทั้งสองฟอร์ม มาใช้กับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป แบบทดสอบนี้ตรวจสอบด้วยมือหรือเครื่องก็ได้ แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ 26 หัวข้อ ครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ ได้แก่ เรื่องสุขภาพ (Health) อาการทางจิต (Psychosomatic Symptoms) ความผิดปกติทางประสาท และความไม่ผิดปกติทางประสาท ทักษะคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ศาสนา อาชีพ การเมืองและสังคม คำถามเกี่ยวกับการศึกษา ครอบครัว การแต่งงาน ตลอดจนการแสดงออกพฤติกรรม โรคประสาท โรคจิต และสภาวะการถูกบีบบังคับ (Compulsive Status) การหลงผิด (Delusion) อาการประสาทหลอน (Hallucinations) อาการกลัวต่าง ๆ (Phobias)

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้ หากจากการทดสอบซ้ำ (Test-retest) ให้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.71 ถึง 0.83 และความเที่ยงตรงของคะแนนแต่ละตอน ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการวิเคราะห์ทางจิตเวช

2. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ The California Psychological Inventory (CPI) แบบทดสอบชุดนี้สร้างขึ้นโดยโธर्फ, คล๊าก และไทก์ (Thorpe, Clark and Tieges) ในปีค.ศ.1953 มีข้อคำถามทั้งหมด 144 ข้อ แบบทดสอบชุดนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวทางส่วนตัวของบุคคล และวัดบุคลิกภาพทางด้านการปรับตัวทางสังคม แบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด 5 ฉบับด้วยกัน ซึ่งแตกต่างกันสำหรับในแต่ละระดับ คือ ระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับผู้ใหญ่ แบบทดสอบ CPI นี้ มี 2 ฟอร์ม คือ ฟอร์ม AA และฟอร์ม BB

การวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวส่วนบุคคล (Personal Adjustment) มี 6 ด้าน ได้แก่

1. ความศรัทธาตนเอง (Self-Relience)
2. การมองเห็นคุณค่าของตนเอง (Sense of Personal Worth)
3. ความรู้สึกอิสระในตนเอง (Sence of Personal Freedom)
4. ความรู้สึกเป็นเจ้าของ (Feeling of Belonging)
5. แนวโน้มที่จะถอยหนี (Withdrawing Tendencies)
6. อาการทางประสาท (Nervous Symptoms)

ในแต่ละด้านจะมีข้อคำถาม 12 ข้อ รวมทั้งฉบับ 6 ด้าน มี 72 ข้อ

การวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวทางสังคม (Social Adjustment) มี 6 ด้าน ได้แก่

1. มาตรฐานทางสังคม (Social Standards)-
2. ทักษะทางสังคม (Social Skills)
3. แนวโน้มที่จะต่อต้านสังคม (Anti-Social Tendencies)
4. ความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Relations)
5. ความสัมพันธ์ในโรงเรียน (School Relations)
6. ความสัมพันธ์กับชุมชน (Community Relations)

ในแต่ละด้านจะมีข้อคำถาม 12 ข้อ รวมทั้งฉบับ 6 ด้าน มี 72 ข้อ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพฟอร์มที่ใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษาชั้น ใช้กับกลุ่มตัวอย่างชั้น 4-8 จำนวน 648 คน นักเรียนจะต้องตอบคำถามแต่ละข้อนั้นว่าตรงกับสภาพการณ์จริง ๆ ของนักเรียนหรือไม่ ข้อคำถามทั้งหมดเป็นข้อคำถามที่จำลองสถานการณ์ขึ้น เพื่อที่จะได้ทราบบุคลิกภาพในการปรับตัวของผู้ถูกทดสอบทั้ง 12 ด้าน โดยการให้เลือกตอบ “ใช่” “ไม่ใช่” จากคำตอบที่ได้นี้สามารถนำมาประเมินหรือวิเคราะห์บุคลิกภาพของผู้ถูกทดสอบได้

คุณภาพของแบบทดสอบ มีดังนี้

หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.59 ถึง 0.83 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.94

ค่าความเที่ยงตรงดูจากสหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ระหว่างด้านต่าง ๆ ของลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Codfficient) ได้ค่าสหสัมพันธ์มีค่าระหว่าง 0.61 ถึง 0.84

3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ Edwards Personal Preference Schedule (EPPS) แบบทดสอบชุดนี้ สร้างโดยเอ็ดเวิร์ด (Edwards) เมื่อปี ค.ศ. 1959 แบบทดสอบนี้มีข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่ 225 ข้อ ข้อความเหล่านี้จัดเป็นคู่ ๆ ผู้รับการทดสอบจะต้องระบุว่า ในคู่หนึ่ง ๆ นั้น

คนชอบพฤติกรรมชนิดไหนมากกว่ากัน แบบทดสอบนี้วัดตัวแปรทางบุคลิกภาพ 15 ชนิด ใช้เวลาทดสอบประมาณ 1 ชั่วโมง คุณภาพของแบบทดสอบด้านความเชื่อมั่นจากกลุ่มตัวอย่าง 1,509 คน โดยวิธีแบ่งข้อความออกเป็น 2 ส่วน ค่ามัธยฐานของสัมประสิทธิ์ คือ 0.78 และมีค่าพิสัยตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.87 ในการทดสอบกับนิสิตมหาวิทยาลัย จำนวน 89 คน โดยวิธีสอบซ้ำ (Test-retest) เว้นระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ ปรากฏว่า ค่ามัธยฐานสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นมีค่า 0.83 สัมประสิทธิ์เฉพาะตอนหนึ่ง ๆ มีค่าแตกต่างกันออกไปตั้งแต่ 0.74 ถึง 0.88 หากความเที่ยงตรงโดยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับกิลฟอร์ด มาร์ติน เพอร์ซันนอล อินเวนโทรี (The Guildford-Martin Personal Inventory) และเทเลอร์ แมนติฟาสต์ แอนไซตี้ สเกล (The Tyler Mantifast Anxiety Scale) และเกณฑ์ปกติในรูปของอันดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) และคะแนนมาตรฐานจากกลุ่มที่เป็นนิสิตชาย 780 คน นิสิตหญิง 749 คน

งานวิจัยในประเทศไทย

ธิตยา จันทพลาบูรณ์ (2537 : 40-76) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 10 ด้าน คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความยุติธรรม ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความกระตือรือร้น ด้านความรับผิดชอบ ด้านความใจกว้าง ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ ด้านความอดทน ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบสำรวจตนเอง ชนิดข้อความเดี่ยว ดังตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
0)	ข้าพเจ้าหาวิธีการใหม่มาปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น			

แบบทดสอบนี้นำไปทดสอบกับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 686 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่า 0.963 หากค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีกลุ่มที่รู้จัก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บงกช สุชะจิระ (2538 : 40-76) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 2 ฉบับ คือ ฉบับที่เป็นข้อความ

และที่เป็นสถานการณ์ โดยวัดใน 6 ด้าน คือ ด้านชอบสังคม ชอบเป็นผู้นำ ด้านชอบผจญภัย ด้านชอบอิสระ ด้านก้าวร้าว และด้านใจกว้าง ด้านละ 10 ข้อ รวม 60 ข้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตคลองเตย จำนวน 645 คน ที่ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น

ตัวอย่างแบบทดสอบ

ฉบับที่ 1 แบบข้อความ

ข้อที่	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
0)	ข้าพเจ้าชอบพูดมากกว่าฟัง		

ฉบับที่ 2 แบบสถานการณ์

0) กาญจนาและเพื่อน ๆ เดินผ่านหน้าอาคารเรียน พบผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน แต่ท่าทางเหมือนกับจะมาพบใคร ถ้านักเรียนเป็นกาญจนา นักเรียนจะอย่างไร

ก. เดินไปเรียน โดยไม่สนใจผู้หญิงคนนั้น

ข. รีบเข้าไปทักทาย เพื่อจะได้ช่วยเหลือ

จุลรัช อัครธราดล (2538 : 34-176) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพโลดโผน เป็นแบบข้อความ ซึ่งประกอบไปด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ คือ ความกล้าเสี่ยง การสังสรรค์ ประสบการณ์ใหม่ ยึดตนเองเป็นหลัก และเปลี่ยนแปลงง่าย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2537 กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,600 คน ที่ได้มาโดยวิธีสุ่มหลายขั้นตอน

ตัวอย่างแบบทดสอบ

ข้อที่	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
0)	ฉันมีสติในการแก้ปัญหาได้ดี		

ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นหาโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเท่ากับ 0.9332 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หาโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเทคนิคแกนสำคัญ และหมุนแกนแบบอโรคอนอล วิธีแวนแมกซ์ ได้องค์ประกอบที่ชัดเจน 1 องค์

ประกอบ คือ บุคลิกภาพโสดโผน มีความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 38.7% มีจำนวนตัวแปร (ข้อความ) รวมทั้งสิ้น 160 ตัวแปร

นอกจากนี้ ยังมีผู้ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่

สันติ สุขทรัพย์ (2524) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จิระ เจริญสุขวิมล (2527) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร

ดวงใจ เนตรโรจน์ (2527) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความมีวินัยในตนเอง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร

ปริศนา ศรีพลประพันธ์ (2527) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านการคล้อยตามผู้อื่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร

วินัย ธรรมศิลป์ (2527) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่

สุกัลยา อนุชิตไพลิน (2527) ได้สร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร

กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความมีน้ำใจนักกีฬา

นงเยาว์ พึ่งพา (2529) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหาร

ณรงค์ฤทธิ์ อิศรัตน์ (2530) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นครู

ปรีชา อนุธรรมา (2531) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นชายและความเป็นหญิง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

พินิจ สิงห์โต (2532) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านจริต 6 ตามแนวพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ธีรบุษ โมลิสกุลมงคล (2533) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นนักธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครนายก

วิมลพร พันธมนศรี (2534) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบที่สำคัญ ตามรูปแบบของการ์คอน

พรรณี เทพสุตร (2537) ได้สร้างแบบทดสอบวัดความวิตกกังวลในการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพได้กล่าวมาแล้ว พบว่า ได้มีการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพในหลาย ๆ ด้าน แต่ไม่ปรากฏว่า มีการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 ภาคเรียนที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 13 โรงเรียน 56 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,964 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540 ภาคเรียนที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) โดยแบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ได้จำนวน 21 ห้องเรียน และจำนวนนักเรียน 678 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมวลกลุ่มตัวอย่าง โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 678 คน ซึ่งเมื่อเทียบตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ควรเลือกด้วยความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) แล้ว จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 333 คน (ส้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 260 ; อ้างอิงมาจาก Yamane. 1967 : 886-887)

ขั้นที่ 2 แบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 801 คนขึ้นไป) ได้ 5 โรงเรียน จำนวน 39 ห้องเรียน โรงเรียนขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 401-800 คน) ได้ 5 โรงเรียน จำนวน 13 ห้องเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนไม่เกิน 400 คน) ได้ 3 โรงเรียน จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 13 โรงเรียน 56 ห้องเรียน (กองวิชาการ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2537:28)

ขั้นที่ 3 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนแต่ละขนาดมา 70% โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งโรงเรียนขนาดใหญ่สุ่มได้ 28 ห้องเรียน โรงเรียนขนาดกลางสุ่มได้ 8 ห้องเรียน และโรงเรียนขนาดเล็กสุ่มได้ 3 ห้องเรียน ได้จำนวนห้องเรียนรวมทั้งหมด 39 โรงเรียน

ขั้นที่ 4 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนในแต่ละขนาด โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1

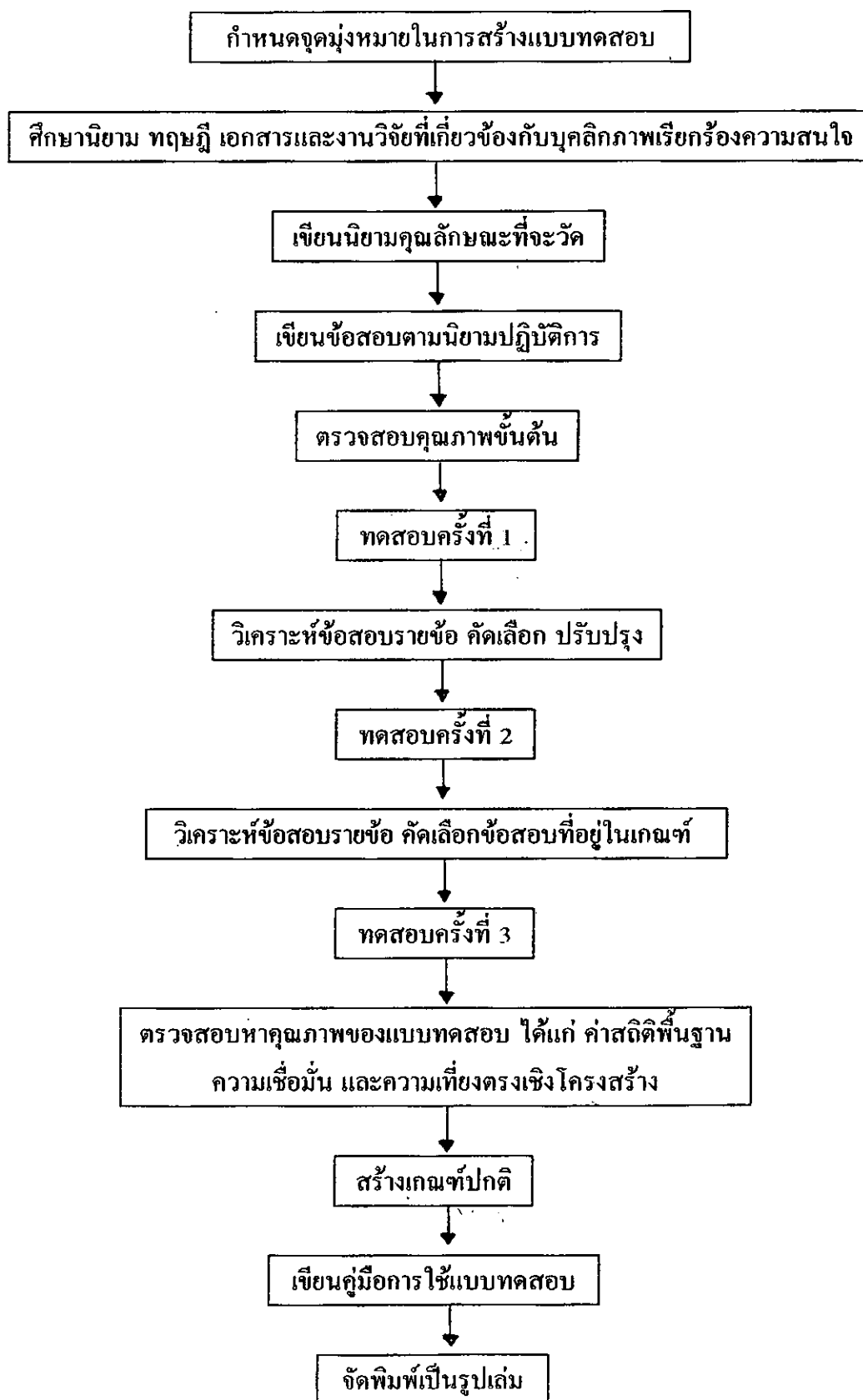
ตาราง 1 จำนวนนักเรียนและจำนวนห้องเรียนที่ใช้ในการทดสอบ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของ โรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน(คน) และจำนวนห้องเรียน(ห้อง)		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ใหญ่	ไทยนิคมสงเคราะห์	33(1)	34(1)	159(5)
	ฤทธิยะวรรณาลัย	32(1)	67(2)	186(6)
	วัดราษฎร์นิยมธรรม	32(1)	35(1)	64(2)
	ประชาชนกุล	31(1)	34(1)	66(2)
	วัดเกาะสุวรรณาราม	32(1)	35(1)	64(2)
กลาง	บ้านคลองบัว	37(1)	-	38(1)
	ประชาภิบาล	34(1)	33(1)	-
	วัดไตรรัตนาราม	-	35(1)	33(1)
	หนองใหญ่	34(1)	-	-
	สายไหม	-	-	36(1)
เล็ก	บ้านบัวเงิน	-	-	32(1)
	บ้านออเงิน	-	31(1)	-
	พรพระร่วงประสิทธิ์	31(1)	-	-
รวม		296(9)	304(9)	678(21)

หมายเหตุ ตัวเลขหน้า () หมายถึง จำนวนนักเรียน (คน)

ตัวเลขใน () หมายถึง จำนวนห้องเรียน (ห้อง)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้น ดังแสดงในภาพประกอบ 3 ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงลำดับขั้นในการสร้างแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามภาพประกอบข้างต้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

1.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

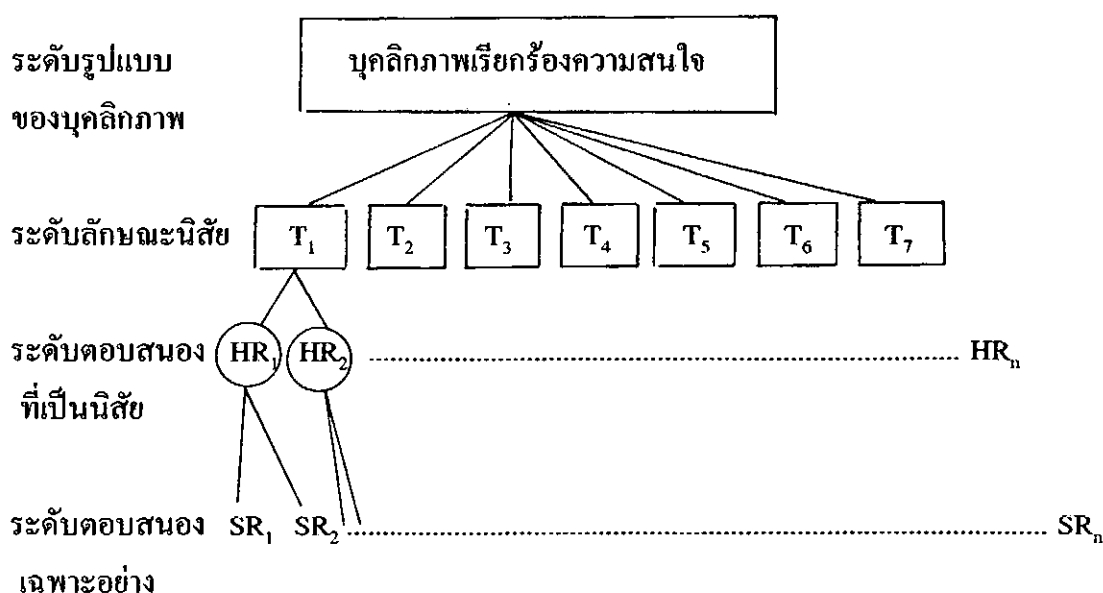
1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ เกี่ยวกับค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง

1.3 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) สำหรับตีความหมายคะแนน

2. ศึกษา นิยาม โครงสร้างทฤษฎีบุคลิกภาพ และศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบและพัฒนาแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

แบบจำลองเชิงทฤษฎีบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ

ผู้วิจัยได้ยึดหลักทฤษฎีโครงสร้างการจัดระบบบุคลิกภาพของไอแซกส์ มากำหนดเป็นแบบจำลองเชิงทฤษฎีบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 แบบจำลองเชิงทฤษฎีของบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ

หมายเหตุ T หมายถึง ลักษณะนิสัย (Traits)

HR หมายถึง การตอบสนองที่เป็นนิสัย (Habitual Response)

แบบจำลองนี้ เป็นตัวแทนโครงสร้างของบุคลิกภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจมีการจัดระบบตามระดับชั้น คือ เริ่มจัดระบบจากระดับการตอบสนองเฉพาะอย่าง ไปสู่การตอบสนองที่เป็นนิสัย และจากระดับลักษณะนิสัยไปสู่ระดับรูปแบบของบุคลิกภาพ นั่นคือ คนที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจจะต้องแสดงพฤติกรรมการตอบสนองบางอย่าง ซึ่งต่างจากคนที่มีบุคลิกภาพแบบอื่นออกมา และเมื่อการตอบสนองเช่นนี้เป็นไปบ่อย ๆ ครั้งขึ้นภายใต้สถานการณ์เดิม ก็กลายเป็นพฤติกรรมการตอบสนองที่เป็นนิสัยขึ้นมา เมื่อบุคคลดังกล่าวมีพฤติกรรมการตอบสนองที่เป็นนิสัยหลาย ๆ อย่างซึ่งมีความสัมพันธ์กัน กลุ่มพฤติกรรมการตอบสนองที่เป็นนิสัยดังกล่าวจะรวมตัวกันขึ้นเป็นลักษณะนิสัย และลักษณะนิสัยหลาย ๆ อย่างซึ่งสัมพันธ์กันเหล่านี้จะรวมตัวกันแสดงให้เห็นว่า บุคคลนั้นมีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

บุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

T₁ ลักษณะนิสัย 1 : การแสดงอารมณ์

- HR₁ - เจ้าอารมณ์ แสดงออกมากเกินไป และมีการแสดงออกของอารมณ์ สีหน้า ท่าทางเกินพอดี เพื่อเรียกร้องความสนใจ
- HR₂ - อารมณ์ห้วนโหวก่าย เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดิ้นเด้นง่าย ไม่สามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง
- HR₃ - พุดจาเพ้อฝัน และการพูดมักจะเป็นการแสดงความรู้สึกของคนต่อเรื่องที่เล่ามากกว่าจะเล่าถึงรายละเอียดและข้อเท็จจริงของเรื่อง

T₂ ลักษณะนิสัย 2 : ขาดการใช้เหตุผล

- HR₄ - กระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนได้รับความพึงพอใจอย่างรวดเร็ว รอไม่ได้ โดยเอาแต่ใจตนเอง ขาดเหตุผล และไม่เกรงใจใคร
- HR₅ - เชื้อคนง่าย
- HR₆ - ไร้สาระ คือ กระทำในสิ่งที่ไม่มีความหมาย

T₃ ลักษณะนิสัย 3 : การยอมรับตนเอง

- HR₇ - ต้องการคำสรรเสริญ การยอมรับและคำปลอบใจจากผู้อื่นเสมอ
- HR₈ - รู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ตนไม่ได้เป็นที่สนใจของผู้อื่น
- HR₉ - เข้าสังคมคล่องโดยมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพราะชอบในสิ่งที่แปลกใหม่และตื่นเต้น

HR₁₀ - ทำคนให้มีชีวิตชีวา เพื่อดึงดูดความสนใจจากเพื่อน ๆ และเพื่อให้เป็นที่นิยม แต่ไม่สามารถรักษาสัมพันธภาพอันยาวนานกับใครได้

T₄ ลักษณะนิสัย 4 : เห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ

HR₁₁ - มีการแสดงออกคล้ายการแสดงละคร

HR₁₂ - ขาดความจริงใจ เห็นแก่ตัว

T₅ ลักษณะนิสัย 5 : พึ่งพาผู้อื่น

HR₁₃ - ต้องพึ่งพาผู้อื่น และขอร้องผู้อื่นอยู่เสมอ

HR₁₄ - ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ต้องการความมั่นใจจากผู้อื่นตลอดเวลา

T₆ ลักษณะนิสัย 6 : ความสนใจต่อตนเอง

HR₁₅ - สนใจความสวยงามและร่างกายของตนเองมาก เพื่อใช้ดึงดูดความสนใจจากผู้อื่น

T₇ ลักษณะนิสัย 7 : การเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม

HR₁₆ - มีท่าทางหรือพฤติกรรมที่แสดงออกในทางเพศไม่เหมาะสมหรือยั่วยวน

HR₁₇ - แสดงความสนใจเพศตรงข้ามมากเป็นพิเศษ

3. เขียนนิยามตามคุณลักษณะ (Trait) ที่จะวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจในรูปของนิยามเชิงปฏิบัติการ ซึ่งสรุปจากนิยามและลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจที่ค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ

4. เขียนข้อสอบตามจุดมุ่งหมายและคำนิยาม รายละเอียดของการเขียนข้อสอบมีดังนี้

4.1 ลักษณะของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามลักษณะการสร้างของลิเคิร์ต และแบบสถานการณ์ ซึ่งทั้ง 2 ฉบับสร้างขึ้นพร้อมกันตามนิยามเดียวกัน โดยให้ตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้ตอบ

4.2 สร้างคำถามให้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านต่าง ๆ 7 ด้าน ตามลักษณะการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) โดยมีระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ละ 3-5 ข้อ ทั้งสองฉบับ โดยฉบับข้อความจำนวน 146 ข้อ และฉบับสถานการณ์จำนวน 99 ข้อ

5. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ได้แบบทดสอบฉบับข้อความจำนวน 129 ข้อ และฉบับสถานการณ์จำนวน 99 ข้อ

6. ทดสอบครั้งที่ 1 นำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจที่สร้างขึ้น ซึ่งตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 296 คน แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ ดังนี้

6.1 ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษาในข้อคำถาม และความเหมาะสมของรูปแบบข้อสอบ

6.2 กำหนดเวลา (Time Limit) ในการให้นักเรียนทำแบบทดสอบ โดยใช้เวลา 90 เปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่ทำเสร็จ โดยฉบับข้อความใช้เวลา 60 นาที และฉบับสถานการณ์ใช้เวลา 90 นาที

6.3 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ คือ ข้อที่ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แบบทดสอบฉบับข้อความจำนวน 114 ข้อ ฉบับสถานการณ์ จำนวน 89 ข้อ และปรับปรุงข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์ของฉบับข้อความ จำนวน 12 ข้อ และฉบับสถานการณ์ จำนวน 5 ข้อ ได้แบบทดสอบเพื่อนำไปทดสอบครั้งที่ 2 ฉบับข้อความจำนวน 126 ข้อ และฉบับสถานการณ์ จำนวน 94 ข้อ

7. ทดสอบครั้งที่ 2 นำแบบทดสอบที่ได้จากการสอบครั้งที่ 1 และปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 304 คน แล้วนำผลการสอบที่ได้มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกข้อที่มีคุณภาพ คือ ข้อที่ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แบบทดสอบฉบับข้อความจำนวน 126 ข้อ และฉบับสถานการณ์จำนวน 94 ข้อ แต่เนื่องจากได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญว่า จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบแต่ละฉบับมีมากเกินไป ไม่เหมาะที่จะนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ควรใช้ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ละ 3 ข้อ จึงคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง ๆ ไว้ ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ละ 3 ข้อ จำนวน 17 ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ได้แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ฉบับละ 51 ข้อ

8. ทดสอบครั้งที่ 3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้จากการสอบครั้งที่ 2 ทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ จำนวนฉบับละ 51 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 678 คน แล้วนำมาตรวจสอบคุณภาพทางสถิติดังนี้

8.1 หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร α -Coefficient

8.2 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

8.2.1 โดยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) จากแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ที่สร้างขึ้นพร้อมกัน ตามระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (Habitual Response:HR) เดียวกันและนิยามเดียวกัน

8.2.2 โดยวิธี Known-Group Technique โดยการคัดเลือกของครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนจำนวน 5 ท่าน โดยการใช้แบบประเมินไปประเมินนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเรื้อรัง

ความสนใจสูง จำนวน 15 คน และนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำ จำนวน 15 คน รวม 30 คน

9. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยนำคะแนนจากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 3 จำนวน 678 คน ไปคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วเทียบค่าที่ปกติ (Normalized T-Score) โดยสร้างเกณฑ์ปกติแยกตามประเภทของแบบทดสอบ

10. เขียนคู่มือการใช้แบบทดสอบ และจัดทำรูปเล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

1. ลักษณะของแบบทดสอบฉบับที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามลักษณะการสร้างของลิเคิร์ท โดยในการตอบแบบทดสอบให้ผู้ตอบพิจารณาข้อความในแต่ละข้อความว่า มีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความนั้น ๆ หรือปฏิบัติตนตามข้อความนั้น ๆ จริงมาก-น้อยอย่างไร หรือไม่จริงเลย แล้วเลือกคำตอบจากน้ำหนักของความรู้สึก 4 ระดับ คือ “จริงที่สุด” “ค่อนข้างจริง” “ไม่ค่อยจริง” “ไม่จริงเลย” โดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบเพียงระดับใดระดับหนึ่งเพียงระดับเดียว ซึ่งข้อความถามเกี่ยวกับลักษณะของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจใน 7 ด้าน จำนวน 17 ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) โดยมีระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ละ 3 ข้อ โดยมีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ ได้ข้อสอบจำนวน 51 ข้อ การให้คะแนนในแต่ละข้อความมีน้ำหนักตั้งแต่ 1-4 คะแนน

ข้อความทางบวก

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
ค่อนข้างจริง	ให้ 2 คะแนน
ไม่ค่อยจริง	ให้ 3 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 4 คะแนน

ข้อความทางลบ

จริงที่สุด	ให้ 4 คะแนน
ค่อนข้างจริง	ให้ 3 คะแนน
ไม่ค่อยจริง	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน

2. แบบทดสอบฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่มีสถานการณ์ผู้ถูกเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมตามที่นิยามไว้ มี 3 ตัวเลือก การให้คะแนนเป็น 0,1,2 ทั้งหมดมี 7 ด้าน จำนวน 17 ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) โดยมีระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ละ 3 สถานการณ์ ได้ข้อสอบจำนวน 51 ข้อ

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ

ฉบับที่ 1 ฉบับข้อความ

ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
ด้านการแสดงอารมณ์				
(0) ข้าพเจ้าเคยขี้นว้างปาทองเวลาโกรธ เพราะต้องการให้รู้ว่าข้าพเจ้าไม่พอใจมาก.....				
(00) ถ้าเพื่อนตำหนิว่าข้าพเจ้าเป็นคนเจ้าอารมณ์ ข้าพเจ้าจะถือว่าเพื่อนคนนั้นทันที.....				
ด้านขาดการใช้เหตุผล				
(0) เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าถูกต้อง ข้าพเจ้าก็จะลงมือทำทันที โดยไม่จำเป็นต้องฟังผู้อื่น.....				
(00) ข้าพเจ้าชอบทำตามความคิดของตนเอง เพราะถ้าสำเร็จข้าพเจ้าก็จะเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น.....				
ด้านการยอมรับตนเอง				
(0) ข้าพเจ้าเสนอตัวเป็นหัวหน้ากลุ่ม เพราะต้องการแสดงให้เพื่อน ๆ เห็นว่า ข้าพเจ้าเป็นคนมีความสามารถ.....				
(00) ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่เพื่อนชอบ เพราะทำให้ข้าพเจ้าเป็นที่สนใจของเพื่อน ๆ ด้วย.....				
ด้านความเห็นแก่ตัว				
(0) ในการเล่นกับเพื่อน ๆ ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าจะโกงทันทีเพื่อชัยชนะ.....				
(00) ข้าพเจ้าจะทำงานส่วนตัวจนเสร็จเรียบร้อยก่อน แล้วจึงไปช่วยงานส่วนรวม.....				

ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
ด้านการพึ่งพาผู้อื่น				
(0) ถึงแม้จะมีเรื่องตื้นตันเกิดขึ้น ข้าพเจ้าก็ไม่กลัว ถ้ามีเพื่อนอยู่ด้วย.....				
(00) ข้าพเจ้าสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองทุกครั้ง.....				
ด้านความสนใจต่อตนเอง				
(0) ข้าพเจ้าชอบแต่งตัวไม่เหมือนใคร เพราะทำให้ข้าพเจ้าเป็นที่สนใจของคนอื่น ๆ				
(00) ข้าพเจ้าจะรู้สึกกังวลมาก แม้จะเป็นสิ่งเพียงเล็กน้อย.....				
ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม				
(0) ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญ ถ้ามีเพื่อนต่างเพศมาคอยเดินตาม.....				
(00) ข้าพเจ้าจะรู้สึกดีใจมาก ถ้าเพื่อนต่างเพศให้ความสำคัญกับข้าพเจ้ามากกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ				

ฉบับที่ 2 ฉบับสถานการณ์

ด้านการแสดงอารมณ์

- (0) วิมล ดบโตะอย่างแรง เพราะโกรธที่วีระไม่ให้ยืมปากกา ถ้านักเรียนเป็นวีระ นักเรียนจะทำอย่างไร
- (0) ก. เฉย ๆ ไม่สนใจ
- (1) ข. ลูกขึ้นยืนมองหน้าวิมลด้วยความโกรธ
- (2) ค. ดบโตะใส่วิมลบ้าง เพื่อให้เพื่อน ๆ เห็นว่า ตนไม่ผิด

(00) สมศรีส่งเสียงร้องกรี๊ด ๆ เมื่อเห็นแมลงสาปอยู่ในกระเป๋าของตน ถ้านักเรียนเป็นสมศรี นักเรียนจะทำอย่างไร

(0) ก. รีบไล่แมลงสาปออกจากกระเป๋า

(1) ข. ตะโกนเรียกให้เพื่อนช่วยไล่แมลงสาปออกให้

(2) ค. ร้องกรี๊ด ๆ แบบสมศรี เพื่อให้เพื่อน ๆ รู้ว่า กลัวแมลงสาปจริง ๆ

ด้านขาดการให้เหตุผล

(0) คุณครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้แข่งขันต่อภาพ โดยกลุ่มที่ต่อเสร็จเร็วและถูกต้องจะเป็นกลุ่มที่ชนะ ถ้านักเรียนได้รับคัดเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม ก่อนที่จะลงมือแข่งขัน นักเรียนจะบอกเพื่อน ๆ ในกลุ่มอย่างไร

(0) ก. บอกเพื่อน ๆ ว่า ให้ช่วยกันทำ แท้ก็ไม่มีอะไร แต่ถ้าพวกเราช่วยกันก็อาจจะชนะได้

(1) ข. บอกเพื่อน ๆ ว่า ตนจะเป็นคนคัดเลือกเพื่อนที่จะทำหน้าที่ต่อภาพเอง รับรองว่า ต้องชนะแน่นอน

(2) ค. บอกเพื่อน ๆ ว่า ตนจะเป็นคนต่อภาพทั้งหมดเอง เพราะถ้าชนะเพื่อน ๆ จะได้รู้ว่า ตนมีความสามารถเหมาะที่จะเป็นหัวหน้ากลุ่ม

(00) ในการทำงานกลุ่ม พินพาได้รับคัดเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม ซึ่งพินพาชอบที่จะเสนอความคิดเห็นให้เพื่อน ๆ ทำตามทุกครั้ง ถ้านักเรียนเป็นหัวหน้ากลุ่ม นักเรียนจะทำแบบพินพาหรือไม่

(0) ก. ไม่ทำ เพราะความคิดของเพื่อนร่วมกลุ่มบางคนอาจจะดีกว่า

(1) ข. ทำเป็นบางครั้ง เพราะอย่างน้อยเพื่อน ๆ จะได้รู้ว่า ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มก็มีความสำคัญ

(2) ค. ทำ เพราะฟังความคิดเห็นของหลาย ๆ คน ทำให้วุ่นวายและอาจเสียเวลามาก ดังนั้นจึงควรทำให้เพื่อน ๆ เห็นว่า เป็นคนกล้าตัดสินใจ

ด้านการยอมรับตนเอง

(0) เวลาเข้าสอนคุณครูชูเกียรติมีขนมพพอยู่เสมอว่า เป็นคนมีน้ำใจ สุโกขอยากให้คุณครูชูเกียรติชิมบ้าง ดังนั้นทุกครั้งที่พบคุณครูชูเกียรติถือของ สุโกขจะรีบเข้าไปช่วยทันที ถ้านักเรียนเป็นสุโกข นักเรียนจะทำอย่างสุโกขหรือไม่

(2) ก. ทำและจะช่วยคุณครูหลาย ๆ ท่านด้วย เพราะบางทีคุณครูอาจจะชนหน้าแถวบ้าง

(1) ข. ทำเฉพาะคุณครูชูเกียรติ เพราะคุณครูมาชนหน้าห้องเรียนเพื่อน ๆ ก็จะได้ทราบด้วย

(0) ค. ทำเวลาที่พบคุณครูถือของ ส่วนคุณครูจะชนหรือไม่ก็ไม่เป็นไร

(00) ขบา อยากเป็นหัวหน้ากลุ่มมาก แต่เพื่อน ๆ กลับเลือกวิญญเป็นหัวหน้ากลุ่มแทน ถ้านักเรียนเป็นขบา นักเรียนจะอย่างไร

- (1) ก. ทำทุกอย่างไปตามหน้าที่
- (0) ข. ให้ความร่วมมือกับกลุ่มเท่าที่จะทำได้
- (2) ค. ไม่อยากทำงานร่วมกับวิญญ ถ้าเลี้ยงได้ก็จะเลี้ยง

ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ

(0) นำชัยและสิทธิเดชเป็นเพื่อนรักกัน วันหนึ่งคุณครูเรียกสิทธิเดชไปถามว่า นำชัยเหมาะที่จะเป็นหัวหน้าห้องหรือไม่ สิทธิเดชทราบว่า นำชัยเป็นคนดี แต่สิทธิเดชก็อยากเป็นหัวหน้าห้อง เพราะต้องการให้เพื่อน ๆ ขอมรับตนเช่นเดียวกัน ถ้านักเรียนเป็นสิทธิเดช นักเรียนจะอย่างไร

- (0) ก. บอกคุณครูว่า นำชัยเป็นคนดี แล้วแต่คุณครูจะพิจารณา
- (2) ข. บอกคุณครูว่า น่าจะลองพิจารณาคณอื่นดูบ้าง เพราะนำชัยเป็นคนดี แต่ไม่มีความเป็นผู้

- (1) ค. บอกคุณครูว่า นำชัยเป็นคนดี แต่เขาไม่ค่อยมีเวลา เนื่องจากมีภาระทางบ้านมาก

(00) คุณครูสารภีให้มยุราและบังอรช่วยกันกวาดระเบียบหน้าต่างจนสะอาดเสร็จแล้วมยุราและบังอรจึงไปล้างมือ เมื่อคุณครูบุผาเดินผ่านมาเห็นสุชาดาถือไม้กวาดอยู่ และระเบียบหน้าต่างก็สะอาด ก็เข้าใจว่าสุชาดาเป็นคนกวาด จึงกล่าวชมเชยสุชาดา ถ้านักเรียนเป็นสุชาดา นักเรียนจะอย่างไร

- (0) ก. บอกคุณครูว่า ตนไม่ได้กวาด
- (1) ข. กล่าวขอบพระคุณที่คุณครูชม
- (2) ค. บอกคุณครูว่า ตนกวาดเป็นประจำอยู่แล้ว

ด้านพึ่งพาผู้อื่น

(0) ในช่วงโมฆะนคร คุณครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนปลูกพืชผักสวนครัว มงคลต้องการให้เพื่อน ๆ เข้าใจและเห็นใจ เพราะเขาไม่เคยปลูกต้นไม้เลย ถ้านักเรียนเป็นมงคล นักเรียนจะอย่างไร

- (0) ก. พยายามช่วยเพื่อนเท่าที่จะช่วยได้
- (1) ข. บอกเพื่อนว่า ขอทำเฉพาะงานที่ทำได้
- (2) ค. ขอร้องให้เพื่อน ๆ ช่วยทำแทนให้ และบอกตามตรงว่า ไม่เคยทำ

(00) เพียงใจเป็นเด็กที่มีนิสัยดี ความประพฤติเรียบร้อย แต่ขาดเรียนบ่อย เพราะสุขภาพไม่ดี ผลสอบเกือบทุกวิชาจึงมีคะแนนต่ำมาก ทั้ง ๆ ที่เวลาเรียนก็ตั้งใจเรียนทุกครั้ง ถ้านักเรียนเป็นเพียงใจ นักเรียนจะต้องการสิ่งใดมากที่สุด

- (0) ก. สุขภาพที่แข็งแรง
- (1) ข. คำปลอบโยนจากเพื่อน ๆ
- (2) ค. ความเข้าใจและคำปลอบโยนจากทุก ๆ คน

ด้านความสนใจต่อตนเอง

- (0) นักเรียนชอบการกระทำของใครมากที่สุด
- (0) ก. บุญมี ตรวจสอบความเรียบร้อยของกระเป๋าหนังสือก่อนไปโรงเรียนทุกครั้ง
 - (1) ข. ดวงใจ ตรวจสอบความเรียบร้อยของทรงผมก่อนออกจากบ้านทุกครั้ง
 - (2) ค. จิตรา หาโอกาสส่งกระแຈเพื่อสำรวจครูปร่างหน้าตาของตนเองอยู่เสมอ

(00) สิ่งใดที่นักเรียนรู้สึกภูมิใจมากที่สุด

- (1) ก. เพื่อนชมว่า รูปร่างดี
- (0) ข. คุณครูชมว่า แต่งกายเรียบร้อยดี
- (2) ค. เพื่อน ๆ ชมว่า ทั้งการแต่งกายและรูปร่างเหมาะที่จะไปเดินแบบ

ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม

(0) ยวดีเล่าให้สุพัตราฟังว่า เขาแอบชื่นชมเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งเป็นพิเศษ ถ้านักเรียนเป็นสุพัตรา นักเรียนจะอย่างไร

- (1) ก. ให้ยวดีเล่าถึงเพื่อนต่างเพศคนนั้นให้ฟัง
- (0) ข. บอกยวดีว่า คนที่มีความสามารถก็น่าชื่นชมเป็นเรื่องธรรมดา
- (2) ค. บอกยวดีว่า ตนเองก็แอบชื่นชมเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งเป็นพิเศษเหมือนกัน

(00) จินตราเป็นคนสวย จึงมีเพื่อนต่างเพศให้ความสนใจหลายคน นักเรียนคิดว่าจินตราควรจะทำอย่างไร

- (0) ก. ระวังระวังในการคบเพื่อนให้มากขึ้น
- (1) ข. พุดคุยกับเพื่อนต่างเพศทุกครั้งที่มีโอกาส
- (2) ค. คบเพื่อนต่างเพศให้มาก ๆ เพื่อเป็นจุดรวมของความสนใจ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนัดหมายและกำหนดเวลาในการสอบ
2. เตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง และวางแผนดำเนินการสอบ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ
4. ในแต่ละห้องเรียนทดสอบด้วยแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ โดยในแต่ละห้องจะใช้วิธีสุ่มแบบทดสอบว่า ควรใช้แบบทดสอบฉบับใดสอบก่อนและฉบับใดสอบทีหลัง
5. อธิบายให้ผู้สอบทุกคนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียกเรื่องความสนใจ
6. นำผลการสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.)
2. วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้ t-test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 187 ; อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957 : 152-154) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

$\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง

S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

3. หาคความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดย

3.1 วิธีวิเคราะห์แบบ Multitrait-Multimethod โดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์แบบ

Pearson Product Moment Correlation Coefficient (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3.2 วิธี Known-Group Technique โดยใช้สูตร (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 265)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าทดสอบนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบความเที่ยงตรงเชิง

โครงสร้าง โดยวิธี Known-Group Technique

$\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูง

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำ

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูง

S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำ

n_1 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูง

n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำ

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

5. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) โดยหาคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) แบบยืดพื้นที่ของโค้งเป็นหลัก (Area Transformation) ตามประเภทของแบบทดสอบ โดยมีวิธีการดังนี้

5.1 หาค่าความถี่ของคะแนนดิบ (Frequency)

5.2 หาค่าความถี่สะสม (Cumulative Frequency)

5.3 หาค่า Percentile Rank

5.4 นำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ไปเปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่ปกติ

5.5 Plot Graph คู่ระหว่างคะแนนดิบและคะแนนที่ปกติ พร้อมทั้ง Smooth Curve

5.6 สร้างตารางเกณฑ์ปกติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการตีความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
K	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
C.V.	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation)
t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกแต่ละข้อของแบบทดสอบเป็นรายข้อ
α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
t	แทน	ค่าทดสอบนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธี Known-Group Technique
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
T	แทน	คะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score)
X	แทน	แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ฉบับข้อความ
Y	แทน	แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจฉบับสถานการณ์
X_1	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ด้านการแสดงอารมณ์ ฉบับข้อความ
X_2	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ด้านขาดการใช้เหตุผล ฉบับข้อความ
X_3	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ด้านการยอมรับตนเอง ฉบับข้อความ
X_4	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ ฉบับข้อความ

X_5	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการพึ่งพาผู้อื่น ฉบับข้อความ
X_6	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านความสนใจต่อตนเอง ฉบับข้อความ
X_7	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม ฉบับข้อความ
Y_1	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการแสดงอารมณ์ ฉบับสถานการณ์
Y_2	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านขาดการใช้เหตุผล ฉบับสถานการณ์
Y_3	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการยอมรับตนเอง ฉบับสถานการณ์
Y_4	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ ฉบับสถานการณ์
Y_5	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการพึ่งพาผู้อื่น ฉบับสถานการณ์
Y_6	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านความสนใจต่อตนเอง ฉบับสถานการณ์
Y_7	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม ฉบับสถานการณ์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

ตอนที่ 2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1 การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ และการคัดเลือกข้อสอบ

ตอนที่ 3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1 การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ การคัดเลือกข้อสอบ และการรวบรวมข้อสอบเป็นฉบับใหม่

ตอนที่ 4 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 3

4.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

4.2 คุณภาพของแบบทดสอบในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน

4.3 คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 7 ด้าน 17 ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย ทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงพื้นิจ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องของข้อความกับนิยามในแต่ละลักษณะเป็นรายข้อ โดยแบบทดสอบที่ตรวจสอบคุณภาพในเบื้องต้นของฉบับข้อความมีจำนวน 146 ข้อ และฉบับสถานการณ์มีจำนวน 99 ข้อ ในการพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบนั้น ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่สอดคล้องกับนิยาม และแก้ไขภาษาที่ใช้ในข้อความด้วย เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผลการพิจารณาแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า ได้ข้อสอบที่สามารถวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจที่ผ่านการพิจารณาตามนิยามที่กำหนดครบทั้ง 7 ด้าน 17 ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย โดยฉบับข้อความ จำนวน 129 ข้อ ฉบับสถานการณ์ จำนวน 99 ข้อ ซึ่งทุกข้อที่ผ่านการพิจารณา มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญทั้งสองฉบับ ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ได้ผลดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) จำแนกเป็นรายด้านจากการทดลองสอบครั้งที่ 1

แบบทดสอบ	HR	ก่อนคัดเลือกข้อสอบ		หลังคัดเลือกข้อสอบ		จำนวนข้อที่คัดออก
		K	t	K	t	
X ₁	HR ₁	10	1.345-5.998	8	2.156-5.998	2
	HR ₂	9	0.666-6.443	7	2.915-6.443	2
	HR ₃	8	0.613-5.604	6	2.855-5.604	2
X ₂	HR ₄	9	1.894-7.943	8	2.334-7.943	1
	HR ₅	5	2.312-5.732	5	2.312-5.732	-
	HR ₆	6	4.442-7.423	6	4.442-7.423	-
X ₃	HR ₇	10	3.154-7.225	10	3.154-7.225	-
	HR ₈	6	2.164-6.554	6	2.164-6.554	-
	HR ₉	4	0.337-6.191	3	2.582-6.191	1
	HR ₁₀	6	2.456-6.182	6	2.456-6.182	-
X ₄	HR ₁₁	6	4.453-7.039	6	4.453-7.039	-
	HR ₁₂	8	0.406-6.743	6	2.067-6.743	2
X ₅	HR ₁₃	5	0.451-8.373	3	5.850-8.373	2
	HR ₁₄	5	0.439-6.485	3	3.413-6.485	2
X ₆	HR ₁₅	12	1.874-8.062	11	2.476-8.602	1
X ₇	HR ₁₆	11	5.651-12.329	11	5.651-12.329	-
	HR ₁₇	9	2.792-10.788	9	2.792-10.788	-
X		129	0.406-12.329	114	2.067-12.329	15

ตาราง 2 (ต่อ)

แบบทดสอบ	HR	ก่อนคัดเลือกรหัสสอบ		หลังคัดเลือกรหัสสอบ		จำนวนข้อที่คัดออก
		K	t	K	t	
Y ₁	HR ₁	11	1.912-6.780	10	3.015-6.780	1
	HR ₂	4	0.930-5.924	3	2.720-5.924	1
	HR ₃	5	0.065-6.837	4	2.222-6.837	1
Y ₂	HR ₄	7	2.053-6.469	7	2.053-6.469	-
	HR ₅	4	3.048-5.035	4	3.048-5.035	-
	HR ₆	4	2.860-7.365	4	2.860-7.365	-
Y ₃	HR ₇	4	1.036-7.020	3	4.689-7.020	1
	HR ₈	4	3.811-8.180	4	3.811-8.180	-
	HR ₉	3	1.468-4.784	2	3.611-4.784	1
	HR ₁₀	4	4.658-6.278	4	4.658-6.278	-
Y ₄	HR ₁₁	4	0.651-5.784	2	3.563-5.784	2
	HR ₁₂	9	2.705-7.097	9	2.705-7.097	-
Y ₅	HR ₁₃	6	1.662-6.131	4	1.986-6.131	2
	HR ₁₄	4	0.989-6.128	3	4.790-6.128	1
Y ₆	HR ₁₅	11	2.952-9.005	11	2.952-9.005	-
Y ₇	HR ₁₆	6	4.529-9.413	6	4.529-9.413	-
	HR ₁₇	9	3.868-8.032	9	3.868-8.032	-
Y		99	0.065-9.413	89	1.986-9.413	10

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังนี้

แบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) จำนวน 129 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.406 ถึง 12.329 คัดเลือกข้อที่ค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติไว้ 114 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.067 ถึง 12.329 ตัดออก 15 ข้อ เนื่องจากค่าอำนาจจำแนกไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปเป็นด้าน ดังนี้ คือ

ด้านการแสดงอารมณ์ (X₁) จำนวน 27 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.613 ถึง 6.443 คัดเลือกไว้ 21 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.156 ถึง 6.443 ตัดออก 6 ข้อ

ด้านขาดการใช้เหตุผล (X_2) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.894 ถึง 7.943 คัดเลือกไว้ 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.312 ถึง 7.943 ตัดออก 1 ข้อ

ด้านการยอมรับตนเอง (X_3) จำนวน 26 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.337 ถึง 7.225 คัดเลือกไว้ 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.146 ถึง 7.225 ตัดออก 1 ข้อ

ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ (X_4) จำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.406 ถึง 7.039 คัดเลือกไว้ 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.067 ถึง 7.039 ตัดออก 2 ข้อ

ด้านการพึ่งพาผู้อื่น (X_5) จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.439 ถึง 8.373 คัดเลือกไว้ 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.413 ถึง 8.373 ตัดออก 4 ข้อ

ด้านความสนใจต่อตนเอง (X_6) จำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.874 ถึง 8.602 คัดเลือกไว้ 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.476 ถึง 8.602 ตัดออก 1 ข้อ

ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม (X_7) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.217 ถึง 12.329 คัดเลือกไว้ทุกข้อ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์ (Y) จำนวน 99 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.065 ถึง 9.413 คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติไว้จำนวน 89 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 9.413 ตัดออก 10 ข้อ เนื่องจากค่าอำนาจจำแนกไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปเป็นด้าน ดังนี้ คือ

ด้านการแสดงอารมณ์ (Y_1) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.065 ถึง 6.837 คัดเลือกไว้ 17 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.222 ถึง 6.837 ตัดออก 3 ข้อ

ด้านขาดการใช้เหตุผล (Y_2) จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.053 ถึง 7.635 คัดเลือกไว้ทุกข้อ

ด้านการยอมรับตนเอง (Y_3) จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.036 ถึง 8.180 คัดเลือกไว้ 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.611 ถึง 8.180 ตัดออก 1 ข้อ

ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ (Y_4) จำนวน 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.651 ถึง 7.097 คัดเลือกไว้ 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.705 ถึง 7.097 ตัดออก 2 ข้อ

ด้านการพึ่งพาผู้อื่น (Y_5) จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.989 ถึง 6.131 คัดเลือกไว้ 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 6.131 ตัดออก 3 ข้อ

ด้านความสนใจต่อตนเอง (Y_6) จำนวน 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.952 ถึง 9.005 คัดเลือกไว้ทุกข้อ

ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม (Y_7) จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.868 ถึง 9.431 คัดเลือกไว้ทุกข้อ

ผลการวิเคราะห์รายข้อในการทดสอบครั้งที่ 1 นี้ ได้พิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามไว้ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ ได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจฉบับข้อความ จำนวน 114 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.067 ถึง 12.329 และฉบับสถานการณ์ จำนวน 89 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.986 ถึง 9.413 (รายละเอียดคั่งในภาคผนวก)

ตอนที่ 8 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) จำนวน 114 ข้อ ฉบับสถานการณ์ (Y) จำนวน 89 ข้อ และเพื่อให้ได้ข้อสอบ HR ละ 3-5 ข้อ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 โดยส่วนที่ตัดออกเป็นฉบับข้อความ จำนวน 15 ข้อ เป็นฉบับสถานการณ์ จำนวน 10 ข้อ และนำไปแก้ไขปรับปรุง โดยฉบับข้อความแก้ไขปรับปรุง จำนวน 12 ข้อ และฉบับสถานการณ์แก้ไขปรับปรุง จำนวน 5 ข้อ ได้แบบทดสอบสำหรับนำไปทดสอบครั้งที่ 2 ฉบับข้อความ (X) จำนวน 126 ข้อ และฉบับสถานการณ์ (Y) จำนวน 94 ข้อ ซึ่งนำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 304 คน และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ได้ผลปรากฏ ดังในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) จำแนกเป็นรายด้าน จากการทดลองสอบครั้งที่ 2

แบบทดสอบ ฉบับข้อความ (X)	HR	K	t	แบบทดสอบ ฉบับสถาน การณ์ (Y)	HR	K	t
X ₁	HR ₁	8	2.156-5.998	Y ₁	HR ₁	10	3.015-6.780
	HR ₂	7	2.915-6.443		HR ₂	3	2.720-5.924
	HR ₃	6	2.855-5.575		HR ₃	4	2.222-6.837
X ₂	HR ₄	8	2.334-7.943	Y ₂	HR ₄	7	2.053-6.469
	HR ₅	5	2.312-5.732		HR ₅	4	3.048-5.035
	HR ₆	6	4.442-7.423		HR ₆	4	2.860-7.365
X ₃	HR ₇	10	3.154-7.225	Y ₃	HR ₇	3	4.689-7.020
	HR ₈	6	2.164-6.554		HR ₈	4	3.811-8.180
	HR ₉	3	2.582-6.191		HR ₉	4	3.611-13.980
	HR ₁₀	6	2.456-6.182		HR ₁₀	4	5.121-6.278
X ₄	HR ₁₁	6	4.453-7.039	Y ₄	HR ₁₁	5	3.563-14.760
	HR ₁₂	6	2.067-6.743		HR ₁₂	9	2.705-7.097
X ₅	HR ₁₃	8	6.178-17.640	Y ₅	HR ₁₃	4	1.986-6.131
	HR ₁₄	10	3.413-15.390		HR ₁₄	3	4.970-6.128
X ₆	HR ₁₅	11	2.476-8.602	Y ₆	HR ₁₅	11	2.952-9.005
X ₇	HR ₁₆	11	5.651-12.329	Y ₇	HR ₁₆	6	4.529-9.413
	HR ₁₇	9	2.217-10.788		HR ₁₇	9	3.868-8.032
รวม (X)		126	2.067-17.640	รวม (Y)		94	1.986-14.760

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังนี้

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) จำนวน 126 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.067 ถึง 17.640 ตัดเลือกข้อที่ค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า ใช้ได้ทุกข้อ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์ (Y)

จำนวน 94 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 14.760 คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ปรากฏว่า ใช้ได้ทุกข้อ (รายละเอียดดังภาคผนวก)

จากผลการวิเคราะห์ในการทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อให้ได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ เพราะได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญจากการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในขั้นต้นว่า จำนวนข้อสอบในแต่ละระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) มีมากเกินไปไม่เหมาะที่จะนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้นจึงได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง ๆ ซึ่งวัดพฤติกรรม ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ละ 3 ข้อ จำนวน 17 ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ทำให้ได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจทั้งฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) ฉบับละ 51 ข้อ ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) จำแนกเป็นรายด้าน เพื่อใช้ทดสอบครั้งที่ 3

แบบทดสอบ ฉบับข้อความ (X)	HR	ก่อนคัดเลือกข้อสอบ		หลังคัดเลือกข้อสอบ		จำนวนข้อ ที่คัดออก
		K	t	K	t	
X ₁	HR ₁	8	2.156-5.998	3	3.409-5.998	5
	HR ₂	7	2.915-6.443	3	3.787-6.443	4
	HR ₃	6	2.855-5.575	3	5.025-5.604	3
X ₂	HR ₄	8	2.334-7.943	3	3.746-7.943	5
	HR ₅	5	2.312-5.732	3	3.410-5.732	2
	HR ₆	6	4.442-7.423	3	6.026-7.423	3
X ₃	HR ₇	10	3.154-7.225	3	5.629-7.225	7
	HR ₈	6	2.164-6.554	3	5.516-6.554	3
	HR ₉	3	2.582-6.191	3	2.582-6.191	-
	HR ₁₀	6	2.456-6.182	3	5.192-6.182	3
X ₄	HR ₁₁	6	4.453-7.039	3	5.822-7.039	3
	HR ₁₂	6	2.067-6.743	3	5.570-6.743	3
X ₅	HR ₁₃	8	6.178-17.640	3	15.690-17.640	5
	HR ₁₄	10	3.413-15.390	3	11.750-15.390	7
X ₆	HR ₁₅	11	2.476-8.602	3	7.491-7.529	8
X ₇	HR ₁₆	11	5.651-12.329	3	10.957-12.329	8
	HR ₁₇	9	2.217-10.788	3	9.396-10.788	6
รวม		126	2.007-17.640	51	2.582-17.640	75

ตาราง 4 (ต่อ)

แบบทดสอบฉบับ สถานการณ์ (Y)	HR	ก่อนคัดเลือกข้อสอบ		หลังคัดเลือกข้อสอบ		จำนวนข้อ ที่คัดออก
		K	t	K	t	
Y ₁	HR ₁	10	3.015-6.780	3	4.449-6.780	7
	HR ₂	3	2.720-5.924	3	2.720-5.924	-
	HR ₃	4	2.222-6.837	3	3.121-6.837	1
Y ₂	HR ₄	7	2.053-6.469	3	4.824-6.469	4
	HR ₅	4	3.048-5.035	3	3.306-5.035	1
	HR ₆	4	2.860-7.365	3	3.200-7.365	1
Y ₃	HR ₇	3	4.689-7.020	3	4.689-7.020	-
	HR ₈	4	3.811-8.180	3	5.304-8.180	1
	HR ₉	4	3.611-13.980	3	4.784-13.890	1
	HR ₁₀	4	5.121-6.278	3	5.121-6.278	1
Y ₄	HR ₁₁	5	3.563-14.760	3	11.910-14.760	2
	HR ₁₂	9	2.705-7.097	3	6.090-7.097	6
Y ₅	HR ₁₃	4	1.986-6.131	3	2.125-6.131	1
	HR ₁₄	3	4.970-6.128	3	5.143-6.128	-
Y ₆	HR ₁₅	11	2.952-9.005	3	6.833-9.005	8
Y ₇	HR ₁₆	6	4.529-9.413	3	6.727-9.413	3
	HR ₁₇	9	3.868-8.032	3	6.602-8.032	6
รวม		94	1.986-14.760	51	2.125-14.760	43

จากตาราง 4 ปรากฏผลดังนี้

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) จำนวน 126 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.067 ถึง 17.640 และได้คัดเลือกข้อสอบที่ค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติสูง ๆ ไว้ จำนวน 51 ข้อ ซึ่งข้อที่คัดเลือกไว้มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.582 ถึง 17.460 สรุปเป็นด้านได้ดังนี้

ด้านการแสดงอารมณ์ (X₁) จำนวน 21 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.156 ถึง 6.443 ตัดออก 12 ข้อ คัดเลือกไว้ 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.409 ถึง 6.443

ด้านขาดการใช้เหตุผล (X_2) จำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.312 ถึง 7.943 ตัดออก 10 ข้อ คัดเลือกไว้ 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.410 ถึง 7.943

ด้านการยอมรับตนเอง (X_3) จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.146 ถึง 7.225 ตัดออก 13 ข้อ คัดเลือกไว้ 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.582 ถึง 7.225

ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ (X_4) จำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.067 ถึง 7.039 ตัดออก 6 ข้อ คัดเลือกไว้ 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.570 ถึง 7.039

ด้านการพึ่งพาผู้อื่น (X_5) จำนวน 18 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.413 ถึง 17.640 ตัดออก 12 ข้อ คัดเลือกไว้ 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 11.750 ถึง 17.640

ด้านความสนใจต่อตนเอง (X_6) จำนวน 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.476 ถึง 8.602 ตัดออก 8 ข้อ คัดเลือกไว้ 3 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 7.491 ถึง 8.602

ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม (X_7) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.217 ถึง 12.329 ตัดออก 14 ข้อ คัดเลือกไว้ 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 9.396 ถึง 12.329

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์ (Y) จำนวน 94 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 14.760 คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติสูง ๆ ไว้ จำนวน 51 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.125 ถึง 14.760 สรุปเป็นด้าน ดังนี้ คือ

ด้านการแสดงอารมณ์ (Y_1) จำนวน 17 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.222 ถึง 6.837 ตัดออก 8 ข้อ คัดเลือกไว้ 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.720 ถึง 6.837

ด้านขาดการใช้เหตุผล (Y_2) จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.053 ถึง 7.635 ตัดออก 6 ข้อ คัดเลือกไว้ 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.200 ถึง 7.365

ด้านการยอมรับตนเอง (Y_3) จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.611 ถึง 13.980 ตัดออก 3 ข้อ คัดเลือกไว้ 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 4.689 ถึง 13.980

ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ (Y_4) จำนวน 14 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.705 ถึง 14.760 ตัดออก 8 ข้อ คัดเลือกไว้ 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 6.090 ถึง 14.760

ด้านการพึ่งพาผู้อื่น (Y_5) จำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 6.131 ตัดออก 1 ข้อ คัดเลือกไว้ 3 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.215 ถึง 6.131

ด้านความสนใจต่อตนเอง (Y_6) จำนวน 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.952 ถึง 9.005 ตัดออก 8 ข้อ คัดเลือกไว้ 3 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 6.833 ถึง 9.005

ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม (Y_7) จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.868 ถึง 9.431 ตัดออก 9 ข้อ คัดเลือกไว้ 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 6.602 ถึง 9.413

จากตาราง 4 ปรากฏว่า ได้แบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียกว่าเรื่องความสนใจ 2 ฉบับ คือ ฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) ฉบับละ 51 ข้อ โดยฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.582 ถึง 17.640 และฉบับสถานการณ์ (Y) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.125 ถึง 14.760 (ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก)

ตอนที่ 4 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 3

การทดสอบครั้งนี้ เป็นการนำแบบทดสอบที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 2 และได้รับการคัดเลือกแล้ว ทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ ฉบับละ 51 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนจำนวน 678 คน และนำผลมาหาค่าสถิติพื้นฐาน (ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย) ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะหลายวิธี (Multitrait-Multimethod) และแบบวิธีกลุ่มรู้จัก (Known-Group Technique) ดังนี้

4.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ

นำแบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียกว่าเรื่องความสนใจทั้งสองฉบับ ฉบับละ 51 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 678 คน ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียกว่าเรื่องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) จำแนกเป็นรายด้านจากการทดสอบครั้งที่ 3

แบบทดสอบ	k	$\bar{X}$	S.	C.V.	แบบทดสอบ	k	$\bar{Y}$	S.	C.V.
X_1	9	2.294	1.004	0.438	Y_1	9	0.492	0.816	1.659
X_2	9	1.977	0.926	0.132	Y_2	9	0.405	0.674	1.664
X_3	12	2.320	0.968	0.417	Y_3	12	0.513	0.736	1.435
X_4	6	1.858	0.946	0.509	Y_4	6	0.440	0.605	1.375
X_5	6	2.424	0.997	0.411	Y_5	6	0.516	0.753	1.459
X_6	3	2.002	1.014	0.506	Y_6	3	0.497	0.734	1.477
X_7	6	2.058	1.155	0.561	Y_7	6	0.468	0.725	1.549
X	51	2.163	1.007	0.466	Y	51	0.476	0.550	1.155

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังนี้

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) ทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.163 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.858 ถึง 2.424 โดยด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ (X_4) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 1.858 และด้านการพึ่งพาผู้อื่น (X_5) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 2.424 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของฉบับข้อความทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 1.007 เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์การกระจายด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.466 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านขาดการใช้เหตุผล (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุด คือ เท่ากับ 0.132 และด้านการเรีกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม (X_7) มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด คือ เท่ากับ 0.1561

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์ (Y) ทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.476 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.405 ถึง 0.516 โดยด้านขาดการใช้เหตุผล (Y_2) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ 0.405 และด้านการพึ่งพาผู้อื่น (Y_5) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.516 ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.550 เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์การกระจายด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 1.155 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าตั้งแต่ 1.375 ถึง 1.664 โดยด้านเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ (Y_4) มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุด คือ 1.375 และด้านขาดการใช้เหตุผล (Y_2) มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด คือ 1.664

4.2 คุณภาพของแบบทดสอบในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์

4.2.1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบจากแบบทดสอบที่นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 678 คน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ดังปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) จำแนกเป็นรายด้านจากการทดสอบครั้งที่ 3

แบบทดสอบ	K	α	แบบทดสอบ	K	α
X ₁	9	.851**	Y ₁	9	.781**
X ₂	9	.857**	Y ₂	9	.723**
X ₃	12	.696**	Y ₃	12	.640**
X ₄	6	.804**	Y ₄	6	.797**
X ₅	6	.832**	Y ₅	6	.813**
X ₆	3	.815**	Y ₆	3	.766**
X ₇	6	.876**	Y ₇	6	.813**
X	51	.881**	Y	51	.764**

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ซึ่งหาโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ปรากฏดังนี้

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) ทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .881 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .696 ถึง .876 ซึ่งความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยแบบทดสอบด้านการเรียกเรื่องความสนใจจากเพศตรงข้าม (X₇) มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด และด้านการยอมรับตนเอง (X₃) มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด คือ .696

4.2.2 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

4.2.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบในแต่ละด้าน มาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทั้งสองฉบับมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่แสดงถึง ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะ
หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ฉบับ
ข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y)

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	Y ₇
X ₁	0.851	0.410	0.427	0.384	0.337	0.335	0.273	0.878	0.395	0.395	0.278	0.294	0.294	0.240
X ₂		0.857	0.420	0.477	0.340	0.366	0.405	0.433	0.825	0.391	0.388	0.247	0.329	0.398
X ₃			0.696	0.448	0.375	0.423	0.475	0.440	0.414	0.879	0.354	0.267	0.382	0.423
X ₄				0.804	0.371	0.438	0.453	0.411	0.427	0.425	0.865	0.337	0.399	0.427
X ₅					0.832	0.367	0.261	0.311	0.279	0.345	0.312	0.784	0.357	0.263
X ₆						0.815	0.530	0.308	0.339	0.380	0.368	0.291	0.910	0.476
X ₇							0.868	0.276	0.358	0.421	0.389	0.205	0.468	0.904
Y ₁								0.781	0.443	0.424	0.329	0.301	0.287	0.254
Y ₂									0.723	0.405	0.364	0.260	0.325	0.369
Y ₃										0.640	0.348	0.270	0.357	0.378
Y ₄											0.797	0.321	0.362	0.404
Y ₅												0.813	0.329	0.267
Y ₆													0.766	0.498
Y ₇														0.813

ตัวเลขในแนวทแยงมุม คือ ค่าความเชื่อมั่น คำนวณจาก Alpha Coefficient

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ตัวเลขที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 พบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะเดียวกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน จะมีค่าสหสัมพันธ์กันสูง คือ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.764 ถึง 0.914 (ค่าที่ขีดเส้นใต้) ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 โดยแบบทดสอบด้านการเรียวร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนสูงสุด และแบบทดสอบด้าน

การฟังผู้อื่น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนต่ำสุด ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกัน ด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันจะมีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำ คือ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.205 ถึง 0.530 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน โดยแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจฉบับข้อความ ด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม (X_7) และด้านการฟังผู้อื่น (Y_3) ของแบบทดสอบฉบับสถานการณ์มีค่าสหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกต่ำสุด

4.2.2.2 หาคความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีคำนวณจากกลุ่มที่รู้จัก (Known-Group Technique) ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ทั้งฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) ของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูง จำนวน 15 คน และนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำ จำนวน 15 คน รวมทั้งหมด 30 คน ที่ได้รับการประเมินคัดเลือกจากคุณครูประจำชั้นและครูผู้สอน จำนวน 5 ท่าน โดยในแบบทดสอบแต่ละฉบับ ได้นำคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูง และกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำ มาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธี Known-Group Technique ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ และฉบับสถานการณ์

แบบทดสอบ	t
ฉบับข้อความ	20.36**
ฉบับสถานการณ์	8.92**

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 8 พบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ มีค่าเท่ากับ 20.36 และฉบับสถานการณ์ มีค่าเท่ากับ 8.92 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจทั้งสองฉบับนี้ มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

4.3 คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ และฉบับสถานการณ์

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ฉบับข้อความ และฉบับสถานการณ์ มาสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ซึ่งเป็นเกณฑ์ท้องถิ่น (Local Norm) เพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขนเท่านั้น ดังแสดงในตาราง 9 และตาราง 10

ตาราง 9 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
202-204	99	150-152	72	100-101	45
201-199	98	148-149	71	98-99	44
197-198	97	146-147	70	97	43
195-196	96	145	69	95-96	42
194	95	143-144	68	93-94	41
192-193	94	141-142	67	91-92	40
190-191	93	139-140	66	89-90	39
188-189	92	137-138	65	87-88	38
186-187	91	136	64	84-86	37
184-185	90	134-135	63	83	36
182-183	89	132-133	62	81-82	35
180-181	88	130-131	61	79-80	34
179	87	128-129	60	77-78	33
177-178	86	126-127	59	76	32
175-176	85	124-125	58	74-75	31
173-174	84	122-123	57	72-73	30
171-172	83	121	56	70-71	29
169-170	82	119-120	55	68-69	28
167-168	81	117-118	54	66-67	27
165-166	80	115-116	53	64-65	26
164	79	113-114	52	62-63	25
162-163	78	111-112	51	60-61	24
160-161	77	109-110	50	58-59	23
158-159	76	108	49	56-57	22
156-157	75	107	48	55	21
155	74	104-106	47	53-54	20
153-154	73	102-103	46	51-52	19

จากตาราง 9 ปรากฏว่า คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 51 ถึง 204 และคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T19 ถึง T99 และที่ T50 ตรงกับคะแนนดิบที่ 109 และ 110

ตาราง 10 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์

คะแนน ดิบ	คะแนน ที่ปกติ	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่ปกติ	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่ปกติ	คะแนน ดิบ	คะแนน ที่ปกติ
102	98	75	76	49	54	23	32
100-101	97	74	75	48	53	22	31
99	96	73	74	47	52	21	30
98	95	72	73	46	51	20	29
97	94	71	72	44-45	50	19	28
96	93	69-70	71	43	49	17-18	27
95	92	68	70	42	48	16	26
94	91	67	69	41	47	15	25
92-93	90	66	68	40	46	14	24
91	89	65	67	39	45	12-13	23
90	88	63-64	66	37-38	44	11	22
89	87	62	65	36	43	10	21
87-88	86	61	64	35	42	9	20
86	85	60	63	34	41	8	19
85	84	59	62	33	40	7	18
84	83	58	61	31-32	39	5-6	17
82-83	82	56-57	60	30	38	4	16
80-81	81	55	59	29	37	3	15
79	80	54	58	28	36	2	14
78	79	53	57	27	35	1	13
77	78	52	56	26	34	0	12
76	77	50-51	55	24-25	33		

จากตาราง 10 ปรากฏว่า คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่อง
ความสนใจ ฉบับสถานการณ์ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 0 ถึง 102 คะแนน และคะแนนที่ปกติอยู่
ระหว่าง T12 ถึง T98 และที่ T50 ตรงกับคะแนนดิบที่ 44 และ 45 คะแนน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) สำหรับตีความหมายของคะแนนผลการสอบวัด บุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 39 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,278 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random-Sampling) มีขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) โดยแบ่งโรงเรียนเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ และคัดเลือกข้อสอบ จำนวน 296 คน ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อและคัดเลือกข้อสอบ จำนวน 304 คน และใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และคะแนนเกณฑ์ปกติ จำนวน 678 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีของไอแซกส์ และนิยามเดียวกันทั้ง 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ฉบับข้อความ และฉบับสถานการณ์ ฉบับละ 51 ข้อ โดยแต่ละฉบับสร้างขึ้นครอบคลุมลักษณะนิสัยทั้ง 7 ด้าน ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ละ 3 ข้อ จำนวน 17 ระดับลักษณะนิสัย ได้แบบทดสอบจำนวน 51 ข้อ ทั้ง 2 ฉบับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียกกรองความสนใจ ฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์

ด้านการแสดงอารมณ์	จำนวน	9	ข้อ
ด้านขาดการใช้เหตุผล	จำนวน	9	ข้อ
ด้านการยอมรับตนเอง	จำนวน	12	ข้อ
ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ	จำนวน	6	ข้อ
ด้านการพึ่งพาผู้อื่น	จำนวน	6	ข้อ
ด้านความสนใจตนเอง	จำนวน	3	ข้อ
ด้านการเรียกกรองความสนใจจากเพศตรงข้าม	จำนวน	6	ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ติดต่อขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อติดต่อประสานงานกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
3. ติดต่อขออนุญาตผู้บริหาร โรงเรียนที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่่อนัดหมายจัดเวลาในการสอบ
4. เตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบ และผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง โดยแต่ละกลุ่มจะทำแบบทดสอบทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์
5. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ
6. อธิบายให้ผู้สอบทุกคนเข้าใจ วิธีทำแบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียกกรองความสนใจ และผลประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ
7. นำผลสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล
 - 7.1 การทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อวิเคราะห์ ปรับปรุง และคัดเลือกข้อสอบ
 - 7.2 การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ ปรับปรุง และคัดเลือกข้อสอบ
 - 7.3 การทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ความเที่ยงตรงเชิง

โครงสร้าง โดยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) และวิธีกลุ่มรู้จัก (Known-Group Technique) และหาเกณฑ์ปกติ (Norm)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ จากการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) จำนวน 129 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.406 ถึง 12.329 คัดเลือกไว้ 114 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.067 ถึง 12.329 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์ (Y) จำนวน 99 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.065 ถึง 9.413 คัดเลือกไว้ 89 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 9.413 และเพื่อให้ได้จำนวนข้อสอบระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ละ 3-5 ข้อ จึงนำแบบทดสอบที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 ส่วนที่ยังไม่ได้ไปแก้ไขปรับปรุง ได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ จำนวน 126 ข้อ ฉบับสถานการณ์ จำนวน 89 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 ซึ่งผลการทดสอบครั้งที่ 2 พบว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) จำนวน 126 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.067 ถึง 17.640 และฉบับสถานการณ์ (Y) จำนวน 94 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 14.760 และเพื่อให้ได้จำนวนข้อสอบที่เหมาะสม สำหรับนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากการตรวจสอบคุณภาพขั้นต้น ดังนั้น จึงคัดเลือกแบบทดสอบที่ได้รับการคัดเลือกจากการทดสอบครั้งที่ 2 ที่ค่าอำนาจจำแนกมีนัยสำคัญทางสถิติสูง ๆ จำนวนระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) ละ 3 ข้อ รวม 17 ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 ได้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y) ฉบับละ 51 ข้อ โดยฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.582 ถึง 17.640 ส่วนฉบับสถานการณ์ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.125 ถึง 14.760 โดยแต่ละฉบับวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจใน 7 ด้าน คือ ด้านการแสดงอารมณ์ จำนวน 9 ข้อ ด้านขาดการใช้เหตุผล จำนวน 9 ข้อ ด้านการยอมรับตนเอง จำนวน 12 ข้อ ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ จำนวน 6 ข้อ ด้านการพึ่งพาผู้อื่น จำนวน 6 ข้อ ด้านความสนใจต่อตนเอง จำนวน 3 ข้อ และด้านการเรีกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม จำนวน 6 ข้อ

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ในแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ ซึ่งคำนวณจากการทดสอบครั้งที่ 3 โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ

ทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .881 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ค่าความเชื่อมั่นด้านการแสดงอารมณ์ ด้านขาดการใช้เหตุผล ด้านการยอมรับตนเอง ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ ด้านการพึ่งพาผู้อื่น ด้านความสนใจต่อตนเอง และด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม มีค่าเท่ากับ .851 , .857 , .696 , .804 , .832 , .815 และ .876 ตามลำดับ ส่วนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .764 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ค่าความเชื่อมั่นด้านการแสดงอารมณ์ ด้านขาดการใช้เหตุผล ด้านการยอมรับตนเอง ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ ด้านการพึ่งพาผู้อื่น ด้านความสนใจต่อตนเอง และด้านการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม มีค่าเท่ากับ .781 , .723 , .640 , .797 , .813 , .766 และ .813 ตามลำดับ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้านแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

3. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ทั้งฉบับข้อความ และฉบับสถานการณ์ ซึ่งหาโดยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) คำนวณได้จากการทดสอบครั้งที่ 3 ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะเดียวกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกัน หรือต่างชนิดกัน มีค่าสหสัมพันธ์กันสูง คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .764 ถึง .910 ซึ่งมีค่าสูงกว่า .50 และค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะต่างกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกันจะมีค่าสหสัมพันธ์กันต่ำ โดยจากการทดสอบวัดได้ .205 ถึง .530 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ที่หาโดยวิธีกลุ่มรู้จัก (Known-Group Technique) ซึ่งแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ มีค่าเท่ากับ 20.36 และฉบับสถานการณ์ มีค่าเท่ากับ 8.92 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

4. เกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ทั้งฉบับข้อความ และฉบับสถานการณ์ จากการทดสอบครั้งที่ 3 ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ โดยใช้คะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) ปรากฏผลดังนี้ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับข้อความ มีช่วงคะแนนที่ปกติ อยู่ระหว่าง T19 ถึง T99 ซึ่งคะแนนเกณฑ์ปกติที่ T50 ตรงกับคะแนนดิบที่ 109 และ 110 ส่วนพิสัยของคะแนนดิบอยู่ที่ 0 ถึง 204 คะแนน ส่วนแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์ มีช่วงคะแนนที่ปกติ อยู่ระหว่าง T12 ถึง T98 ซึ่งคะแนนเกณฑ์ปกติที่ T50 ตรงกับคะแนนดิบที่ 44 และ 45 ส่วนพิสัยของคะแนนดิบอยู่ที่ 0 ถึง 102 คะแนน

อภิปรายผล

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ตามนิยามเดียวกัน และได้นำไปตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดสอบจำนวน 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 ฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.406 ถึง 12.329 ฉบับสถานการณ์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.067 ถึง 17.640 ทดสอบครั้งที่ 2 ฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 14.760 และฉบับสถานการณ์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 14.760 จากผลการทดสอบทั้ง 2 ครั้งพบว่า ค่าอำนาจจำแนกมีค่าสูงขึ้น เพราะว่า ข้อสอบผ่านการวิเคราะห์และปรับปรุงในเรื่องความกำกวมของคำถามด้านภาษา การเขียนสถานการณ์วกวนทำให้สับสน ลักษณะของข้อความซึ่งในทางที่ดีหรือไม่ดีเด่นชัดเกินไป ข้อสอบมีจำนวนมาก การใช้เวลาในการทดสอบมากเกินไป ทำให้ผู้สอบเกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้น เมื่อผ่านการทดสอบครั้งที่ 1 และทำการคัดเลือกข้อที่ค่าอำนาจจำแนกไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกแล้ว และปรับปรุงในเรื่องของภาษาและจำนวนข้อสอบ จึงทำให้ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกสูงขึ้น อีกทั้งยังมีค่าสอดคล้องกับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัวที่สร้างโดย บงกช สุชะจิระ ปี พ.ศ. 2538 ที่พบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ฉบับข้อความ มีค่าตั้งแต่ 0.873 ถึง 11.437 (บงกช สุชะจิระ. 2538 : 57)

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ จากการทดสอบครั้งที่ 3 ค่าความเชื่อมั่นซึ่งคำนวณโดย วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ฉบับข้อความทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.881 และในแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.696 ถึง 0.876 ส่วนฉบับสถานการณ์มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.764 โดยในแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.640 ถึง 0.813 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการยอมรับตนเองของฉบับข้อความ (X_3) และฉบับสถานการณ์ (Y_3) มีจำนวนระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) และจำนวนข้อสอบมากกว่าด้านอื่น ๆ น่าจะทำให้ความเชื่อมั่นมีค่าสูงด้วย เพราะจำนวนข้อสอบมีผลต่อค่าความเชื่อมั่น (ล้วน สายยศและ อังคณา สายยศ. 2539 : 232) แต่ค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้จากวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟากลับมีค่าน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ที่มีจำนวนลักษณะนิสัย (HR) และจำนวนข้อสอบน้อยกว่า อาจจะเป็นเพราะเมื่อพิจารณาจากค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว พบว่า มีค่าค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ ซึ่งการคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรแอลฟา ค่าความเชื่อมั่นขึ้นอยู่กับค่าความแปรปรวน ในกรณีนี้ เมื่อค่าความแปรปรวนต่ำ ค่าความเชื่อมั่นจึงมีค่าต่ำด้วย และอาจจะอธิบายได้ว่า ในด้านการยอมรับตนเอง มีระดับลักษณะ

นิสัย (HR) ถึง 4 ระดับการตอบสนองที่เป็นนิสัย ซึ่งแต่ละการตอบสนองที่เป็นนิสัยวัดในสิ่งที่แตกต่างกัน ระดับลักษณะนิสัยละ 3 ข้อ รวม 12 ข้อ เมื่อเทียบกับการวัดในด้านอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนการตอบสนองที่เป็นนิสัย (HR) และจำนวนข้อสอบที่น้อยกว่า ดังนั้นจึงมีการวัดในสิ่งที่แตกต่างกันน้อยกว่าในด้านการยอมรับตนเอง และเป็นการวัดในลักษณะของการวัดบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นเรื่องของความคิดเห็น จึงอาจเป็นผลทำให้ความเชื่อมั่นต่ำกว่าการวัดในลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะของข้อเท็จจริง

3. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจจากการทดสอบครั้งที่ 3 ซึ่งหาโดยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) พบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือนของแบบทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.764 ถึง 0.910 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.50 และค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกของแบบทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.205 ถึง 0.530 ซึ่งต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ ชอร์ท (Shroch and Coscarelli. 1990 : 192) และ ครอกเกอร์ (Crocker. 1986 : 233) ได้กำหนดไว้ว่า การวัดลักษณะเดียวกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน จะมีค่าสหสัมพันธ์กันสูงกว่า 0.50 ซึ่งเรียกว่า ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน และในการวัดลักษณะต่างกันด้วยแบบทดสอบชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน จะมีค่าสหสัมพันธ์ต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน ซึ่งเรียกว่า ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีกลุ่มที่รู้จัก พบว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ฉบับข้อความ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเท่ากับ 20.36 และ ฉบับสถานการณ์ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเท่ากับ 8.92 ซึ่งทั้งสองฉบับค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจสูง มีค่ามากกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และอาจเป็นเพราะว่าแบบทดสอบได้ผ่านการสร้างตามนิยาม นอกจากนั้น ยังมีการตรวจสอบคุณภาพหลายครั้ง ทั้งจากผู้เชี่ยวชาญ มีการปรับปรุงแก้ไขจากการทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 ดังนั้นจะเห็นว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อมีการหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทั้งวิธีหลายลักษณะหลายวิธี และวิธีกลุ่มรู้จัก แล้วปรากฏว่า มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเชื่อถือได้

4. คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) จากการทดสอบครั้งที่ 3 ผู้วิจัยได้สร้างคะแนนเกณฑ์ปกติในรูปของคะแนนที ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ ให้เป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อใช้เปรียบเทียบระดับบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจของนักเรียน

ในการประเมินผลการสอบ ถ้าต้องการทราบ ระดับบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจของนักเรียน เป็นรายบุคคล ว่า อยู่ในเกณฑ์สูงหรือต่ำเพียงใด ให้พิจารณาเกณฑ์ ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 53)

สูงกว่า T65	แปลว่า	มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูงมาก
ตั้งแต่ T55-T65	แปลว่า	มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูง
ตั้งแต่ T45-T54	แปลว่า	มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจปานกลาง
ตั้งแต่ T50	แปลว่า	ค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35-T44	แปลว่า	มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำ
ต่ำกว่า T35	แปลว่า	มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำมาก

ดังนั้น Norm ที่สร้างขึ้น จะช่วยให้ทราบว่า ผู้สอบแต่ละคนมีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจอยู่ในระดับใด และเมื่อเทียบกับกลุ่มแล้ว อยู่ในระดับใดของกลุ่ม และบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจที่ผู้สอบแต่ละคนมีอยู่นั้น อยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงหรือไม่ ถ้าอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องมีการแก้ไขปรับปรุง ก็จะเป็นประโยชน์ในการที่จะช่วยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น คุณครู บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือนักแนะแนว ได้หาทางแก้ไขหรือปรับปรุงให้นักเรียนมีบุคลิกภาพเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ได้อย่างถูกต้องและทันเวลา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวความคิดที่จะเสนอแนะไว้ ดังนี้

1. การศึกษาในครั้งนี้ ประชากร เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ดังนั้นในการนำแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจไปใช้ในระดับอื่น หรือท้องถิ่นอื่น จึงควรหาคะแนนเกณฑ์ปกติใหม่

2. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ควรนำไปใช้ร่วมกับการสังเกต การสัมภาษณ์ ซึ่งจะช่วยให้บิดา มารดา คุณครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถวินิจฉัยวิเคราะห์และพิจารณาบุคลิกภาพของนักเรียนให้มีบุคลิกภาพที่ต้องการ และเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

3. ควรจะมีการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ในด้านที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่น ๆ และในหลาย ๆ ลักษณะหรือในระดับอื่น ๆ บ้าง เพื่อจะได้มีแบบทดสอบวัดพฤติกรรมในหลาย ๆ ลักษณะ และหลาย ๆ รูปแบบไว้ใช้ เช่น แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพคือเจียบ (Passive-

Aggressive Personality) หรือ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพชอบหลีกเลี่ยง (Avoidant Personality)
เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวลี เอ่งฉ้วน. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ก่อ สวัสดิพาณิชย์ และนาฏเจลิชว สุมาวงศ์. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : อรุณสภา, 2511.
- กิติกร มีทรัพย์. "แนววิธีปกครองลูกวัยรุ่น อย่าควบคุมจนเกินเหตุ," ไทยรัฐ. 6 กุมภาพันธ์ 2536. หน้า 8.
- จรูญ มิลินทร์. วิชาการศึกษา ชุด ป.กศ. พระนคร : ธนบุรีศึกษา, ม.ป.ป.
- จิตรีชา ไชยศรีพรหม. ลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (ม.1-ม.6) ในสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- จิระ เจริญสุขวิมล. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครปฐม. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- จุลรัช อัครธราดล. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพโสดโชน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- จำลอง ดิษยวณิช. จิตเวชศาสตร์. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.
- ฉวี วิชญเนดินัย. บุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2529.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑารม. พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพฯ : พิบูลเวชการพิมพ์, 2527.
- ชวลี แพร่ดกุล. คู่มือการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานความถนัดทางการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อรุณสภา, 2520.
- เชดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- เชิขรศรี วิวิธสิริ. จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ณรงค์ฤทธิ์ อิศรัตน์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ดวงใจ เนตรโรจน์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความมีวินัยในตนเอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

เดโช สวานานนท์. จิตวิทยาสังคม. พระนคร : โอเดียนสโตร์, 2518.

เดือน สุภาพ. การศึกษาเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหา 5 คน. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508. อัดสำเนา.

ทวี ท่อแก้ว และอภรณ์ สนิทบาล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2517.

ธิดิยา จันทพลาบูรณ์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

ธีรนุช โมลิสกุลมงคล. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นนักธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครนายก. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

นงเยาว์ พึ่งพา. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นทหาร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

นวลละออง สุภาพล. ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

✓ นิภา นิธยาชน. "การปรับตัวและบุคลิกภาพ," จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์ การพิมพ์, 2530.

✓ บงกช สุขะจิระ. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

✓ บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ. การวัดบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

ประภัสสร กระมุท. จิตวิทยาทั่วไป. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี : ขะลาการพิมพ์, 2519.

ประภาพันท์ กรโกสยกลาง. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

ปรากรม วุฒิพงศ์. "กรมอนามัยเล็งเด็กวัยรุ่น เชิญครูอบรมตั้งคลินิกโรงเรียน," สยามรัฐ. 4 มกราคม 2539. หน้า 14.

- ปริศนา ศรีพลประพันธ์. การสร้างแบบทดสอบด้านการคล้อยตามผู้อื่น สำหรับนักเรียนชั้น ม. 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ปรีชา อรุณสวัสดิ์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความเป็นชายและความเป็นหญิง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- พกา สัตยธรรม. สุขภาพจิตเด็ก. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- พ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- พรรณี เทพสูตร. การสร้างแบบทดสอบวัดความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- พินิจ สิงห์โต. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านจริย 6 ตามแนวพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- มานี ชูไทย. สุขภาพจิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2525.
- ลิขิต กาญจนภรณ์. จิตวิทยาพื้นฐานพฤติกรรมมนุษย์. เล่ม 1. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2531.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วิศตอริเพาเวอร์พอยท์, 2528.
- _____. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- วันดี ระเจริญ. บุคลิกภาพและการปรับตัว. วิทยาลัยครูรำไพพรรณี, 2531.
- วันเพ็ญ บุญประกอบ. "เลี้ยงผิด ๆ เหตุพ่อแม่จึงเกลียดลูกรักจนหนักจัดแจงให้เสร็จ," ไทยรัฐ. 27 กรกฎาคม 2534. หน้า 8.
- วิกรม กมลสุโกศล. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความวิตกกังวลและก่านิยมของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม ในจังหวัดนครราชสีมา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.

วิชาการ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, กอง. สถิติการศึกษาที่สำคัญ ปีการศึกษา 2537.
พิมพ์ที่งานผลิตสื่อการเรียนการสอน กองวิชาการ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร,
2537.

วินัย ธรรมศิลป์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

✓ วิมลพร พันธุ์มนตรี. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบที่สำคัญตามรูปแบบ
ของกอร์ดอน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

ศรีธรรม ธนะภูมิ. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรึก,
2530. อัดสำเนา.

_____ รู้เขารู้เรา ด้วยจิตวิทยาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, 2531.

สมภพ เรืองตระกูล และคนอื่น ๆ. คู่มือจิตเวชศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการ
พิมพ์, 2536.

สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. การจำแนกโรคทางจิตเวช. กรุงเทพฯ : อักษรไทย, 2520.

สถิต วงศ์สวรรค์. จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ : พีระพินา, 2523.

สันติ สุขทรัพย์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย สำหรับนักเรียนชั้น ม.ศ. 3.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
อัดสำเนา.

สุกัลยา อนุชิตไพลิน. การสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว สำหรับนักเรียนชั้น ม. 3 กรุงเทพ
มหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

สารวัตรนักเรียน, กอง. "พบสถิติปัญหาเด็ก-เยาวชนพุ่งพรวด เพราะวัยรุ่น คือ ผลประโยชน์การ
ค้า," ไทยรัฐ. 6 กุมภาพันธ์ 2536. หน้า 8.

สุจิรา จรัสศิลป์. เอกสารการสอนจิตวิทยาคลินิก จว.301. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531.

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาเพื่อความสุขในการดำรงชีวิต. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพาณิชย์, 2520.

_____ จิตวิทยาในห้องเรียน. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2521.

- สิทธิชัย ประทีปฉาย. การพัฒนานุคลิกภาพและการปรับตัว. มหาวิทยาลัยรำไพพรรณี, 2533.
- โสภา ชูพิกุลชัย. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์, 2521.
- _____. ความรู้เบื้องต้นด้านจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.
- หฤทัย อติชาตพงศ์. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2525.
- อบรม สันภิบาล. เอกสารการสอนวิชา กศ.121 จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : 2520.
- อารี ตัญญาเจริญรัตน์. จิตวิทยาพัฒนาการ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก, 2522.
- อุบลรัตน์ เฟื่องสติชัย. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529.
- ✓ Allport, G.W. Personality A: Psychological Interpretation. New York : Holt, Rinehart and Winstor, Inc., 1937.
- Apt, Carol and Hurlbert. "The Sexual Attitude, Behavior and Relationships of Women with Histrionic Personality Disorder," Journal of Sex and Marital Therapy. 20(2) : 125-133 ; Sum, 1994.
- Bernard, Haroll W. Mental Health In The Classroom. New York : McGraw-Hill Inc., 1970.
- Burgess J. and Wesley. "Neurocognitive Impairment in Dramatic Personalities : Histrionic, Narcissistic, Borderline, and Antisocial Disorders," Psychiatry-Research. 42(3) : 283-290 ; June, 1992.
- Crocker James Algina. Introduction to Classical Modern Test Theory. New York : Rinchart and Winston, 1986.
- Edwards, A.L. Techniques of Attitude Scale Construction. New York : Appleton-Century-Crofts, Inc., 1957.
- Edwards, David C. General Psychology. London : The Memillan, 1969.
- Eysenck, H.J. "Personality in Primary School Children Part I," The British Journal of Educational Psychology. 38 : 109-112 ; July, 1970.
- Feldhusen, John, F. Pleiss and K. Mary. "Leadership : A Synthesis of Social Skill, Creativity and Histrionic Ability," Roeper-Review. 16(4) : 293-294 ; June, 1994.
- Gough, Harrison G. Manual for the California Psychological Inventory. Pato California : Consulting Psychologists Press, 1969.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw Hill, 1973.
- Guilford, J.P. Personality. New York : McGraw Hill Book Company Inc., 1959.

- Hall, Calvin S., Gardner and Lindzey. Theories of Personality. London : John Wiley & Sons, 1965.
- Hathaway, S.R. and J.C. McKinley. Minnesota Multiphasic Personality Inventory : Manual for Administration and Scoring. New York : Psychological Cooperation, 1967.
- Hilgard, E.R. Introduction to Psychology. New York : Brace & World Inc., 1965.
- Hjelle, Larry A., Daniel J. and Ziegler. Personality. New York : McGraw Hill, 1967.
- James C. Coleman, and others. "Personality Disorders," Abnormal Psychology and Modern Life. London, England : Scott, Foresman and Company, 1996.
- Koller, K.M. "Prenatal Deprivation Family Background and Female Delinquency," British Journal of Psychiatry. 118 : 319-337; May, 1971.
- Makareml and Azar. "Histrionic Disorder Among Iranian High School and College students," Psychological-Reports. 66(3,Pt1) : 835-838 ; June, 1990.
- McCannell, J.V. Understanding Human Behavior. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1974.
- Macdonald John M. "Personality Disorder," Understanding Human Behavior in Health and Illness. Baltimore/London : Williams & Wilkins, 1990.
- Michael A. Fauman. "Personality Disorder," Study Guide to DSM-IV. p.379. American : Psychiatric Press, Inc., 1989.
- Michael Gelder and others. "Personality Disorder," Oxford Textbook of Psychiatry. : p.132-133. Oxford University Press, 1989.
- Mischel, Walter. Introduction to Personality. 2nd ed. New York : Holt Rinehart and Winston, 1967.
- Morris, C.G. Psychology. 3rd ed. Englewood, New-Jersey : Prentice-Hall Inc., 1979.
- Morrison, James. "Histrionic Personality Disorder in Women with Somatization Disorder," Psychosomatics. 30(4) : 433-437 ; February, 1989.
- Nestadt, Gerald and Romanoski. "An Epidemiological Study of Histrionic Personality Disorder," Psychological Medicine. 20(2) : 413-422 ; May, 1990.
- Pfohl and Bruce. "Histrionic Personality Disorder," Journal of Personality Disorder. 5(2) : 150-166 ; Sum, 1991.

- Rienzi, Beth M., Scrans and J. David. "Gender Stereotypes for Paranoid, Antisocial, Compulsive, Dependent and Histrionic Personality Disorders," Psychological Reports. 69 (3, pt1) : 976-978 ; December, 1991.
- Sharon, A. Shorch and William C.C. Coscarelli. Criterion Referenced Test Development. Addison-Wesley Publishing Company Inc., 1989.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คู่มือดำเนินการสอบ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียก้องความสนใจ

คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ

ความหมายของบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ

บุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ หมายถึง บุคลิกภาพของบุคคลที่มีการแสดงออกมาในลักษณะที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเรียกเรื่องให้ตนเป็นที่สนใจ อันจะนำไปสู่การยอมรับของบุคคลอื่นและความพึงพอใจของตน ซึ่งจะปรากฏออกมาในรูปของพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. การแสดงอารมณ์ หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของคนเจ้าอารมณ์ มีอารมณ์ห้วนใจ หว้างใจ มีการแสดงออกของอารมณ์ สีหน้า ท่าทางเกินความพอดี เพื่อเรียกเรื่องความสนใจ การพูดมักเป็นการแสดงความรู้สึกของตนเอง มากกว่าจะเล่ารายละเอียดของข้อเท็จจริง พูดยาเพื่อฝัน และตื่นได้ง่าย

2. ขาดการใช้เหตุผล หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่กระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนได้รับความพึงพอใจอย่างรวดเร็ว รอไม่ได้ เอาแต่ใจตนเอง ขาดเหตุผล และไม่เกรงใจใคร เชื้อคนง่าย ไร้สาระ คือ กระทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่มีประโยชน์

3. ด้านการยอมรับตนเอง หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพื่อต้องการคำสรรเสริญ การยอมรับและคำปลอบใจจากบุคคลอื่นเสมอ เข้าสังคมได้คล่อง พยายามทำตนให้มีชีวิตชีวา เพื่อดึงดูดความสนใจ และเป็นที่นิยมของบุคคลอื่น แต่ไม่สามารถรักษาสัมพันธภาพอันยาวนานกับใครได้ มีความรู้สึกไม่สบายใจที่ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ตนไม่ได้เป็นที่สนใจของบุคคลอื่น

4. ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่คล้ายกับการแสดงละคร คือ เสแสร้ง ไม่แสดงออกตามความรู้สึกที่แท้จริง ทำดีกับผู้อื่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ในสิ่งที่ตนปรารถนา โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความต้องการของบุคคลอื่น

5. ด้านการพึ่งพาผู้อื่น หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่ไม่บรรลุนิติภาวะ คือ ต้องการความช่วยเหลือและการดูแลจากผู้อื่น ต้องการความมั่นใจจากผู้อื่นตลอดเวลา และขอร้องผู้อื่นอยู่เสมอ

6. ด้านความสนใจต่อตนเอง หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่สนใจเกี่ยวกับความสวยงาม สนใจรูปร่างและรูปร่างของตนเองอย่างมาก เพื่อดึงดูดความสนใจจากบุคคลอื่น

7. ด้านการเรียกเรื่องความสนใจจากเพศตรงข้าม หมายถึง มีการแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่มีท่าทางหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจเพศตรงข้ามมากเป็นพิเศษ มีการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือชั่ววนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียกเรื่องความสนใจจากเพศตรงข้าม

ความมุ่งหมาย

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจสร้างขึ้น เพื่อนำไปใช้ทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่า มีบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจอยู่ในระดับใด เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับบิดา มารดา ครู ผู้ปกครอง และนักแนะแนว หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา ในการที่จะพัฒนานักเรียนที่อยู่ในความปกครองให้มีบุคลิกภาพเป็นไปในทางที่พึงประสงค์

โครงสร้างของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามนิยามเดียวกัน จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับข้อความ และฉบับสถานการณ์ แบบทดสอบฉบับข้อความเป็นแบบทดสอบที่มีข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมตามที่นิยามไว้ ให้นักเรียนตอบตามความรู้สึกของตนเอง ว่า มีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความนั้น ๆ หรือปฏิบัติตามข้อความนั้น ๆ จริงมากน้อยอย่างไรหรือไม่จริงเลย แล้วเลือกคำตอบจากน้ำหนักของความรู้สึก 4 ระดับ คือ “จริงที่สุด” “ค่อนข้างจริง” “ไม่ค่อยจริง” และ “ไม่จริงเลย” โดยให้นักเรียนเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว โดยแบบทดสอบวัดพฤติกรรมใน 7 ด้าน รวม 51 ข้อความ ใช้เวลาทดสอบ 50 นาที ส่วนแบบทดสอบฉบับสถานการณ์ เป็นแบบทดสอบในรูปสถานการณ์ผู้ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมตามที่นิยามไว้ แล้วให้นักเรียนตอบคำถามตามความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำบางอย่างของนักเรียน โดยสมมติตนเองให้อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ โดยให้นักเรียนเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียวจาก 3 ตัวเลือก มีทั้งหมด 7 ด้าน รวม 51 สถานการณ์ ใช้เวลาการทดสอบ 60 นาที

แบบทดสอบทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ แต่ละฉบับแยกเป็น 7 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1	การแสดงอารมณ์	จำนวน	9	ข้อ
ด้านที่ 2	ขาดการใช้เหตุผล	จำนวน	9	ข้อ
ด้านที่ 3	การยอมรับตนเอง	จำนวน	12	ข้อ
ด้านที่ 4	ความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ	จำนวน	6	ข้อ
ด้านที่ 5	การพึ่งพาผู้อื่น	จำนวน	6	ข้อ
ด้านที่ 6	ความสนใจต่อตนเอง	จำนวน	3	ข้อ
ด้านที่ 7	การเรียกเรื่องความสนใจจากเพศตรงข้าม	จำนวน	6	ข้อ

ตัวอย่างแบบทดสอบ ฉบับข้อความ

(0) ข้าพเจ้ามีเพื่อนมาก เพราะต้องการเป็นคนดูโดดเด่นในสายตาของเพื่อน

ตัวอย่างแบบทดสอบ ฉบับสถานการณ์

(0) มะลิมาโรงเรียนสายจึงถูกครูตำหนิต่อหน้าเพื่อน ๆ ถ้านักเรียนเป็นมะลิ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ยอมรับผิดต่อคุณครู เพราะมาสายจริง ๆ
- ข. แสดงสีหน้าให้รู้ว่าไม่พอใจที่ถูกคุณครูตำหนิต่อหน้าเพื่อน ๆ
- ค. แสดงสีหน้าไม่พอใจ เมื่อเวลาที่พบหน้าเพื่อนที่เห็นตอนถูกคุณครูตำหนิ

การพัฒนาแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกรื่องความสนใจนี้ ได้ดำเนินการสร้าง ทดลอง และปรับปรุงแก้ไข ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2540 จึงสำเร็จตามต้องการ การดำเนินการทดลองและปรับปรุง ได้ดำเนินการติดต่อกัน 3 ครั้งคือ

การทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 296 คน ได้วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.406 ถึง 12.329 ฉบับสถานการณ์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.503 ถึง 9.413 เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามระหว่างฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ และคัดเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อรวบรวมเป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรีกรื่องความสนใจ สำหรับใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 ต่อไป โดยฉบับข้อความมีจำนวน 126 ข้อ และฉบับสถานการณ์มีจำนวน 94 ข้อ

การทดสอบครั้งที่ 2 ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 304 คน ฉบับข้อความมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.067 ถึง 17.640 ฉบับสถานการณ์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.986 ถึง 14.760 เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของพฤติกรรมที่นิยามไว้ และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าสูง เพื่อให้ได้แบบทดสอบฉบับละ 51 ข้อตามกำหนด เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3

การทดสอบครั้งที่ 3 ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 678 คน มีค่าสถิติพื้นฐาน และคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ

ตาราง ก-1 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งคำนวณโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ในแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกชื่อความสนใจ	k	$\bar{X}$	s	C.V.	α
ฉบับข้อความ					
ด้านการแสดงอารมณ์	9	2.294	1.004	0.438	0.851
ด้านขาดการใช้เหตุผล	9	1.977	0.926	0.132	0.857
ด้านการยอมรับตนเอง	12	2.320	0.968	0.417	0.696
ด้านเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ	6	1.858	0.946	0.509	0.804
ด้านพึ่งพาผู้อื่น	6	2.424	0.997	0.411	0.832
ด้านความสนใจต่อตนเอง	3	2.002	1.014	0.506	0.815
ด้านการเรียกชื่อความสนใจจากเพศตรงข้าม	6	2.058	1.155	0.561	0.876
รวมทั้งฉบับ	51	2.163	1.007	0.466	0.881
ฉบับสถานการณ์					
ด้านการแสดงอารมณ์	9	0.492	0.816	1.659	0.781
ด้านขาดการใช้เหตุผล	9	0.405	0.674	1.664	0.723
ด้านการยอมรับตนเอง	12	0.513	0.736	1.435	0.640
ด้านเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ	6	0.440	0.605	1.375	0.797
ด้านพึ่งพาผู้อื่น	6	0.516	0.753	1.459	0.813
ด้านความสนใจต่อตนเอง	3	0.497	0.734	1.477	0.766
ด้านการเรียกชื่อความสนใจจากเพศตรงข้าม	6	0.468	0.725	1.549	0.813
รวมทั้งฉบับ	51	0.476	0.550	1.155	0.764

2. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ ด้วยวิธีหลายลักษณะ หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) โดยนำคะแนนที่ได้จากการสอบครั้งที่ 3 ทั้ง 2 ฉบับ มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังแสดงในตาราง ก-2

ตาราง ก-2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่แสดงถึง ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแบบหลายลักษณะ
หลายวิธี (Multitrait-Multimethod) ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ฉบับ
ข้อความ (X) และฉบับสถานการณ์ (Y)

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	Y ₇
X ₁	0.851	0.410	0.427	0.384	0.337	0.335	0.273	0.878	0.395	0.395	0.278	0.294	0.294	0.240
X ₂		0.857	0.420	0.477	0.340	0.366	0.405	0.433	0.825	0.391	0.388	0.247	0.329	0.398
X ₃			0.696	0.448	0.375	0.423	0.475	0.440	0.414	0.879	0.354	0.267	0.382	0.423
X ₄				0.804	0.371	0.438	0.453	0.411	0.427	0.425	0.865	0.337	0.399	0.427
X ₅					0.832	0.367	0.261	0.311	0.279	0.345	0.312	0.764	0.357	0.263
X ₆						0.815	0.530	0.308	0.339	0.380	0.368	0.291	0.910	0.476
X ₇							0.868	0.276	0.358	0.421	0.389	0.205	0.468	0.904
Y ₁								0.781	0.443	0.424	0.329	0.301	0.287	0.254
Y ₂									0.723	0.405	0.364	0.260	0.325	0.369
Y ₃										0.640	0.348	0.270	0.357	0.378
Y ₄											0.797	0.321	0.362	0.404
Y ₅												0.813	0.329	0.267
Y ₆													0.766	0.498
Y ₇														0.813

ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ตัวเลขที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

X₁ แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ด้านการแสดงอารมณ์ ฉบับ
ข้อความ

X₂ แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ด้านขาดการใช้เหตุผล ฉบับ
ข้อความ

X₃ แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ด้านการยอมรับตนเอง ฉบับ
ข้อความ

X₄ แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียวร้องความสนใจ ด้านความเห็นแก่ตัว ขาด
ความจริงใจ ฉบับข้อความ

- X_5 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านพึงพาผู้อื่น ฉบับ
ข้อความ
- X_6 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านความสนใจต่อตนเอง
ฉบับข้อความ
- X_7 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการเรียกร้องความ
สนใจจากเพศตรงข้าม ฉบับข้อความ
- Y_1 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการแสดงอารมณ์ ฉบับ
สถานการณ์
- Y_2 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านขาดการใช้เหตุผล ฉบับ
สถานการณ์
- Y_3 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการยอมรับตนเอง ฉบับ
สถานการณ์
- Y_4 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านความเห็นแก่ตัว ขาด
ความจริงใจ ฉบับสถานการณ์
- Y_5 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านพึงพาผู้อื่น ฉบับ
สถานการณ์
- Y_6 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านความสนใจต่อตนเอง
ฉบับสถานการณ์
- Y_7 แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ด้านการเรียกร้องความ
สนใจจากเพศตรงข้าม ฉบับสถานการณ์

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ การเตรียมตัวก่อนสอบ วิธีปฏิบัติขณะสอบ และวิธี
ปฏิบัติเมื่อสอบเสร็จแล้ว มีลำดับขั้นดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติดังนี้ คือ

1.1 กำหนดวัน เวลา สถานที่สอบล่วงหน้า และแจ้งให้ผู้สอบทราบวัตถุประสงค์ของการ
สอบ

1.2 เตรียมอุปกรณ์การสอบให้เรียบร้อย และมีผู้ดำเนินการสอบ 1 คน กับผู้ช่วย 1 คน

1.3 เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ ได้แก่ แบบทดสอบ กระดาษคำตอบ ให้มีจำนวนมาก
กว่าผู้เข้าสอบ

1.4 การเตรียมตัวสำหรับผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจง วิธีทำแบบทดสอบนี้ล่วงหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบได้อย่างคล่องแคล่ว

2. การดำเนินการสอบ ปฏิบัติดังนี้

2.1 พูดย้ำน้ำใจให้ผู้สอบ ให้มีความกระตือรือร้นที่จะทำการสอบได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ

2.2 การให้คำชี้แจง รายละเอียดของคำชี้แจง จะปรากฏอยู่บนแผ่นหน้าของแบบทดสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องให้คำชี้แจงจำกัดอยู่แต่เฉพาะเท่าที่ปรากฏเท่านั้น โดยอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามให้ผู้สอบเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งทุกคน และอย่าให้ผู้เข้าสอบลงมือทำก่อนเวลาที่ให้ทำ ควรให้ลงมือทำแล้วเริ่มจับเวลา ตั้งแต่ผู้ดำเนินการสอบอนุญาตให้ลงมือทำได้

2.3 การเตือนเวลา ให้เตือนได้ 2 ครั้งเท่านั้น คือ เตือนเมื่อจะหมดเวลาครั้งแรก และอีก 2-3 นาที เมื่อจะหมดเวลาอีกครั้งหนึ่ง

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา

3.1 สั่งให้ผู้สอบวางดินสอหรือปากกา หยุดทำทันที แล้วเก็บกระดาษคำตอบ และแบบสอบถาม

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการทดสอบแล้ว ก่อนที่จะให้ผู้สอบออกจากห้องสอบ ผู้ดำเนินการสอบควรกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่พยายามตั้งใจสอบเป็นอย่างดี เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ

วิธีตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ฉบับข้อความ ผู้ตรวจต้องยึดหลักในการให้คะแนน ดังนี้

1. ให้ 4 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบ จริงที่สุด
2. ให้ 3 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบ ค่อนข้างจริง
3. ให้ 2 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบ ไม่ค่อยจริง
4. ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบ ไม่จริงเลย

สำหรับแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ฉบับสถานการณ์ มีการตรวจให้คะแนน โดยยึดหลักในการตรวจให้คะแนน ดังนี้

1. ให้ 2 คะแนน สำหรับตัวเลือกที่แสดงถึงบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจมาก
2. ให้ 1 คะแนน สำหรับตัวเลือกที่แสดงถึงบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจปานกลาง
3. ให้ 0 คะแนน สำหรับตัวเลือกที่แสดงถึงบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจน้อยหรือไม่มีเลย

สำหรับจำนวนข้อสอบที่ใช้วัดบุคลิกภาพเรียกเรื่องความสนใจ ทั้งฉบับข้อความและฉบับ
สถานการณ์ ในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1	ด้านการแสดงอารมณ์	ได้แก่	ข้อ 1- 9
ด้านที่ 2	ด้านขาดการใช้เหตุผล	ได้แก่	ข้อ 10-18
ด้านที่ 3	ด้านการยอมรับตนเอง	ได้แก่	ข้อ 19-30
ด้านที่ 4	ด้านความเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ	ได้แก่	ข้อ 31-36
ด้านที่ 5	ด้านการพึ่งพาผู้อื่น	ได้แก่	ข้อ 37-42
ด้านที่ 6	ด้านความสนใจต่อตนเอง	ได้แก่	ข้อ 43-45
ด้านที่ 7	ด้านการเรียกเรื่องความสนใจจากเพศตรงข้าม	ได้แก่	ข้อ 46-51

สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการเรียกเรื่องความสนใจ ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกเรื่อง
ความสนใจ ฉบับสถานการณ์ ดังเสนอไว้ในตาราง ก-3

ตาราง ก-3 ค่าคะแนนของคำตอบในแต่ละตัวเลือก ของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
เรียกร้องความสนใจ

ข้อ	คำตอบ			ข้อ	คำตอบ			ข้อ	คำตอบ		
	0	1	2		0	1	2		0	1	2
1.	ก	ข	ค	18.	ก	ค	ข	35.	ก	ข	ค
2.	ก	ข	ค	19.	ค	ข	ก	36.	ก	ข	ค
3.	ก	ข	ค	20.	ก	ข	ค	37.	ข	ก	ค
4.	ก	ค	ข	21.	ค	ข	ก	38.	ก	ข	ค
5.	ก	ข	ค	22.	ข	ก	ค	39.	ค	ข	ก
6.	ก	ข	ค	23.	ก	ข	ค	40.	ก	ข	ค
7.	ข	ค	ก	24.	ก	ข	ค	41.	ค	ก	ข
8.	ก	ข	ค	25.	ก	ข	ค	42.	ข	ก	ค
9.	ค	ก	ข	26.	ข	ค	ก	43.	ก	ข	ค
10.	ก	ข	ค	27.	ข	ก	ค	44.	ข	ก	ค
11.	ก	ค	ข	28.	ก	ข	ค	45.	ก	ค	ข
12.	ก	ข	ค	29.	ข	ค	ก	46.	ค	ก	ข
13.	ก	ข	ค	30.	ก	ข	ค	47.	ค	ข	ก
14.	ก	ข	ค	31.	ข	ค	ก	48.	ก	ข	ค
15.	ค	ข	ก	32.	ก	ข	ค	49.	ก	ข	ค
16.	ก	ข	ค	33.	ค	ก	ข	50.	ก	ค	ข
17.	ก	ข	ค	34.	ค	ข	ก	51.	ก	ข	ค

เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจนี้ เป็นเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกติ มีจำนวน 678 คน คะแนนเกณฑ์ปกตินี้เป็นคะแนนมาตรฐานในรูปของคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Scores) ดังแสดงในตาราง ก-4 และ ก-5

ตาราง ก-4 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียก้องความสนใจ ฉบับข้อความ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
202-204	99	150-152	72	100-101	45
199-201	98	148-149	71	98-99	44
197-198	97	146-147	70	97	43
195-196	96	145	69	95-96	42
194	95	143-144	68	93-94	41
192-193	94	141-142	67	91-92	40
190-191	93	139-140	66	89-90	39
188-189	92	137-138	65	87-88	38
186-187	91	136	64	84-86	37
184-185	90	134-135	63	83	36
182-183	89	132-133	62	81-82	35
180-181	88	130-131	61	79-80	34
179	87	128-129	60	77-78	33
177-178	86	126-127	59	76	32
175-176	85	124-125	58	74-75	31
173-174	84	122-123	57	72-73	30
171-172	83	121	56	70-71	29
169-170	82	119-120	55	68-69	28
167-168	81	117-118	54	66-67	27
165-166	80	115-116	53	64-65	26
164	79	113-114	52	62-63	25
162-163	78	111-112	51	60-61	24
160-161	77	109-110	50	58-59	23
158-159	76	108	49	56-57	22
156-157	75	107	48	55	21
155	74	104-106	47	53-54	20
153-154	73	102-103	46	51-52	19

ตาราง ก-5 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียก้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์

คะแนนดิบ	คะแนน ที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน ที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน ที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนน ที่ปกติ
102	98	75	76	49	54	23	32
100-101	97	74	75	48	53	22	31
99	96	73	74	47	52	21	30
98	95	72	73	46	51	20	29
97	94	71	72	44-45	50	19	28
96	93	69-70	71	43	49	17-18	27
95	92	68	70	42	48	16	26
94	91	67	69	41	47	15	25
92-93	90	66	68	40	46	14	24
91	89	65	67	39	45	12-13	23
90	88	63-64	66	37-38	44	11	22
89	87	62	65	36	43	10	21
87-88	86	61	64	35	42	9	20
86	85	60	63	34	41	8	19
85	84	59	62	33	40	7	18
84	83	58	61	31-32	39	5-6	17
82-83	82	56-57	60	30	38	4	16
80-81	81	55	59	29	37	3	15
79	80	54	58	28	36	2	14
78	79	53	57	27	35	1	13
77	78	52	56	26	34	0	12
76	77	50-51	55	24-25	33		

เกณฑ์ตัดสิน

เนื่องจากการคิดคะแนนเป็นแบบอิงกลุ่ม เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบจึงใช้คะแนนมาตรฐาน
ในรูปของคะแนนที่ปกติ การตัดสินผลสอบคิดได้ดังนี้

คิดคะแนนผลการสอบโดยรวมคะแนนดิบทุกด้าน แล้วไปเทียบเป็นคะแนนที่ปกติจากตาราง
ที่ให้ไว้ โดยตัดสินตามเกณฑ์ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520:53)

สูงกว่า T65	แปลว่า มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูงมาก
ตั้งแต่ T55-T65	แปลว่า มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจสูง
ตั้งแต่ T45-T54	แปลว่า มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจปานกลาง
ตั้งแต่ T50	แปลว่า มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจระดับปานกลางของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35-T44	แปลว่า มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำ
ต่ำกว่า T35	แปลว่า มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจต่ำมาก

ถ้าผู้ตอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35 , T55 , T65 แล้ว ให้เลื่อนผู้สอบนั้นขึ้นไปอยู่
ในกลุ่มที่สูงถัดไปเสมอ

ภาคผนวก ข

คำอำนาจจำแนกรายข้อ
แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

ตาราง ข-1 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดคุณลักษณะการร้องเรียนความสนใจ

ฉบับข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 1

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
ด้านการแสดงอารมณ์	HR ₁	1	1.345	ตัดออก
		2	2.156	คัดเลือกรั้ว
		3	2.326	คัดเลือกรั้ว
		4	3.409	คัดเลือกรั้ว
		5	5.998	คัดเลือกรั้ว
		6	2.945	คัดเลือกรั้ว
		7	3.007	คัดเลือกรั้ว
		8	1.779	ตัดออก
		9	3.316	คัดเลือกรั้ว
		10	3.559	คัดเลือกรั้ว
	HR ₂	11	1.366	ตัดออก
		12	2.915	คัดเลือกรั้ว
		13	3.047	คัดเลือกรั้ว
		14	3.002	คัดเลือกรั้ว
		15	3.459	คัดเลือกรั้ว
		16	6.443	คัดเลือกรั้ว
		17	0.666	ตัดออก
		18	3.787	คัดเลือกรั้ว
		19	4.399	คัดเลือกรั้ว
	HR ₃	20	0.613	ตัดออก
		21	1.912	ตัดออก
		22	2.855	คัดเลือกรั้ว
		23	5.016	คัดเลือกรั้ว
		24	5.604	คัดเลือกรั้ว
		25	3.621	คัดเลือกรั้ว
		26	5.025	คัดเลือกรั้ว

ตาราง ข-1 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	หมายเหตุ
		27	5.575	คัดเลือกไว้
ด้านขาดการใช้เหตุผล	HR ₄	28	2.334	คัดเลือกไว้
		29	3.583	คัดเลือกไว้
		30	2.364	คัดเลือกไว้
		31	4.921	คัดเลือกไว้
		32	7.943	คัดเลือกไว้
		33	1.894	ตัดออก
		34	2.693	คัดเลือกไว้
		35	3.746	คัดเลือกไว้
		36	3.620	คัดเลือกไว้
	HR ₅	37	2.459	คัดเลือกไว้
		38	3.410	คัดเลือกไว้
		39	2.312	คัดเลือกไว้
		40	5.251	คัดเลือกไว้
		41	5.732	คัดเลือกไว้
	HR ₆	42	4.442	คัดเลือกไว้
		43	4.734	คัดเลือกไว้
		44	7.423	คัดเลือกไว้
		45	7.223	คัดเลือกไว้
		46	5.822	คัดเลือกไว้
		47	6.026	คัดเลือกไว้
ด้านการยอมรับตนเอง	HR ₇	48	5.108	คัดเลือกไว้
		49	4.011	คัดเลือกไว้
		50	7.225	คัดเลือกไว้
		51	3.687	คัดเลือกไว้
		52	4.492	คัดเลือกไว้
		53	3.154	คัดเลือกไว้

ตาราง ข-1 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	หมายเหตุ
		54	6.536	คัดเลือกไว้
		55	3.385	คัดเลือกไว้
		56	5.629	คัดเลือกไว้
		57	4.238	คัดเลือกไว้
	HR ₈	58	2.164	คัดเลือกไว้
		59	6.011	คัดเลือกไว้
		60	4.407	คัดเลือกไว้
		61	5.516	คัดเลือกไว้
		62	5.444	คัดเลือกไว้
		63	6.554	คัดเลือกไว้
	HR ₉	64	0.337	ตัดออก
		65	2.722	คัดเลือกไว้
		66	6.191	คัดเลือกไว้
		67	2.582	คัดเลือกไว้
	HR ₁₀	68	5.192	คัดเลือกไว้
		69	3.222	คัดเลือกไว้
		70	6.182	คัดเลือกไว้
		71	6.162	คัดเลือกไว้
		72	2.456	คัดเลือกไว้
		73	4.780	คัดเลือกไว้
ด้านเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ	HR ₁₁	74	4.453	คัดเลือกไว้
		75	5.987	คัดเลือกไว้
		76	4.572	คัดเลือกไว้
		77	7.039	คัดเลือกไว้
		78	5.822	คัดเลือกไว้
		79	5.443	คัดเลือกไว้
	HR ₁₂	80	2.067	คัดเลือกไว้

ตาราง ข-1 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
		81	6.743	คัดเลือกไว้
		82	5.416	คัดเลือกไว้
		83	6.399	คัดเลือกไว้
		84	0.406	ตัดออก
		85	2.748	คัดเลือกไว้
		86	5.570	คัดเลือกไว้
		87	1.929	ตัดออก
ด้านการฟังพหูอื่น	HR ₁₃	88	0.918	ตัดออก
		89	8.373	คัดเลือกไว้
		90	0.451	ตัดออก
		91	5.850	คัดเลือกไว้
		92	6.178	คัดเลือกไว้
	HR ₁₄	93	1.905	คัดเลือกไว้
		94	6.485	คัดเลือกไว้
		95	0.439	ตัดออก
		96	3.413	คัดเลือกไว้
		97	4.283	คัดเลือกไว้
ด้านความสนใจต่อตนเอง	HR ₁₅	98	5.463	คัดเลือกไว้
		99	6.367	คัดเลือกไว้
		100	3.341	คัดเลือกไว้
		101	7.529	คัดเลือกไว้
		102	4.057	คัดเลือกไว้
		103	8.602	คัดเลือกไว้
		104	5.143	คัดเลือกไว้
		105	3.381	คัดเลือกไว้
		106	1.874	ตัดออก
		107	2.476	คัดเลือกไว้
		108	5.919	คัดเลือกไว้

ตาราง ข-1 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
		109	7.491	คัดเลือกไว้
ด้านการเรียกร้องความสนใจจาก เพศตรงข้าม	HR ₁₆	110	7.168	คัดเลือกไว้
		111	5.651	คัดเลือกไว้
		112	7.097	คัดเลือกไว้
		113	9.640	คัดเลือกไว้
		114	7.347	คัดเลือกไว้
		115	9.669	คัดเลือกไว้
		116	11.134	คัดเลือกไว้
		117	12.329	คัดเลือกไว้
		118	8.636	คัดเลือกไว้
		119	10.957	คัดเลือกไว้
		120	9.487	คัดเลือกไว้
	HR ₁₇	121	9.396	คัดเลือกไว้
		122	10.788	คัดเลือกไว้
		123	7.684	คัดเลือกไว้
		124	8.833	คัดเลือกไว้
		125	2.217	คัดเลือกไว้
		126	7.458	คัดเลือกไว้
		127	8.646	คัดเลือกไว้
		128	2.792	คัดเลือกไว้
		129	10.421	คัดเลือกไว้

ตาราง ข-2 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
 ณ บัณฑิตสถานการณ จาก การทดสอบครั้งที่ 1

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
ด้านการแสดงอารมณ์	HR ₁	1	4.449	คัดเลือกไว้
		2	3.759	คัดเลือกไว้
		3	4.032	คัดเลือกไว้
		4	3.187	คัดเลือกไว้
		5	4.016	คัดเลือกไว้
		6	3.277	คัดเลือกไว้
		7	1.912	คัดออก
		8	3.551	คัดเลือกไว้
		9	6.780	คัดเลือกไว้
		10	3.015	คัดเลือกไว้
		11	6.370	คัดเลือกไว้
	HR ₂	12	0.930	คัดออก
		13	3.454	คัดเลือกไว้
		14	5.924	คัดเลือกไว้
		15	2.720	คัดเลือกไว้
	HR ₃	16	3.121	คัดเลือกไว้
		17	2.222	คัดเลือกไว้
		18	0.065	คัดออก
		19	6.837	คัดเลือกไว้
		20	4.959	คัดเลือกไว้
ด้านขาดการใช้เหตุผล	HR ₄	21	4.636	คัดเลือกไว้
		22	6.469	คัดเลือกไว้
		23	5.382	คัดเลือกไว้
		24	4.704	คัดเลือกไว้
		25	4.203	คัดเลือกไว้
		26	2.053	คัดเลือกไว้

ตาราง ข-2 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
		27	4.824	คัดเลือกไว้
	HR ₅	28	3.306	คัดเลือกไว้
		29	3.048	คัดเลือกไว้
		30	5.035	คัดเลือกไว้
		31	4.528	คัดเลือกไว้
	HR ₆	32	2.860	คัดเลือกไว้
		33	7.365	คัดเลือกไว้
		34	3.200	คัดเลือกไว้
		35	4.026	คัดเลือกไว้
ด้านการยอมรับตนเอง	HR ₇	36	5.410	คัดเลือกไว้
		37	7.020	คัดเลือกไว้
		38	4.689	คัดเลือกไว้
		39	1.036	ตัดออก
	HR ₈	40	3.811	คัดเลือกไว้
		41	5.807	คัดเลือกไว้
		42	8.180	คัดเลือกไว้
		43	5.304	คัดเลือกไว้
	HR ₉	44	1.468	ตัดออก
		45	4.784	คัดเลือกไว้
		46	3.611	คัดเลือกไว้
	HR ₁₀	47	4.658	คัดเลือกไว้
		48	6.278	คัดเลือกไว้
		49	5.121	คัดเลือกไว้
		50	5.821	คัดเลือกไว้
ด้านเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ	HR ₁₁	51	5.784	คัดเลือกไว้
		52	0.765	ตัดออก
		53	0.651	ตัดออก

ตาราง ข-2 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	หมายเหตุ
	HR ₁₂	54	3.563	คัดเลือกไว้
		55	3.199	คัดเลือกไว้
		56	6.645	คัดเลือกไว้
		57	3.746	คัดเลือกไว้
		58	5.615	คัดเลือกไว้
		59	5.357	คัดเลือกไว้
		60	7.097	คัดเลือกไว้
		61	4.663	คัดเลือกไว้
		62	6.090	คัดเลือกไว้
		63	2.705	คัดเลือกไว้
ด้านการพึ่งพาผู้อื่น	HR ₁₃	64	6.131	คัดเลือกไว้
		65	3.948	คัดเลือกไว้
		66	2.125	คัดเลือกไว้
		67	1.986	คัดเลือกไว้
		68	1.878	ตัดออก
		69	1.662	ตัดออก
	HR ₁₄	70	5.143	คัดเลือกไว้
		71	0.989	ตัดออก
		72	6.128	คัดเลือกไว้
		73	4.790	คัดเลือกไว้
ด้านความสนใจต่อตนเอง	HR ₁₅	74	4.762	คัดเลือกไว้
		75	5.501	คัดเลือกไว้
		76	6.833	คัดเลือกไว้
		77	5.393	คัดเลือกไว้
		78	4.401	คัดเลือกไว้
		79	5.310	คัดเลือกไว้
		80	3.532	คัดเลือกไว้

ตาราง ข-2 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	หมายเหตุ
		81	6.982	คัดเลือกไว้
		82	5.508	คัดเลือกไว้
		83	2.952	คัดเลือกไว้
		84	9.005	คัดเลือกไว้
ด้านการเรียกร้องความสนใจจาก จากเพศตรงข้าม	HR ₁₆	85	6.452	คัดเลือกไว้
		86	6.727	คัดเลือกไว้
		87	5.033	คัดเลือกไว้
		88	7.554	คัดเลือกไว้
		89	9.413	คัดเลือกไว้
		90	4.529	คัดเลือกไว้
	HR ₁₇	91	6.334	คัดเลือกไว้
		92	6.602	คัดเลือกไว้
		93	5.415	คัดเลือกไว้
		94	6.974	คัดเลือกไว้
		95	8.032	คัดเลือกไว้
		96	6.360	คัดเลือกไว้
		97	5.005	คัดเลือกไว้
		98	3.868	คัดเลือกไว้
		99	4.144	คัดเลือกไว้

ตาราง ข-8 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
ฉบับข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 2

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (i)	การตัดสินใจ	ข้อที่ปรากฏในแบบ ทดสอบครั้งที่ 3
ด้านการแสดงอารมณ์	HR ₁	1	2.156	ตัดออก	
		2	2.236	ตัดออก	
		3	3.409	คัดเลือกไว้	1
		4	5.998	คัดเลือกไว้	2
		5	2.945	ตัดออก	
		6	3.007	ตัดออก	
		7	3.316	ตัดออก	
		8	3.559	คัดเลือกไว้	3
	HR ₂	9	2.915	ตัดออก	
		10	3.047	ตัดออก	
		11	3.002	ตัดออก	
		12	3.459	ตัดออก	
		13	6.443	คัดเลือกไว้	4
		14	3.787	คัดเลือกไว้	5
		15	4.399	คัดเลือกไว้	6
	HR ₃	16	2.855	ตัดออก	
		17	5.016	ตัดออก	
		18	5.604	คัดเลือกไว้	7
		19	3.621	ตัดออก	
		20	5.025	คัดเลือกไว้	8
		21	5.575	คัดเลือกไว้	9
ด้านขาดการใช้เหตุผล	HR ₄	22	2.334	ตัดออก	
		23	3.583	ตัดออก	
		24	2.364	ตัดออก	
		25	4.921	คัดเลือกไว้	10

ตาราง ข-3 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	การตัดสินใจ	ข้อที่ปรากฏในแบบ ทดสอบครั้งที่ 3
		26	7.943	คัดเลือกไว้	11
		27	2.693	ตัดออก	
		28	3.746	คัดเลือกไว้	12
		29	3.620	ตัดออก	
	HR ₅	30	2.459	ตัดออก	
		31	3.410	คัดเลือกไว้	13
		32	2.312	ตัดออก	
		33	5.251	คัดเลือกไว้	14
		34	5.732	คัดเลือกไว้	15
	HR ₆	35	4.442	ตัดออก	
		36	4.734	ตัดออก	
		37	7.423	คัดเลือกไว้	16
		38	7.223	คัดเลือกไว้	17
		39	5.822	ตัดออก	
		40	6.026	คัดเลือกไว้	18
ด้านการยอมรับตนเอง	HR ₇	41	5.108	ตัดออก	
		42	4.011	ตัดออก	
		43	7.225	คัดเลือกไว้	19
		44	3.687	ตัดออก	
		45	4.492	ตัดออก	
		46	3.154	ตัดออก	
		47	6.536	คัดเลือกไว้	20
		48	3.385	ตัดออก	
		49	5.629	คัดเลือกไว้	21
		50	4.238	ตัดออก	

ตาราง ข-8 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	การตัดสินใจ	ข้อที่ปรากฏในแบบ ทดสอบครั้งที่ 3
	HR ₈	51	2.164	ตัดออก	22
		52	6.011	คัดเลือกไว้	
		53	4.407	ตัดออก	
		54	5.516	คัดเลือกไว้	23
		55	5.444	ตัดออก	
		56	6.554	คัดเลือกไว้	24
	HR ₉	57	2.722	คัดเลือกไว้	25
		58	6.191	คัดเลือกไว้	26
		59	2.582	คัดเลือกไว้	27
	HR ₁₀	60	5.192	คัดเลือกไว้	28
		61	3.222	ตัดออก	
		62	6.182	คัดเลือกไว้	29
		63	6.162	คัดเลือกไว้	
		64	2.456	ตัดออก	30
		65	4.780	ตัดออก	
ด้านเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ	HR ₁₁	66	4.453	ตัดออก	31
		67	5.987	คัดเลือกไว้	
		68	4.572	ตัดออก	
		69	7.039	คัดเลือกไว้	32
		70	5.822	คัดเลือกไว้	
		71	5.443	ตัดออก	33
	HR ₁₂	72	2.067	ตัดออก	
		73	6.743	คัดเลือกไว้	34
		74	5.416	ตัดออก	
		75	6.339	คัดเลือกไว้	35
		76	2.748	ตัดออก	

ตาราง ข-8 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	การตัดสินใจ	ข้อที่ปรากฏในแบบ ทดสอบครั้งที่ 3
		77	5.570	คัดเลือกไว้	36
ด้านการพึ่งพาผู้อื่น		78	8.373	คัดออก	
		79	5.850	คัดออก	
		80	6.178	คัดออก	
		81	11.090	คัดออก	
		82	17.640	คัดเลือกไว้	37
		83	16.310	คัดเลือกไว้	38
		84	15.690	คัดเลือกไว้	39
		85	14.620	คัดออก	
	HR ₁₄	86	6.485	คัดออก	
		87	3.413	คัดออก	
		88	4.283	คัดออก	
		89	8.410	คัดออก	
		90	15.390	คัดเลือกไว้	40
		91	11.710	คัดออก	
		92	4.270	คัดออก	
		93	9.880	คัดออก	
		94	13.370	คัดเลือกไว้	41
		95	11.750	คัดเลือกไว้	42
	HR ₁₅	96	5.463	คัดออก	
		97	6.367	คัดออก	
		98	3.341	คัดออก	
		99	7.529	คัดเลือกไว้	43
		100	4.057	คัดออก	
		101	8.602	คัดเลือกไว้	44
		102	5.143	คัดออก	

ตาราง ข-8 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	การตัดสินใจ	ข้อที่ปรากฏในแบบ ทดสอบครั้งที่ 3
		103	3.381	ตัดออก	45
		104	2.476	ตัดออก	
		105	5.919	ตัดออก	
		106	7.491	คัดเลือกไว้	
ด้านการเรียกร้อง ความสนใจจาก เพศตรงข้าม	HR ₁₆	107	7.168	ตัดออก	
		108	5.651	ตัดออก	
		109	7.097	ตัดออก	
		110	9.640	ตัดออก	
		111	7.347	ตัดออก	
		112	9.669	ตัดออก	
		113	11.134	คัดเลือกไว้	46
		114	12.329	คัดเลือกไว้	47
		115	8.636	ตัดออก	48
		116	10.957	คัดเลือกไว้	
		117	9.487	ตัดออก	49
	HR ₁₇	118	9.396	คัดเลือกไว้	
		119	10.788	คัดเลือกไว้	
		120	7.684	ตัดออก	
		121	8.833	ตัดออก	
		122	2.217	ตัดออก	
		123	7.458	ตัดออก	
		124	8.646	ตัดออก	
		125	2.792	ตัดออก	
		126	10.421	คัดเลือกไว้	51

ตาราง ข-4 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ
ฉบับสถานการณ์ จากการทดสอบครั้งที่ 2

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (i)	การตัดสินใจ	ข้อที่ปรากฏในแบบ ทดสอบครั้งที่ 3
ด้านการแสดงอารมณ์	HR ₁	1	4.449	คัดเลือกไว้	1
		2	3.759	ตัดออก	
		3	4.032	ตัดออก	
		4	3.187	ตัดออก	
		5	4.016	ตัดออก	
		6	3.277	ตัดออก	
		7	3.551	ตัดออก	
		8	6.780	คัดเลือกไว้	2
		9	3.015	ตัดออก	
		10	6.370	คัดเลือกไว้	3
	HR ₂	11	3.454	คัดเลือกไว้	4
		12	5.924	คัดเลือกไว้	5
		13	2.720	คัดเลือกไว้	6
	HR ₃	14	3.121	คัดเลือกไว้	7
		15	2.222	ตัดออก	
		16	6.837	คัดเลือกไว้	8
		17	4.959	คัดเลือกไว้	9
ด้านขาดการใช้เหตุผล	HR ₄	18	4.636	ตัดออก	
		19	6.469	คัดเลือกไว้	10
		20	5.382	คัดเลือกไว้	11
		21	4.704	ตัดออก	
		22	4.203	ตัดออก	
		23	2.053	ตัดออก	
		24	4.824	คัดเลือกไว้	12

ตาราง ข-4 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	การตัดสินใจ	ข้อที่ปรากฏในแบบ ทดสอบครั้งที่ 3
	HR ₅	25	3.306	คัดเลือกไว้	13
		26	3.048	ตัดออก	
		27	5.035	คัดเลือกไว้	14
		28	4.528	คัดเลือกไว้	15
	HR ₆	29	2.860	ตัดออก	
		30	7.365	คัดเลือกไว้	16
		31	3.200	คัดเลือกไว้	17
		32	4.026	คัดเลือกไว้	18
ด้านการยอมรับตนเอง	HR ₇	33	5.410	คัดเลือกไว้	19
		34	7.020	คัดเลือกไว้	20
		35	4.689	คัดเลือกไว้	21
	HR ₈	36	3.811	ตัดออก	
		37	5.807	คัดเลือกไว้	22
		38	8.180	คัดเลือกไว้	23
		39	5.340	คัดเลือกไว้	24
	HR ₉	40	4.784	คัดเลือกไว้	25
		41	3.644	ตัดออก	
		42	13.980	คัดเลือกไว้	26
		43	7.050	คัดเลือกไว้	27
	HR ₁₀	44	4.658	ตัดออก	
		45	6.278	คัดเลือกไว้	28
		46	5.121	คัดเลือกไว้	29
		47	5.821	คัดเลือกไว้	30
ด้านเห็นแก่ตัว ขาดความจริงใจ	HR ₁₁	48	5.784	ตัดออก	
		49	3.563	ตัดออก	
		50	11.910	คัดเลือกไว้	31

ตาราง ข-4 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	การตัดสินใจ	ข้อที่ปรากฏในแบบ ทดสอบครั้งที่ 3
		51	13.350	คัดเลือกไว้	32
		52	14.760	คัดเลือกไว้	33
	HR ₁₂	53	3.199	ตัดออก	34
		54	6.645	คัดเลือกไว้	
		55	3.746	ตัดออก	
		56	5.615	ตัดออก	
		57	5.357	ตัดออก	35
		58	7.097	คัดเลือกไว้	
		59	4.663	ตัดออก	36
		60	6.090	คัดเลือกไว้	
		61	2.705	ตัดออก	
ด้านการพึ่งพาผู้อื่น	HR ₁₃	62	6.131	คัดเลือกไว้	37
		63	3.948	คัดเลือกไว้	38
		64	2.125	คัดเลือกไว้	39
		65	1.986	ตัดออก	
	HR ₁₄	66	5.143	คัดเลือกไว้	40
		67	6.128	คัดเลือกไว้	41
		68	4.790	คัดเลือกไว้	42
ด้านความสนใจต่อ ตนเอง	HR ₁₅	69	4.762	ตัดออก	43
		70	5.501	ตัดออก	
		71	6.833	คัดเลือกไว้	
		72	5.393	ตัดออก	
		73	4.401	ตัดออก	44
		74	5.310	ตัดออก	
		75	3.532	ตัดออก	
		76	6.982	คัดเลือกไว้	

ตาราง ข-4 (ต่อ)

ลักษณะนิสัย	HR	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	การตัดสินใจ	ข้อที่ปรากฏในแบบ ทดสอบครั้งที่ 3
		77	5.508	ตัดออก	
		78	2.952	ตัดออก	
		79	9.005	คัดเลือกไว้	45
ด้านการเรียกร้อง ความสนใจจาก เพศตรงข้าม	HR ₁₆	80	6.452	ตัดออก	
		81	6.727	คัดเลือกไว้	46
		82	5.033	ตัดออก	
		83	7.554	คัดเลือกไว้	47
		84	9.413	คัดเลือกไว้	48
		85	4.529	ตัดออก	
	HR ₁₇	86	6.334	ตัดออก	
		87	6.602	คัดเลือกไว้	49
		88	5.415	ตัดออก	
		89	6.974	คัดเลือกไว้	50
		90	8.032	คัดเลือกไว้	51
		91	6.360	ตัดออก	
		92	5.005	ตัดออก	
		93	3.868	ตัดออก	
		94	4.144	ตัดออก	

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 51 ข้อ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมบางอย่างของนักเรียน จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน ได้กรุณาตอบแบบทดสอบตามความเป็นจริงของนักเรียนเอง เพราะผลการทดสอบครั้งนี้จะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับคำตอบของนักเรียน
2. แบบทดสอบฉบับนี้ ไม่ได้มีข้อถูกหรือผิด เป็นเพียงความคิดเห็นของนักเรียนเท่านั้น จึงขอให้นักเรียนตอบแบบทดสอบนี้อย่างจริงจังที่สุด
3. ในการตอบแบบทดสอบ ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างซึ่งมีอยู่ 4 ช่อง คือ "จริงที่สุด" "ค่อนข้างจริง" "ไม่ค่อยจริง" และ "ไม่จริงเลย" ให้ตรงตามความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุดเพียงเครื่องหมายเดียว
4. คำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
0	ข้าพเจ้ายอมให้เพื่อนที่มี ความสามารถเป็นหัวหน้า กลุ่มได้เสมอ.....	✓			
00	ข้าพเจ้าพยายามทำตัวให้ ร่าเริงอยู่เสมอ เพราะ ต้องการให้เพื่อน ๆ เห็นว่า เป็นคนอารมณ์ดี.....			✓	

แบบทดสอบวัดคุณลักษณะเรียกเรื่องความสนใจ ฉบับข้อความ

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
1.	ถึงแม้ว่าเรื่องที่เพื่อนเล่าจะตลกเพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้าก็ชอบหัวเราะให้เสียงดัง ๆ เพราะอย่างน้อยก็สามารถทำให้เพื่อนคนอื่น ๆ หันมาสนใจข้าพเจ้าได้บ้าง.....				
2.	ถ้าเพื่อนตำหนิข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะต่อว่าเพื่อนคนนั้นทันที เพราะต้องการให้เพื่อนคนอื่น ๆ รู้ว่า ข้าพเจ้าไม่พอใจ.....				
3.	ข้าพเจ้าเคยโกรธมากถึงขนาดตวาดเพื่อนด้วยความรุนแรง เพราะต้องการให้เพื่อนคนอื่น ๆ รู้ว่า ข้าพเจ้าโกรธมาก.....				
4.	ถ้าเพื่อนไม่ให้ความสนใจข้าพเจ้าเท่าที่ควร ข้าพเจ้าจะแสดงความน้อยใจให้เห็น เพื่อให้เพื่อนหันมาสนใจ.....				
5.	ข้าพเจ้าเคยทำเป็นไม่สนใจเพื่อนสนิทของตนเอง เพื่อให้เพื่อนรู้ว่า ควรจะสนใจข้าพเจ้าให้มากกว่านี้.....				
6.	ข้าพเจ้าเคยน้อยใจผู้ปกครองมากถึงขนาดคิดจะทำร้ายตนเอง เพื่อให้ผู้ปกครองหันมาสนใจ.....				

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
7.	ข้าพเจ้าเชื่อว่า คนที่ชอบพูดจาเพื่อฝืนตามความรู้สึกของตนเอง เป็นคนที่ชอบแสดงออก เพื่อให้เป็นที่สนใจของบุคคลอื่น.....				
8.	ข้าพเจ้าแสดงความรู้สึกของตนเองต่อเรื่องที่เล่า เพราะเชื่อว่าจะทำให้ผู้ฟังสนใจข้าพเจ้ามากกว่าที่จะสนใจรายละเอียดและข้อเท็จจริงของเรื่องนั้น ๆ				
9.	ข้าพเจ้าสามารถพูดแสดงความรู้สึกของตนเอง เพื่อให้ผู้อื่น สงสารและเห็นใจได้.....				
10.	ถ้าเพื่อนไม่เห็นด้วยกับความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะโต้แย้งหักล้างความคิดเห็นของเพื่อนทันที เพื่อให้ชนะและได้รับการยอมรับ.....				
11.	บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรลงไปเพียงเพื่อต้องการให้ผู้อื่นสนใจเท่านั้น.....				
12.	ในการทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้าจะช่วยทำงานกลุ่มจนเสร็จเรียบร้อย โดยไม่คำนึงถึงว่า ข้าพเจ้าจะทำงานมากกว่าเพื่อนหรือไม่..				
13.	ข้าพเจ้าเชื่อและทำในสิ่งที่เพื่อน ๆ แนะนำ เพราะทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนได้เสมอ.				

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
14.	ข้าพเจ้าจะไม่คบกับคนที่เพื่อนสนิทไม่ชอบ เพราะกลัวว่าเพื่อนสนิทจะไม่พอใจ.....				
15.	ข้าพเจ้าเคยแอบหนีผู้ปกครองไปเกี่ยวกับเพื่อน เพราะต้องการให้เพื่อนยอมรับให้ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม.....				
16.	ข้าพเจ้าชอบพูดนินทาคนอื่นด้วยความสนุกสนาน เพราะคิดว่า จะทำให้เพื่อนสนใจได้.....				
17.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้านั่งหลับในเวลาเรียน เพราะคุณครูโทรทัศน์จู้จี้ เพื่อจะนำมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง.....				
18.	ถึงจะรู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง บางครั้งข้าพเจ้าก็ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องนั้น เพียงเพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้อื่นเท่านั้น.....				
19.	ข้าพเจ้าชอบพูดถึงความสามารถพิเศษของคนให้เพื่อน ๆ ฟัง เพราะต้องการได้รับคำชมเชยจากเพื่อน.....				
20.	ข้าพเจ้าสมัครเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพราะต้องการให้เพื่อน ๆ เห็นว่า ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความสามารถ.....				

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
21.	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่เพื่อน ๆ ชอบ เพราะถ้าทำกิจกรรมนั้นสำเร็จ เพื่อนก็จะชอบข้าพเจ้าด้วย.....				
22.	เมื่อเพื่อนชนะเลิศการแข่งขันต่าง ๆ ข้าพเจ้าเชื่อว่า ถ้าข้าพเจ้ามีโอกาสได้แข่งขัน ข้าพเจ้าก็สามารถทำได้ และทำได้ดีกว่าด้วย.....				
23.	ข้าพเจ้าไม่ชอบร่วมกิจกรรมที่ข้าพเจ้าไม่ถนัด เพราะจะทำให้ข้าพเจ้าไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร.....				
24.	ข้าพเจ้า ไม่ชอบ ที่คุณครู ชมเพื่อน ๆ คนอื่นให้ข้าพเจ้าฟัง.....				
25.	ข้าพเจ้าชอบคบหากับคนมาก ๆ เพราะทำให้ได้รับรู้เรื่องแปลกใหม่สำหรับนำไปเล่าให้เพื่อน ๆ สนใจได้.....				
26.	ข้าพเจ้ามีเพื่อนมาก เพราะต้องการเป็นคนดูโดดเด่นในสายตาของเพื่อน.....				
27.	ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนมาก ๆ เพื่อต้องการให้เพื่อน ๆ ชม ว่าข้าพเจ้ามีมนุษยสัมพันธ์ดี.....				

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
28.	ในเวลาเปลี่ยนชั่วโมงเรียน ข้าพเจ้าชอบคุยเสียงดัง ๆ เพราะ ต้องการให้เพื่อน ๆ เห็นว่า ข้าพเจ้ารู้จักผ่อนคลาย.....				
29.	ข้าพเจ้าชอบนำเรื่องจำขำมาเล่า ให้เพื่อน ๆ ฟัง เพราะเชื่อว่าจะ ทำให้เพื่อน ๆ หันมาสนใจ ข้าพเจ้าได้.....				
30.	ข้าพเจ้าชอบหัวเราะเสียงดัง ๆ เพราะต้องการให้เพื่อนเห็นว่า ข้าพเจ้ามีความสุข.....				
31.	ข้าพเจ้าเคยร้องไห้ต่อหน้า เพื่อน ๆ เพื่อต้องการให้เพื่อน ๆ เห็นใจและเข้าใจ.....				
32.	ข้าพเจ้าเคยพูดโกหก เพื่อทำให้ผู้ อื่นสงสารและเห็นใจ.....				
33.	ข้าพเจ้าเคยโกหกเพื่อน เพื่อให้ เพื่อนสงสาร ช่วยเหลืองานของ ข้าพเจ้าจนสำเร็จ.....				
34.	ข้าพเจ้าเคยแอบวางสมุดส่งงาน แทรกไว้เล่มแรก เพื่อให้คุณครู ชมว่าทำงานเสร็จเร็วและตรวจ งานให้ก่อน.....				
35.	ในการทำงานต่าง ๆ ถ้ามีโอกาส เขาเปรียบผู้อื่นได้โดยไม่มีใคร ทราบก็ควรทำ เพราะถ้าทำเสร็จ ก่อนก็จะได้รับคำชมก่อนด้วย....				

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
36.	ข้าพเจ้าเคยนำเรื่องส่วนตัวของคนที่ข้าพเจ้าไม่ชอบมาแล้วให้เพื่อน ๆ ฟัง เพื่อให้เพื่อน ๆ รู้สึกเห็นใจข้าพเจ้า.....				
37.	การเป็นคนอ่อนแอ จะทำให้เป็นที่สงสาร เห็นใจ และได้รับความช่วยเหลืออยู่เสมอ.....				
38.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าขอร้องให้เพื่อนช่วยทำงานให้ เพราะไม่สามารถทำได้.....				
39.	เพื่อนสนิทจะช่วยข้าพเจ้าทำงานเสมอ เพราะรู้ว่าจะทำให้งานของข้าพเจ้าเสร็จเร็วขึ้น.....				
40.	ถ้าเพื่อนไม่เห็นด้วยกับความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะลังเลทันที.....				
41.	ในการทำงานข้าพเจ้าจะปรึกษาผู้ปกครองหรือเพื่อน เพื่อความมั่นใจก่อนทำทุกครั้ง.....				
42.	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับความคิดของเพื่อนเสมอ เพราะทำให้เพื่อนชอบเลือกข้าพเจ้าให้ร่วมงานกลุ่มด้วย.....				
43.	ข้าพเจ้าชอบใส่เสื้อผ้าที่มีแบบและสีสันดูตาไม่เหมือนใคร เพราะทำให้ข้าพเจ้าดูโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ				

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
44.	ข้าพเจ้าเชื่อว่า การมีรูปร่างดี ทำให้ข้าพเจ้าได้เป็นที่สะดุดตาของเพื่อน ๆ				
45.	เห็นคาราหรือนักรื่องแต่งตัวแปลก ๆ ข้าพเจ้าอยากลองแต่งดูบ้าง เพราะคิดว่าทำให้ข้าพเจ้าเป็นที่สนใจของเพื่อน ๆ ได้.....				
46.	เมื่อมี นัดกับเพื่อนต่างเพศที่ข้าพเจ้าพอใจ ข้าพเจ้าจะคันคั่ง กระวนกระวาย เพราะต้องการให้รู้ว่า ข้าพเจ้าพอใจกับการนัดมาก.....				
47.	ข้าพเจ้าชอบแอบมองเพื่อนต่างเพศ ที่ข้าพเจ้าพอใจบ่อย ๆ เพราะต้องการให้เขารู้ว่า ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจ.....				
48.	เพราะต้องการให้เพื่อนต่างเพศสนใจ ข้าพเจ้าจึงชอบเดินผ่านบริเวณที่มีเพื่อนต่างเพศนั่งอยู่หลาย ๆ คน.....				
49.	เวลาอยู่กับเพื่อนสนิท ข้าพเจ้าชอบพูดถึงเพื่อนต่างเพศที่ข้าพเจ้าพอใจ เพราะต้องการให้รู้ว่า ข้าพเจ้าก็มีคนมาสนใจ.....				
50.	ถ้าข้าพเจ้าสนใจเพื่อนต่างเพศคนใด ข้าพเจ้าจะแสดงออกให้เขารู้ทันทีว่าข้าพเจ้าสนใจเขา.....				

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
51.	เวลาไปไหนมาไหน ข้าพเจ้า ชอบให้เพื่อนต่างเพศมอง เพราะ แสดงให้เห็นว่า ข้าพเจ้าเป็นที่ สนใจ.....				

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ มีทั้งหมด 51 ข้อ ให้นักเรียนทำทุกข้อ โดยตอบในกระดาษคำตอบ
2. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นสถานการณ์เรื่องราวทั่ว ๆ ไป ให้นักเรียนอ่านแล้วคิดว่า ถ้านักเรียนเป็นบุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ นักเรียนจะตัดสินใจทำอะไร โดยเลือกจากคำตอบที่กำหนดให้ คำตอบเหล่านั้นไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูก ดังนั้น นักเรียนตอบได้อย่างสบายใจ เพราะไม่มีผลใด ๆ ต่อการเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด
3. ในแต่ละข้อจะมี 3 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากข้อ ก. ข้อ ข. หรือ ข้อ ค. แล้วทำเครื่องหมาย (X) ให้ตรงกับอักษร ก. , ข. หรือ ค. ที่นักเรียนเลือกลงในกระดาษคำตอบ
4. ห้ามนักเรียนขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

ตัวอย่าง

- (0) มะลิมาโรงเรียนสาย จึงถูกคุณครูตำหนิต่อหน้าเพื่อน ๆ ถ้านักเรียนเป็นมะลิ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ขอมรับผิดต่อคุณครู เพราะมาสายจริง ๆ
- ข. แสดงสีหน้าให้รู้ว่า ไม่พอใจที่ถูกคุณครูตำหนิต่อหน้าเพื่อน ๆ
- ค. แสดงสีหน้าไม่พอใจเวลาพบหน้าเพื่อนที่เห็นตอนที่คุณครูตำหนิ

กระดาษคำตอบ

(0)

X		
---	--	--

เมื่อนักเรียนต้องการตอบข้อ ก.

แต่ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ก. เป็นข้อ ค. ให้ทำดังนี้

(0)

X		X
---	--	---

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ ฉบับสถานการณ์

1. สมปองต้องทำความสะอาดห้องเรียนตอนเช้า แต่สมปองไม่สบายใจมาก เพราะทะเลาะกับน้องอย่างรุนแรงก่อนมาโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นสมปอง นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. พยายามทำความสะอาดไปตามปกติ
 - ข. ทำความสะอาดห้องเรียน โดยแสดงสีหน้าให้เพื่อนรู้ว่าไม่สบายใจ
 - ค. ทำความสะอาดห้องเรียน โดยแสดงสีหน้าและท่าทางให้เพื่อนรู้ว่าวันนี้อารมณ์ไม่ดี
2. กานดาเห็นสุนัขซึ่งเป็นเพื่อนรักยืนซื้อของอยู่ที่ตลาด ถ้านักเรียนเป็นกานดา นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. เดินเข้าไปทักทายด้วยความดีใจ
 - ข. วิ่งเข้าไปกอด เพื่อให้คนอื่นเห็นว่าดีใจจริง ๆ
 - ค. ตะโกนเรียกและวิ่งไปหา เพื่อให้สุนัขและคนอื่นเห็นว่าดีใจที่ได้พบสุนัขจริง ๆ
3. สุชาติเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างตื่นเต้นเกินความจริงทุกครั้ง เพื่อให้เพื่อน ๆ ชอบ ถ้านักเรียนเป็นสุชาติ นักเรียนจะเล่าเรื่องแบบสุชาติหรือไม่
 - ก. ไม่เล่า เพราะเกินความเป็นจริง
 - ข. เล่า เพราะต้องการให้เพื่อน ๆ สนใจแต่ไม่ต้องตื่นเต้นเท่าสุชาติ
 - ค. เล่า แต่จะต้องให้ตื่นเต้นมากกว่า เพราะเพื่อน ๆ จะได้สนใจมากกว่า
4. บุปผาและสารภี เป็นเพื่อนรักกัน เมื่อบุปผาป่วยสารภีไม่ได้มาเยี่ยมเลย จนกระทั่งหายป่วยมาโรงเรียนได้ ถ้านักเรียนเป็นบุปผาและมาพบหน้าสารภีที่โรงเรียน นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. เฉย ๆ เพราะสารภีอาจจะติดธุระก็ได้
 - ข. คงน้ำตาไหล เพราะต้องการให้สารภีรู้ว่าตนรู้สึกน้อยใจจริง ๆ
 - ค. บอกสารภีว่า ตนรู้สึกน้อยใจที่สารภีไม่เป็นห่วง เพื่อให้สารภีรู้ว่าควรจะเป็นห่วงตนมากกว่านี้
5. วินัยนำบทกลอนที่ตนแต่งมาให้สมยศอ่าน สมยศแนะนำว่ายังมีบางส่วนของสัมผัสยังไม่คล้องจองกัน ถ้านักเรียนเป็นวินัย นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. รับฟังและบอกสมยศว่า ถ้ามีเวลาจะลองนำไปปรับปรุงใหม่
 - ข. ฟังสมยศพูดจนจบ แต่ก็แสดงสีหน้าผิดหวังให้สมยศเห็น เพราะน้อยใจ ที่นอกจากสมยศจะไม่ชมแล้ว ยังตำหนิอีก
 - ค. ขอบใจสมยศแล้วเก็บบทกลอนเดินจากไปที่อื่นเงียบ ๆ อย่างเศร้าสร้อย เพื่อให้สมยศรู้ว่า คำแนะนำของสมยศทำให้วินัยรู้สึกน้อยใจมาก

6. นามักไปไหนมาไหนกับโสภีเสมอจนเพื่อน ๆ มักล้อว่าเป็นคู่แฝดกัน วันหนึ่งนภาพเห็นโสภีเดินอยู่กับพรรณ นารู้สึกน้อยใจ เพราะกลัวว่าโสภีจะไปสนิทสนมกับพรรณมากกว่าตน จึงไม่ยอมพูดกับโสภีตลอดทั้งวัน ถ้านักเรียนเป็นนภา นักเรียนจะทำอย่ำนภาพหรือไม่
 - ก. ไม่ทำ เพราะพรรณก็เป็นเพื่อนของโสภีเช่นกัน
 - ข. ไม่ทำ แต่โสภีก็ควรที่จะชวนนภาพไปด้วย เพื่อให้พรรณรู้ว่า ถึงอย่างไรโสภีก็เลือกนภาพเป็นเพื่อนสนิทอยู่ดี
 - ค. ทำ เพราะต้องการให้เพื่อนคนอื่น ๆ รู้ว่า ในเมื่อเป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก โสภีก็ไม่ว่าจะไปเดินกับคนอื่น
7. กาญจนชอบพูดกับเพื่อน ๆ อยู่เสมอว่า “สักวันหนึ่งเขาคงจะโชคดีเหมือนกับคนอื่น ๆ บ้าง” นักเรียนมีความคิดเหมือนที่กาญจนพูดบ้างหรือไม่
 - ก. มี เพราะต้องการให้เพื่อนรู้ว่าตนเป็นคนที่โชคดีจริง
 - ข. ไม่มี เพราะไม่ชอบคิดในสิ่งที่ฟุ้งฝัน
 - ค. มีเป็นบางครั้ง เพราะต้องการให้เพื่อนรู้ว่าตนเป็นคนที่ไม่ท้อแท้
8. สุณารู้สึกว่าตนไม่ได้รับความสนใจจากเพื่อน ๆ เท่าที่ควร ถ้านักเรียนเป็นสุณาริ นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. พิจารณาตัวเองว่า มีพฤติกรรมอะไรที่ทำให้เพื่อน ๆ ไม่ชอบบ้างหรือไม่
 - ข. ชวนเพื่อน ๆ พูดคุยโดยวิจารณ์ตัวละครในละครโทรทัศน์ที่คิดว่าเพื่อน ๆ สนใจ
 - ค. บอกเพื่อน ๆ ว่าไม่สบายใจ เพราะรู้สึกว่า เพื่อน ๆ ไม่ค่อยชอบตน ถ้าเป็นไปได้อยากเกิดเป็นนก จะได้บินไปยังที่ที่มีแต่คนต้องการ
9. สมหมายเล่าให้พัฒนาฟังว่า โตขึ้นเขาอยากเป็นนักบิน เพราะเขาจะมีโอกาสได้ท่องเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ ได้มากมายทั่วโลก ถ้านักเรียนเป็นพัฒนา นักเรียนรู้สึกอย่างไร
 - ก. เห็นด้วยกับความคิดของสมหมาย เพราะการที่ได้ไปเที่ยวที่ต่าง ๆ ทำให้มีประสบการณ์เพื่อนำไปเล่าให้ผู้อื่นฟังได้มากมาย
 - ข. เห็นด้วยกับความคิดของสมหมาย เพราะเป็นอาชีพที่ได้รับความสนใจจากคนต่าง ๆ มากมาย และจะต้องเป็นนักบินให้ได้เช่นกัน
 - ค. รู้สึกเฉย ๆ แต่ก็บอกสมหมายว่า ถ้าสมหมายต้องการเป็นนักบิน สมหมายต้องพยายามตั้งใจเรียนและต้องสอบเข้าเรียนทางด้านการบินให้ได้

5/ 10. มนตรีกับเฉลิมทะเลาะกันเกี่ยวกับงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย ถ้านักเรียนอยู่กลุ่มเดียวกับ มนตรีและเฉลิม นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เข้าไปไกล่เกลี่ยให้มนตรีกับเฉลิมเข้าใจกัน
- ข. ปลอ่ยให้มนตรีกับเฉลิมตกลงกันเอง โดยบอกเพื่อนว่าไม่ต้องห้าม เพราะต้องการให้ เห็นว่า การทะเลาะกันช่วยตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว
- ค. ดูเหตุการณ์ก่อน ถ้าทะเลาะกันรุนแรงก็จะรีบเข้าไปห้าม เพราะต้องการให้เพื่อน ๆ เห็นว่า สามารถยุติความขัดแย้งของเพื่อนได้

11. เพราะอำนวยมาสาย ลัดดาจึงต้องทำความสะอาดห้องเรียนคนเดียว ลัดดาเหนื่อยมาก เมื่อ อำนวยมาถึงโรงเรียน ลัดดาจึงต่อว่าอำนวยทันที ถ้านักเรียนเป็นลัดดา นักเรียนจะอย่างไร ลัดดาหรือไม่

- ก. ไม่ทำ เพราะอำนวยอาจมีความจำเป็นที่ต้องมาสายก็ได้
- ข. ทำ และจะขอคุณครูเปลี่ยนไปอยู่เวรอื่น เพื่อให้คุณครูและเพื่อน ๆ เห็นว่าเหนื่อยจริง ๆ
- ค. ทำ เพราะต้องการให้เพื่อน ๆ เห็นใจว่า ถูกอำนวยเอาเปรียบจริง ๆ

12. วารุณเป็นเด็กเรียนดีแต่ฐานะยากจน เกือบทุกชั่วโมงวารุณต้องขี้อุปกรณ์การเรียนจาก เพื่อน ๆ เสมอ คุณครูจึงจัดหาทุนการศึกษาให้ ถ้านักเรียนเป็นวารุณ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. นำเงินไปซื้ออุปกรณ์การเรียนในส่วนที่ขี้มเพื่อนไม่ได้ เพื่อให้เห็นว่า รู้จักช่วยเหลือ ตนเอง
- ข. นำเงินไปซื้ออุปกรณ์การเรียนในส่วนที่ยังขาดและมีความจำเป็น
- ค. นำเงินที่ได้ไปฝากธนาคารไว้ เพราะอุปกรณ์การเรียนสามารถขี้มเพื่อน ๆ ใช้ได้ และ เพื่อน ๆ ก็เห็นใจอยู่แล้วว่าฐานะยากจน

13. รุ่งโรจน์เล่าให้สุวิทย์ฟังว่า บ้านของเขายากจนมาก เขาไม่มีเงินที่จะซื้ออุปกรณ์การเรียนในวิชา งานประดิษฐ์ จึงขอร้องให้สุวิทย์สงสารช่วยเตรียมอุปกรณ์มาเพื่อในชั่วโมงงานประดิษฐ์ด้วย ทุกครั้ง ถ้านักเรียนเป็นสุวิทย์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. สงสารรุ่งโรจน์มาก และจะเตรียมอุปกรณ์มาเพื่อทุกครั้ง และทุกวิชา เพื่อให้เห็นว่า เป็น คนมีน้ำใจ
- ข. สงสารรุ่งโรจน์มาก และจะเตรียมอุปกรณ์มาเพื่อเท่าที่จะหาได้ เพราะกลัวว่ารุ่งโรจน์ไม่ พอใจ
- ค. สังเกตดูการใช้เงินของรุ่งโรจน์ ถ้าจริงจริงก็จะเตรียมอุปกรณ์มาเพื่อตามความเหมาะสม

14. ปรีดาชวนสมบัติไปดูคอนเสิร์ตที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ซึ่งปรีดาบอกว่าน่าดูมากและมีวัยรุ่นไปดูกันมากมาย ถ้าใครไม่ได้ไปจะเป็นคนที่ล้าสมัยมาก แต่ต้องไปดูวันศุกร์นี้ เพราะเป็นรอบสุดท้ายแล้ว ถ้านักเรียนเป็นสมบัติ นักเรียนจะไปดูคอนเสิร์ตหรือไม่
- ก. ขอดิฉันก่อนแต่คิดว่าจะไป เพราะไม่อยากเป็นคนที่ล้าสมัยตามที่ปรีดาบอก
 - ข. อยากไป แต่คงไม่ไป เพราะไม่ตรงกับวันหยุด ผู้ปกครองคงจะไม่อนุญาต
 - ค. ไปแน่นอน เพราะเป็นรอบสุดท้ายจะได้เอามาเล่าให้เพื่อนที่ไม่ได้ไปฟัง เพื่อแสดงให้เห็นว่า ตนเป็นคนที่ทันสมัย
15. ชัชวาลเล่าให้เพื่อน ๆ ในห้องฟังว่า เมื่อตอนดึกของคืนวันเสาร์เขาถูกผีหลอก เขากลัวมาก ต้องนอนคลุมโปงตลอดทั้งคืนเลย ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนห้องเดียวกับชัชวาล นักเรียนจะเชื่อที่ชัชวาลเล่าหรือไม่
- ก. เชื่อ เพราะขณะที่เล่าท่าทางของชัชวาลยังกลัวอยู่เลย
 - ข. เชื่อ เพราะชัชวาลไม่เคยพูดโกหกใคร คงจะโดนผีหลอกจริง ๆ
 - ค. ไม่เชื่อ ชัชวาลอาจจะเห็นอะไรแล้วตกใจคิดว่าเป็นผีมาหลอกก็ได้
16. สุดใจเป็นเพื่อนรักกับกรรณิการ์ สุดใจชอบคิดว่ากรรณิการ์ให้ความสนใจตนน้อยกว่าที่ตนให้ความสนใจกรรณิการ์ และมักจะเก็บเอามาน้อยใจอยู่เสมอ ๆ โดยที่กรรณิการ์ไม่ทราบเรื่องเลย ถ้านักเรียนเป็นสุดใจ นักเรียนจะเป็นแบบสุดใจหรือไม่
- ก. ไม่เป็น เพราะนำมาคิดก็ไม่มีประโยชน์อะไร
 - ข. เป็น เพราะเป็นเพื่อนรักกับกรรณิการ์จึงกลัวว่า กรรณิการ์จะมีเพื่อนใหม่ และจะไม่สนใจตนเหมือนเดิม
 - ค. เป็น และต้องแสดงให้กรรณิการ์รู้ด้วยว่า ตนรู้สึกอย่างไร เพื่อให้กรรณิการ์หันมาสนใจตนให้มากกว่าเดิม
17. วันเพ็ญทะเลาะกับนภาสรีเรื่องที่นั่งนภาสรีไม่ช่วยทำความสะอาดห้อง จึงพยายามพูดถึงความไม่ดีของนภาสรีให้เพื่อน ๆ ฟัง เพื่อให้เพื่อน ๆ เห็นใจตนและไม่ชอบนภาสรีด้วย ถ้านักเรียนเป็นวันเพ็ญ นักเรียนจะทำอย่างวันเพ็ญหรือไม่
- ก. ไม่ทำ เพราะมีปัญหากับนภาสรีก็ต้องทำความเข้าใจกับนภาสรีเอง
 - ข. ทำ เพราะต้องการให้เพื่อน ๆ รู้ว่าเหนื่อยมากที่ต้องทำงานร่วมกับนภาสรี
 - ค. ทำ เพราะต้องการให้เพื่อน ๆ สงสารและเห็นใจที่ตนถูกนภาสรีเอาเปรียบ และไม่มี ความรับผิดชอบ

18. ชนินทร์ มักจะถูกเพื่อน ๆ ว่าเสมอว่า ชอบทำในสิ่งที่ไร้สาระ ไม่มีประโยชน์ ถ้านักเรียนเป็น ชนินทร์ นักเรียนจะอย่างไร
- ก. คงจะต้องหันมาพิจารณาว่า สิ่งที่ทำไร้สาระจริงอย่างที่เพื่อน ๆ ว่าหรือไม่
 - ข. ดีใจ เพราะแสดงว่าสิ่งที่ทำสามารถทำให้เพื่อน ๆ ให้ความสนใจ และจะทำให้มากขึ้น เพื่อเพื่อนจะได้สนใจมากขึ้น
 - ค. ไม่ทำอะไร เพราะถึงจะเป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ อย่างน้อยก็ทำให้เพื่อนหันมาสนใจได้
19. เวลาเข้าสอนคุณครูชูเกียรติมักชมคนพอยู่เสมอว่า เป็นเด็กมีน้ำใจ สุโขชต้องการให้คุณครู ชูเกียรติชมบ้าง ดังนั้นทุกครั้งที่พบคุณครูชูเกียรติของ สุโขชจะรีบเข้าไปช่วยถือหนังสือ ถ้านักเรียนเป็นสุโขช นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ทำ และจะช่วยคุณครูทุก ๆ ท่าน เพราะต้องการให้คุณครูนำไปชมหน้าแถว
 - ข. ทำ เพราะเพื่อน ๆ จะได้ว่านอกจกคนพแล้ว ยังมีสุโขชอีกคนที่เป็นคนมีน้ำใจ
 - ค. ทำ เวลาที่พบคุณครูถือของ ส่วนคุณครูจะชมหรือไม่ก็ไม่เป็นไร
20. ทุกวันเสาร์ คุณพ่อจะพาสุเทพไปเล่นกอล์ฟและจะพาไปแข่งขันตามที่ตั้งต่าง ๆ ทุกครั้งที่มี โอกาส ซึ่งสุเทพเคยได้รับรางวัลมาแล้วหลายรางวัล เมื่อพบเพื่อน ๆ สุเทพมักพูดถึงเรื่องราว เกี่ยวกับการแข่งขันกอล์ฟและรางวัลที่ได้ทุกครั้ง ถ้านักเรียนเป็นสุเทพ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ไม่ทำ แต่ถ้าเพื่อน ๆ ถามก็จะเล่าให้ฟัง
 - ข. ทำ เพราะต้องการให้เพื่อน ๆ รู้ว่าตนมีความสามารถ
 - ค. ทำ เพราะเมื่อมีความสามารถก็สมควรที่จะให้ผู้อื่นรับรู้ เพื่อที่จะได้รับการยกย่องและ ชมเชย
21. วิเชียรเรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก ทุกครั้งที่คุณครูให้การบ้านวิเชียรจะทำถูกต้องหมดทุกข้อ จึงได้รับคำชมเสมอ ๆ ถ้านักเรียนเป็นวิเชียร นักเรียนจะอย่างไร
- ก. ให้เพื่อน ๆ ลองการบ้าน เพื่อแสดงให้เห็นว่า นอกจากเรียนเก่งแล้ว ยังเป็นคนมีน้ำใจ ด้วย
 - ข. ดูว่า ใครทำผิด และอธิบายให้ฟังเฉพาะเวลาที่ครูให้ช่วยอธิบาย
 - ค. อธิบายการบ้านเวลาที่เพื่อนถาม

22. ขบา อยากเป็นหัวหน้ากลุ่มมาก แต่เพื่อน ๆ กลับเลือกวิญญเป็นหัวหน้ากลุ่มแทน ถ้านักเรียนเป็นขบา นักเรียนจะอย่างไร

ก. ให้ความร่วมมือเฉพาะสิ่งที่ต้องการจะทำ เพื่อให้รู้ว่าไม่พอใจ

ข. ให้ความร่วมมือกับกลุ่มเท่าที่จะทำได้

ค. ไม่ต้องการทำงานร่วมกับวิญญ ถ้าเสียได้ก็จะเสีย เพราะต้องการให้รู้ว่าไม่พอใจมาก

23. คุณครูแจ้งหน้าชั้นว่า จะมีการประกวดมารยาทโดยให้นักเรียนในชั้นคัดเลือกตัวแทนห้องละ 2 คน เพื่อเข้าร่วมการประกวด ปราณีอยากเข้าประกวดด้วย แต่เพื่อน ๆ ไม่เสนอชื่อปราณีเลย ถ้านักเรียนเป็นปราณี นักเรียนจะอย่างไร

ก. แล้วแต่เพื่อน ๆ จะคัดเลือก ถ้าได้ก็ถือว่าโชคดี

ข. แสดงสีหน้าให้เพื่อน ๆ รู้ว่า ตนไม่พอใจที่เพื่อน ๆ ไม่เสนอชื่อตน

ค. แสดงความไม่เห็นด้วยกับรายชื่อของเพื่อนที่ได้รับการเสนอชื่อว่า ไม่มีความเหมาะสม ควรให้คนที่อยากเข้าประกวดเสนอชื่อตัวเองได้

✓ 24. ประวิทย์กำลังคุยกับเพื่อน ๆ อย่างสนุกสนาน พออุทัยมาถึงเพื่อน ๆ ก็ชวนกันไปหาอุทัย จนหมด เพราะอุทัยมีข่าวจากหนังสือพิมพ์มาแล้วให้เพื่อน ๆ ฟังทุกวัน และเพื่อน ๆ ก็ชอบมาก ถ้านักเรียนเป็นประวิทย์ นักเรียนจะอย่างไร

ก. ตามเพื่อน ๆ ไปหาอุทัย เพื่อฟังข่าวด้วย

ข. แสดงสีหน้าให้เพื่อน ๆ เห็นว่า ไม่พอใจ เพราะกำลังคุยกันอย่างสนุกสนาน

ค. ตามไปฟังอุทัยเล่าข่าวด้วย แต่ถ้าอุทัยเล่าผิดก็จะคัดค้านทันที เพื่อให้เพื่อน ๆ รู้ว่า ตนก็มีความรู้ในเรื่องที่อุทัยเล่าเช่นกัน

25. คุณครูประกาศให้นักเรียนที่สนใจสมัครไปเข้าค่ายโครงการวิทยาศาสตร์ ถ้านักเรียนชอบวิชา วิทยาศาสตร์ นักเรียนจะสมัครไปเข้าค่ายด้วยหรือไม่ เพราะอะไร

ก. ไม่สมัคร เพราะไม่ชอบไปอยู่ร่วมกับคนมาก ๆ

ข. สมัคร เพราะชอบที่จะได้พบกับเพื่อนใหม่หลาย ๆ คน

ค. สมัคร เพราะต้องการมีเพื่อนมาก ๆ และประสบการณ์ที่แปลกใหม่

26. จากตัวเลือก 3 ข้อต่อไปนี้ นักเรียนชอบตัวเลือกในข้อใดมากที่สุด
- ก. มานะ สมัครเป็นประธานนักเรียน เพราะชอบที่ได้ติดต่อประสานงานกับคนมาก ๆ และได้รับประสบการณ์หลายอย่าง
 - ข. สุภาพ สมัครเป็นตัวแทนของห้อง เพื่อเข้าแข่งขันตอบปัญหาคณิตศาสตร์ เพราะชอบวิชาคณิตศาสตร์มาก
 - ค. อำนาจ สมัครเข้าแข่งขันกีฬาสีของโรงเรียน เพราะเพื่อน ๆ สนับสนุน และบอกว่าจะไปช่วยเชียร์
27. มารศรีย้ายบ้านใหม่ จึงจำเป็นต้องย้ายโรงเรียนใหม่ด้วย ถ้านักเรียนเป็นมารศรี นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร
- ก. รู้สึกตื่นเต้นดีใจที่จะได้พบกับเพื่อนใหม่ ๆ และเพื่อนใหม่ก็คงให้ความสนใจมารศรีด้วย
 - ข. รู้สึกเฉย ๆ เพราะเป็นธรรมดาของการเปลี่ยนโรงเรียนก็ต้องมีเพื่อนใหม่ แต่ก็คงคิดถึงเพื่อนเก่ามาก
 - ค. รู้สึกตื่นเต้นดีใจมากที่จะได้พบกับเพื่อนใหม่และสิ่งใหม่ที่แปลกใหม่ โดยจะทำให้เพื่อนใหม่สนใจได้ไม่ยาก
28. ทวิชตั้งใจเรียนจนสอบได้ที่ 1 ทุกครั้ง เพราะต้องการให้คุณครูและเพื่อน ๆ ชื่นชอบ นอกจากนั้นยังพยายามหาเรื่องตลกขบขันมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังอยู่เสมอ เพื่อให้เพื่อน ๆ เห็นว่า นอกจากเรียนเก่งแล้ว ยังเป็นคนสนุกสนานอีกด้วย แต่ทวิชเป็นคนโมโหง่าย จึงไม่สามารถคบกับใครได้นาน จนถูกเพื่อนเตือนหลายครั้ง ถ้านักเรียนเป็นทวิช นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. พยายามควบคุมอารมณ์ให้มากกว่าเดิม
 - ข. ทำเหมือนเดิม เพราะการเรียนเก่งก็เป็นที่ยอมรับของผู้อื่นและก็มีคนต้องการรู้จักมากมายอยู่แล้ว
 - ค. ทำเหมือนเดิม เพราะสอบได้ที่ 1 ทุกครั้งก็ทำให้เป็นที่ต้องการรู้จักของคนมากมาย ดังนั้นถ้าเพื่อนเก่าเลิกคบก็สามารถหาเพื่อนใหม่ได้ไม่ยาก

29. เกษมชอบอ่านวารสารต่าง ๆ และมักจะนำมาเล่าให้เพื่อน ๆ ในห้องฟังด้วยความสนุกสนานเสมอ แต่เกษมไม่ชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่เขากล่าว จนทำให้เพื่อน ๆ หลายคนไม่พอใจ ถ้านักเรียนเป็นเกษม นักเรียนจะทำแบบเกษมหรือไม่
- ทำ เพราะการที่เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่เล่าจะเป็นการดึงดูดความสนใจไปจากผู้เล่า ซึ่งเป็นการเสียมารยาท
 - ไม่ทำ เพราะการให้เพื่อนร่วมแสดงความคิดเห็น จะทำให้ได้ความคิดที่กว้างขวางขึ้น
 - ทำ เพราะเรื่องที่เล่าก็พยายามเล่าอย่างสนุกสนานอยู่แล้ว เพื่อให้เพื่อนชอบ ดังนั้นเพื่อนจึงควรรับฟังอย่างเดียว
30. แคนซัยชอบทำท่าทางล้อเลียนเพื่อน ๆ ด้วยความสนุกสนานเสมอ เพื่อให้เพื่อน ๆ ชอบ ถ้านักเรียนเป็นแคนซัย นักเรียนจะทำอย่างแคนซัยหรือไม่
- ไม่ทำ เพราะอาจทำให้เพื่อนที่ถูกล้อเลียนไม่พอใจได้
 - ทำ เพราะสามารถเรียกความสนใจจากเพื่อน และทำให้เพื่อนสนุกได้
 - ทำ และจะพยายามเลียนแบบเพื่อนให้ได้หลาย ๆ คน เพื่อให้เพื่อนสนใจและเห็นว่าตนเป็นคนที่มีความสามารถ
31. แจ่มใส ใส่ชุดใหม่ไปงานวันเกิดและพบกับศรีกุลซึ่งใส่ชุดเดิมที่เคยเห็นหลายครั้งแล้วมางานวันเกิดต้องการให้ศรีกุลชม ถ้านักเรียนเป็นแจ่มใส นักเรียนจะพูดอย่างไร
- “ศรีกุล เธอใส่ชุดใหม่มาหรือสวยจังเลย”
 - “ศรีกุล เธอว่าชุดที่เราใส่เป็นอย่างไรบ้าง”
 - “ศรีกุล ชุดที่เธอใส่สวยจัง แต่เธอช่วยดูชุดของฉันสิ เป็นอย่างไรบ้าง”
32. วิโรจน์กับวารินทร์ เคยมีเรื่องขัดแย้งและทะเลาะกันมาก่อน ต่อมาวิโรจน์ได้เป็นนักกีฬาดีเด่นของโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นวารินทร์ นักเรียนจะอย่างไร
- เล่าเรื่องที่เคยขัดแย้งกับวิโรจน์ให้เพื่อนคนอื่นฟัง
 - แสดงความยินดี เพื่อให้เพื่อน ๆ เห็นว่ามีน้ำใจนักกีฬา
 - แสดงความยินดี เพื่อให้เพื่อนเห็นว่า มีมารยาท โดยเก็บความรู้สึกไม่ชอบไว้ในใจ
33. ประทีนคูโทรทัศนศึกษาก่อนทำการบ้านไม่เสร็จ จึงไปโรงเรียนแต่เช้า เพื่อที่จะรีบไปทำการบ้านให้เสร็จ เมื่อไปถึงโรงเรียนพบกับปองพลที่เป็นเพื่อนสนิท ถ้านักเรียนเป็นประทีน นักเรียนจะตอบอย่างไร ถ้าปองพลถามว่า ทำไมจึงทำการบ้านไม่เสร็จ
- ช่วยผู้ปกครองทำงานจนเลิกเลยทำการบ้านไม่เสร็จ
 - ปวดท้องมากเลยไม่ได้ทำการบ้าน จึงรีบมาแต่เช้า เพื่อจะทำให้เสร็จ
 - คูโทรทัศนศึกษาไปหน่อยเลยทำการบ้านไม่เสร็จ

34. ประนอมเป็นพี่ของปราณี วันหนึ่งคุณแม่ซื้อเสื้อมา 2 ตัว โดยบอกว่า ให้แบ่งคนละตัว แต่ปราณีหยิบเสื้อตัวที่ประนอมชอบไปก่อน ถ้านักเรียนเป็นประนอม นักเรียนจะอย่างไร
- บอกคุณแม่ด้วยความไม่พอใจว่า คนเป็นพี่ควรได้เลือกก่อน
 - แสดงสีหน้าให้คุณแม่เห็นว่า คุณแม่ควรตัดสินใจใหม่ด้วยความยุติธรรม
 - ถ้าปราณีชอบก็เอาไป แต่อาจจะขอซื้อใส่บ้าง
35. คุณครูมอบหมายให้กำพลรดน้ำต้นไม้หน้าอาคารเรียน ซึ่งในขณะที่กำลังจะไปรดน้ำต้นไม้กำพลพบชัชวาล ถ้านักเรียนเป็นกำพล นักเรียนจะอย่างไร
- บอกชัชวาลว่า กำลังจะไปรดน้ำต้นไม้
 - ชวนชัชวาลให้ไปช่วยรดน้ำต้นไม้ โดยบอกว่าคนไม่ค่อยสบาย
 - บอกชัชวาลว่า คุณครูให้มาตามไปช่วยรดน้ำต้นไม้ เพื่อให้เสร็จเร็ว ๆ
36. คุณพ่อให้เงินวันนิดา 15 บาท โดยให้ซื้อขนมมาให้น้องด้วย ถ้านักเรียนเป็นวันนิดา นักเรียนจะอย่างไร
- ซื้อขนมมาทานด้วยกันกับน้อง
 - ซื้อขนมที่ตนเองต้องการก่อนแล้วจึงซื้อให้น้อง
 - ซื้อขนมที่ตัวเองอยากทานมานานแล้ว และทานให้อิ่มก่อนจึงค่อยซื้อให้น้อง
37. ในช่วงเวลาพักกลางวัน คุณครูกำหนดให้ประดิษฐ์ของเล่นจากเศษวัสดุที่นักเรียนเตรียมมา ภายในเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที เมื่อเหลือเวลาอีก 10 นาที กำพลเห็นว่าตนทำไม่เสร็จแน่นอน ถ้านักเรียนเป็นกำพล นักเรียนจะอย่างไร
- ขอร้องให้เพื่อนที่เสร็จแล้วมาช่วยทำ
 - ทำต่อไปจนหมดเวลา ไม่เสร็จก็ไม่เป็นไร
 - ขอร้องให้เพื่อน ๆ รีบทำให้เสร็จ เมื่อเสร็จแล้วมาช่วยตนทำบ้าง
38. สุรินทร์สุขภาพไม่ดี ป่วยและขาดเรียนอยู่เสมอ คุณครูขอร้องให้เพื่อน ๆ ในห้องคอยดูแลและช่วยเหลือสุรินทร์ วันหนึ่งสุรินทร์ป่วยมาโรงเรียนไม่ได้ คุณครูจึงให้ห้องอาจนำสมุดจดงานไปให้ ถ้านักเรียนเป็นสุรินทร์ นักเรียนจะอย่างไร
- ขบใจของอาจ และพยายามรีบจดงานให้เสร็จ
 - ขบใจของอาจ แต่ยังจดงานไม่ไหว จึงขอร้องให้ห้องอาจช่วยเขียนให้
 - ขบใจของอาจ แต่ขอร้องให้ห้องอาจช่วยเขียนและนำสมุดไปส่งให้ด้วย เพราะตนยังไม่ไหวจริง ๆ

39. อมรเป็นคนมีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ อยู่เสมอ สามารถจึงมักขอร้องอมรให้ช่วยเหลืออยู่เป็นประจำ ถ้านักเรียนเป็นสามารรถ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ทำ เพราะอมรก็เต็มใจช่วยอยู่แล้ว
 - ข. ทำ เฉพาะเวลาที่ต้องการให้งานเสร็จเร็ว ๆ
 - ค. ไม่ทำ เพราะทุกครั้งจะพยายามช่วยตัวเองก่อน
40. วันเพ็ญป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ ต้องหยุดเรียนหลายวัน แต่ก็กังวลว่าจะเรียนไม่ทันเพื่อน ถ้านักเรียนเป็นวันเพ็ญ นักเรียนต้องการอะไร
- ก. ต้องการหายป่วยเร็ว ๆ จะได้ไปโรงเรียน
 - ข. ต้องการให้เพื่อน ๆ มาเยี่ยม จะได้รู้ว่าตนป่วยจริง ๆ ไม่ได้แกล้งหยุดเรียน
 - ค. ต้องการให้คุณครูและเพื่อน ๆ มาเยี่ยม จะได้รู้ว่า ถ้าสอบได้คะแนนไม่ดี ก็เพราะว่าคนมีสุขภาพไม่ดี
41. ขณะที่กำลังเดินมาโรงเรียนพร้อมกับอรรถ พบเด็กนักเรียนโรงเรียนเดียวกันถูกรถมอเตอร์ไซด์เฉี่ยวล้มลง ถ้านักเรียนเป็นสามารรถ นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร
- ก. รู้สึกตกใจมาก แต่โชคดีที่อรรถเดินมาด้วยจึงไม่กลัวเท่าไร
 - ข. รู้สึกตื่นเต้นตกใจมากจนต้องเกาะแขนอรรถไม่กล้ามอง
 - ค. รู้สึกเป็นห่วงกลัวว่าเด็กจะเป็นอันตราย
42. มะปรางไม่แน่ใจว่า เมื่อเรียนจบ ม. 3 แล้วจะเรียนต่อ ม. 4 หรือจะเรียนสายอาชีพดี ถ้านักเรียนเป็นมะปราง นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ถามเพื่อนสนิทแล้วไปเรียนด้วยกัน จะทำให้มั่นใจได้ว่ามีเพื่อนสนิทไปเรียนด้วย
 - ข. ดูจากคะแนนสอบและความพร้อมของตนเอง แล้วจึงตัดสินใจว่าจะเรียนอะไรดี
 - ค. ถามเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ดูว่า จะเรียนต่ออะไร ถ้าเพื่อนส่วนใหญ่เรียนอะไรก็จะเรียนด้วยเพื่อความมั่นใจได้ว่า มีเพื่อนกลุ่มเดิมไปเรียนด้วยกันหลายคน
43. ในแต่ละวันก่อนไปโรงเรียน นักเรียนใช้เวลาทำอะไรมากที่สุด
- ก. จัดกระเป๋าหนังสือ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนไปโรงเรียน
 - ข. อาบน้ำฟอกสบู่หลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ตัวหอม จะได้เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อน ๆ
 - ค. แต่งตัวอยู่หน้ากระจก เพื่อให้ดูดีที่สุดในชุดเท่าที่จะทำได้ในสายตาของผู้อื่น
44. เสื้อผ้าในข้อใดต่อไปนี้นักเรียนชอบที่สุด
- ก. เสื้อผ้าที่มีสีสันสดใสและแบบทันสมัย
 - ข. เสื้อผ้าสีอ่อน ๆ แบบก็แล้วแต่โอกาสที่จะใช้
 - ค. เสื้อผ้าแบบที่เห็นแล้วสะดุดตาจนต้องหันมอง

45. สุเทพเป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์มาก และต้องอยู่ซ้อมกีฬา หลังเลิกเรียนทุกวัน โดยมีเพื่อน ๆ มาเชียร์หลายคน ถ้านักเรียนเป็นสุเทพ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. พยายามอยู่ซ้อมกีฬา เพื่อให้มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ
 - ข. ถอดเสื้อซ้อมกีฬาทุกวัน เพื่อให้เพื่อน ๆ เห็นว่า ตนมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ดีมาก
 - ค. ใส่เสื้อคลุมเวลาซ้อมกีฬา เพื่อให้เพื่อน ๆ เห็นกล้ามเนื้อที่ท่อนแขน
46. กนกพรรู้สึกพอใจวิทยามาก เพราะวิทยาเป็นคนเรียนเก่ง และยังเป็นคนที่มีน้ำใจ ถ้านักเรียนเป็นกนกพร นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. พยายามเข้าไปพูดคุยกับวิทยา เพื่อให้วิทยารู้ว่าตนสนใจ
 - ข. พยายามพูดคุยและช่วยงานวิทยาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้วิทยาหันมาสนใจ
 - ค. พยายามตั้งใจเรียนและปรับปรุงตัวในเรื่องของความมีน้ำใจให้มากขึ้นเหมือนวิทยา
47. จินตราเป็นคนสวยจึงมีเพื่อนต่างเพศให้ความสนใจหลายคน นักเรียนคิดว่าจินตราควรทำอย่างไร
- ก. คบเพื่อนต่างเพศให้มาก ๆ เพื่อจะได้เป็นจุดรวมของความสนใจ
 - ข. พุดคุยกับเพื่อนต่างเพศทุกครั้งที่มีโอกาส เพื่อให้เป็นที่สนใจ
 - ค. ระมัดระวังในการคบเพื่อนต่างเพศให้มากขึ้น
48. กมลวรรณและอรพินต้องเดินผ่านเพื่อนต่างเพศที่นั่งอยู่เป็นกลุ่ม ถ้านักเรียนเป็นกมลวรรณ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. เดินไปพร้อมกับอรพินอย่างปกติธรรมดา
 - ข. เดินนำหน้า เพราะเป็นโอกาสดีที่จะทำให้ได้รับความสนใจมากกว่า
 - ค. เดินเกาะแขนอรพินที่ไปพร้อมกับแสดงท่าเขินอาย เพราะคิดว่าน่าจะทำให้ได้รับความสนใจได้มากกว่า
49. นาฏยาชวนสุริพรไปดูการแข่งขันฟุตบอลในวันอาทิตย์ เพราะนาฏยาแอบชื่นชอบที่กำธรเล่นฟุตบอลเก่ง ทั้ง ๆ ที่วันจันทร์จะสอบวิชาภาษาไทย ถ้านักเรียนเป็นสุริพร นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. บอกนาฏยาว่า ไม่ควรจะไป เพราะวันจันทร์มีสอบ
 - ข. ไปเชียร์กำธรก่อน เพื่อให้กำธรและเพื่อนที่เล่นฟุตบอลด้วยกันเห็นว่า ตนเป็นคนมีน้ำใจ แล้วจึงกลับมาดูหนังสือเตรียมสอบ
 - ค. ไปดูฟุตบอลกับนาฏยา เพื่อจะพบคนที่น่าชื่นชมบ้าง แล้วจึงกลับมาดูหนังสือเตรียมสอบ

50. ในการทำงานกลุ่ม ถ้าเลือกได้มนรัตน์จะเลือกทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศทุกครั้ง และจะทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนคิดว่านักเรียนเป็นอย่างมนรัตน์หรือไม่
- ก. ไม่แน่ แล้วแต่ลักษณะและความเหมาะสมของงานที่ทำ
 - ข. เป็น เพราะรู้สึกมีความสุขที่ได้ทำงานใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศ
 - ค. เป็น เพราะถ้าได้ทำงานกับเพื่อนต่างเพศ จะทำให้รู้สึกสบายใจกว่าทำงานกับเพศเดียวกัน
51. เวลาโรงเรียนเลิก โสภิตามักจะรอกลับบ้านพร้อมกับบรรหารเสมอ ทั้ง ๆ ที่บ้านไม่ได้อยู่ทางเดียวกัน ถ้านักเรียนเป็นโสภิตา นักเรียนจะทำอย่างโสภิตาหรือไม่
- ก. ไม่ทำ เพราะไม่เหมาะและบ้านก็ไม่ได้อยู่ทางเดียวกันด้วย
 - ข. ทำ เพราะการกลับบ้านกับเพื่อนต่างเพศได้พูดคุยกันอย่างสนุกสนานมากกว่าเพื่อนเพศเดียวกัน
 - ค. ทำ และไม่ควรให้บรรหารมารอบ่อย ๆ ควรจะเป็นฝ่ายรอบรรหารบ้าง เพื่อให้บรรหารรู้ว่า ตั้งใจมาคอยที่จะกลับบ้านพร้อมกันจริง ๆ

ภาคผนวก ง

แบบประเมินบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

แบบประเมินบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

ชื่อผู้ประเมิน

ชื่อผู้ถูกประเมิน

มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจมาก

1.

2.

3.

มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจน้อย

1.

2.

3.

คำชี้แจงในการประเมิน

1. ข้อคำถามแต่ละข้อในแบบประเมิน เป็นข้อคำถามที่สร้างขึ้นเพื่อวัดบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ขอความกรุณาท่านผู้ประเมินเลือกนักเรียนที่ท่านเห็นว่า มีบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจมากที่สุดจำนวน 3 คน และน้อยที่สุด จำนวน 3 คน และทำการประเมินดังนี้

2.1 ถ้านักเรียนมีบุคลิกภาพตามข้อคำถามมากที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องมากที่สุด

2.2 ถ้านักเรียนมีบุคลิกภาพตามข้อคำถามมาก ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องมาก

2.3 ถ้านักเรียนมีบุคลิกภาพตามข้อคำถามน้อย ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องน้อย

2.4 ถ้านักเรียนมีบุคลิกภาพตามข้อคำถามน้อยที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบประเมิน

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
0.	เจ้าอารมณ์.....	✓.....			

3. ขอรบกวนขอพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความร่วมมือในการทำแบบประเมิน

วิภา เจริญสุขมัย

แบบประเมินบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจของนักเรียน สำหรับครู

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.	เจ้าอารมณ์.....				
2.	มีการแสดงออกของอารมณ์ สีหน้า ท่าทาง เกิน ความพอดี.....				
3.	อารมณ์ห้วนไหวก่ายเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว.....				
4.	พูดจาเพ้อฝัน.....				
5.	ชอบพูดแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองมากกว่าพูด รายละเอียดและข้อเท็จจริงของเรื่องที่เล่า.....				
6.	เอาแต่ใจตนเอง.....				
7.	ขาดเหตุผล.....				
8.	ไม่เกรงใจใคร.....				
9.	เชื่อคนง่าย.....				
10.	ไร้สาระ คือ กระทำในสิ่งที่ไม่มีความต้องการ				
11.	คำสรรเสริญ การยอมรับ และคำปลอบใจจากผู้อื่น เสมอ.....				
12.	ชอบอยู่ในสถานการณ์ที่ได้เป็นที่สนใจของผู้ อื่น.....				
13.	เข้าสังคมได้คล่อง.....				
14.	มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นเพราะชอบสิ่งตื่นเต้นและ แปลกใหม่.....				
15.	ชอบทำตนให้มีชีวิตชีวา เพื่อดึงดูดความสนใจจาก ผู้อื่น.....				
16.	ไม่สามารถรักษาสัมพันธภาพอันยาวนานกับใคร ได้.....				
17.	เห็นแก่ตัว.....				
18.	ขาดความจริงใจ.....				
19.	มีการแสดงออกคล้ายการแสดงละคร.....				
20.	ชอบฟังและขอร้องผู้อื่น.....				
21.	ต้องการความมั่นใจจากผู้อื่น.....				
22.	สนใจความสวยงามและร่างกายตนเอง.....				
23.	มีการแสดงออกทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสม.....				
24.	แสดงความสนใจต่อเพศตรงข้ามมากเป็นพิเศษ.....				

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รศ.ดร.วิรัช	วรรณรัตน์	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รศ.ดร.ชาญวิทย์	เทียมบุญประเสริฐ	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. รศ.ล้วน	สายยศ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. ผศ.เขาวนา	ชวลิตธำรง	ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. อาจารย์ชวลิต	รวบอาจิณ	ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้ประเมินบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

รายชื่อผู้ประเมินบุคลิกภาพเรียกร้องความสนใจ

1. นางสาวภี	เจยศิริ	โรงเรียนบ้านคลองบัว
2. นางบุปผา	อาบสีนาค	โรงเรียนบ้านคลองบัว
3. นางธาวัดย์	กล้าสุนทร	โรงเรียนประชาภิบาล
4. นางประไพ	คุ้มจัว	โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์
5. นายสำเนา	สิงห์เอี่ยม	โรงเรียนหนองใหญ่

ภาคผนวก ข

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

นางวิภา เจียรสมัย

เกิดวันที่

16 ตุลาคม พุทธศักราช 2505

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

162 ซอยพหลโยธิน 47 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว

เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์ 2 ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนบ้านคลองบัว

สังกัดสำนักงานเขตบางเขน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2523

มัธยมศึกษาตอนปลาย

จากโรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2526

ค.บ. (วิทยาศาสตร์ทั่วไป)

จากวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2540

กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร